

Diari Oficial del Consell General

Núm. 10/1995 - 57 pàgines
Sessió Ordinària del dia 5 d'octubre de 1995

El dia 5 d'octubre de 1995, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i d'acord amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 35/1995 i que ha estat modificat durant la sessió restant com segueix:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats i les decisions preses fora del període de sessions.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat.

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'ordenació de la cartografia.

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de taxes sobre el consum, de data 30 de desembre de 1985.

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de taxes de l'Oficina de Marques.

6- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques.

7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de taxes judicials.

8- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat al Projecte de llei contra el frau en matèria duanera.

9- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació dels articles 8 i 11.1 del Decret dels Delegats Permanents sobre regulació del contracte de treball de data 15 de gener de 1974.

10- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de regulació d'anelles de la caça de l'isard per l'any 1995.

11- Debat i votació de la proposta de resolució presentada pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, per escrit de data 4 de juliol de 1995.

12- Debat i votació de la moció presentada pel M.I. Sr. Jordi Torres Alís, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, per escrit de data 3 de juliol de 1995.

13- Preguntes al Govern.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M.I. Srs. Josep Dalleres Codina i Miquel Aleix Areny, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M.I. Sr. Antoni Calvó Casal
- M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano
- M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert
- M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet
- M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos
- M.I. Sr. Josep Dalleres Codina
- M.I. Sr. Simó Duró Coma
- M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
- M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell
- M.I. Sr. Antoni Martí Petit
- M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
- M.I. Sr. Pere Moles Aristot
- M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron
- M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons
- M.I. Sr. Enric Pujal Areny
- M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté
- M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca

-M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
-M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé
-M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona
-M.I. Sr. Jordi Torres Alís
-M.I. Sr. Joan Travesset Grau
-M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
-M.I. Sr. Miquel Aleix Areny
-M.I. Sr. Josep Areny Fité
-M.I. Sr. Modest Baró Moles
-M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà
-M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

Hi és també present el M.I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M.I. Srs. Susagna Arasanz Serra, Ministra de Finances; Lluís Montanya Tarrés, Ministre d'Ordenament Territorial; Pere Canturri Montanya, Ministre d'Afers Socials i Cultura, i Carme Sala Sansa, Ministra d'Educació, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General del Consell General.

(El Sr. Estanislau Sangrà Cardona, Secretari de Sindicatura, procedeix a donar lectura de l'ordre del dia)

(Són les 16h25)

El M.I. Sr. Síndic General:

Aquest ordre del dia quedarà ampliat amb un darrer punt que és preguntes al Govern, tenint en compte que s'han presentat per procediment d'urgència dues preguntes al Govern. Preguntes que han estat trameses ja a Vostres Senyories.

Passem al primer punt de l'ordre del dia:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats i les decisions preses fora del període de sessions.

L'informe diu el següent:

“La Comissió Permanent del Consell General, d'acord amb l'article 37.6 del Reglament, té l'honor de donar compte al Ple dels afers tractats i de les decisions adoptades fora de període de sessions.

Les seves reunions han tingut lloc els dies 6 i 21 de juliol, 17 d'agost i 11 de setembre, la darrera d'elles per donar per finalitzades les seves actuacions i aprovar el present informe.

La primera d'elles, just en acabar el primer període de sessions de l'any 1995, va ser una simple presa de contacte per saber si tots els membres estarien localitzables durant les vacances.

La segona es va convocar a petició dels consellers generals, Srs. Jaume Bartumeu, Rosa Ferrer i Francesc Xavier Mora, per tractar d'actuacions del Govern en matèria sanitària.

Examinades les peticions formulades per aquests consellers generals, la Comissió Permanent va acordar demanar al Govern:

Còpia del nomenament del Sr. Lluís Triquell així com còpia de tota la documentació contractual establerta entre el Govern i el referit senyor.

Còpia de l'ordre del dia de la reunió del Consell Directiu del SAAS del dia 18 de juliol de 1995, així com còpia de l'acta de la referida reunió on quedin reflectits la totalitat d'acords i votacions.

Atès que el Sr. Cap de Govern va aportar, abans de la reunió, una part d'aquesta documentació, que en facilitar la resta com també tota altra documentació o informació dels acords del Govern que consideri complementària.

Un cop rebuda aquesta documentació, es va trametre als membres de la Comissió Permanent per al seu estudi i es va convocar una nova reunió per analitzar-la conjuntament i prendre els acords escaients. Aquesta reunió va tenir lloc el 17 d'agost.

Després d'analitzar el contingut dels diferents escrits, la comissió va considerar necessari demanar un informe jurídic sobre la legalitat del nomenament del Sr. Lluís Triquell com a Director, sobre la legalitat del seu contracte, sobre la legalitat de l'adjudicació a GECESA i sobre la legalitat del contracte establert amb aquesta empresa, facultant el Sr. Síndic General per encarregar-lo al jurista que estimés oportú. Aquest va posar en evidència les dificultats de poder trobar algun lletrat disponible durant el mes d'agost.

Atès que l'informe jurídic encara no s'havia rebut en el moment de començar el període de sessions, es va convocar novament la Comissió Permanent per donar per finalitzada la seva actuació en aquesta matèria.

En reunió tinguda el dia 11 de setembre, la Comissió Permanent va acordar donar trasllat de la documentació recollida, així com de l'informe, quan es rebés a la Junta de Presidents, per tal que determini qui ha de continuar entenent d'aquesta qüestió.”

Aquest és l'informe, doncs, que va aprovar la Comissió Permanent. L'informe i la documentació van ser tramesos a la Junta de Presidents.

Preguntes? No?...

Passem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat.

Proposició de llei que va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 12/1995.

Aquesta Proposició de llei qualificada de la nacionalitat va ser debatuda al Consell General, amb debat de totalitat, el 25 de maig de 1995. Després de l'acceptació, per part del Consell General, de prendre-la en consideració i, obert el corresponent període d'esmenes, aquestes van ser discutides en el si de la comissió.

Passo, doncs, la paraula al Sr. Vicenç Alay, Ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Interior, perquè informi el Consell General sobre l'informe adoptat.

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Proposició de Llei qualificada de la nacionalitat que avui se sotmet a examen i, si escau, aprovació va ser entrada a tràmit pel Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, va ser presa en consideració en la sessió de Consell del dia 25 de maig d'enguany.

El tràmit en comissió fou encomanat a la Comissió Legislativa d'Interior, la qual nomenà ponent aquest Conseller General el dia 28 de juny.

D'acord amb el que consta en l'informe de la ponència, el nombre d'esmenes presentades ha estat de 82, desglossades de la següent manera: 6 esmenes del Grup Parlamentari Grup Liberal; 5 esmenes del Grup Parlamentari Nova Democràcia; 2 esmenes del Grup Parlamentari Coalició Nacional Andorrana; 19 esmenes del Grup Parlamentari Agrupament Canillo Massana; 1 esmena del Conseller Sr. Ladislau Baró Solà; 6 esmenes del Conseller Sr. Francesc Rodríguez Rossa i 43 esmenes del Conseller Sr. Vicenç Alay Ferrer.

Aquestes esmenes han estat examinades i debatudes per la Comissió Legislativa d'Interior en les reunions dels dies 12 de juliol, 18, 19 i 21 de setembre, amb el resultat següent: s'han aprovat un total de 35 esmenes, de les quals 23 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 2 esmenes s'han aprovat per majoria, i 10 esmenes s'han aprovat per via de transacció. S'han sotmès a votació, i no han estat aprovades, un total de 25 esmenes. Finalment, s'han retirat 22 esmenes.

Entenent que la valoració política, tant del text en si com de les esmenes, correspon als diferents grups parlamentaris i consellers no adscrits, obviaré aquest tipus de referència. Si de cas, subratllar l'ànim d'entesa existent en la Comissió Legislativa d'Interior que, tot i les notòries divergències polítiques en alguns articles -particularment a l'article 11- ha propiciat que un bon nombre de les esmenes presentades, un total de 35 esmenes exactament, prosperessin.

Per finalitzar, voldria dir que en el text aparegut en el Butlletí s'han detectat diversos errors imputables a qüestions mecanogràfiques i de transcripció. A efectes de la seva correcció, he considerat oportú d'enumerar-los en full a part a fi que, amb l'acord de la Cambra i amb el vistiplau del Sr. Síndic, siguin tinguts en compte a l'hora de redactar el text definitiu.

Aquest articulat, o el que es pugui derivar del debat de les reserves d'esmena presentades, és el que es sotmet avui al Ple d'aquesta Cambra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

De fet les modificacions aquestes s'inclouran al Diari de Sessions perquè en quedi constància.

Les correccions a efectuar en el text de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat són les següents:

"Article 3: Eliminar la coma entre "l'infant" i "nascut".

Article 8: Substituir, en la cinquena línia, "no hagi" per "ho hagi".

Article 9: Substituir "Pot adquirir" per "Poden adquirir", i "compleix" per "compleixen".

Article 12: Substituir, en el segon paràgraf "per l'adoptant o per un dels adoptants" per "per part de la persona adoptant o per part d'un dels adoptants."

Article 18: Substituir, en el segon paràgraf "Per aplicació" per "Per l'aplicació".

Article 23: Eliminar el punt final i afegir-hi "si exerceix activament aquesta nacionalitat."

Article 30: Substituir "1.c), 1.d) i 1.f)" per "1.b), 1.c) i 1.e)".

Article 32: Substituir, en la segona línia del segon paràgraf, "article" per "articles".

Article 33: En l'apartat 2.b), afegir dues comes, després de cada expressió "persona interessada". En l'apartat 2.e), substituir "a l'autoritat" per "sota l'autoritat".

Article 35: Substituir, en el darrer paràgraf, les dues expressions "podran" per "poden".

Article 39: En el segon paràgraf, corregir "Administrativa".

Disposició Transitòria: Posar l'accent a "Transitòria"

Resten acceptades aquestes correccions.

S'han presentat, doncs, 15 reserves d'esmena al text que ha sortit de la comissió, una presentada pel Grup Nova Democràcia, les demés pels consellers no adscrits, Srs. Alay i Mateu.

Proposo, doncs, abans de passar al debat i votació de les diferents esmenes, l'acceptació per assentiment de tots els articles que no han merescut cap reserva d'esmena.

S'accepta? Sí?...

Doncs, resten aprovats aquests articles.

Passem als articles afectats per les reserves d'esmena. Proposo, en aquest cas, procedir en base als articles afectats per les diferents esmenes, vist que són uns quants: 6, 7, 11, 19, 26, 28, 29 i un article addicional entre els articles 16 i 17.

Hi ha oposició? No?...

Proposo, doncs, de procedir per aquest ordre -en funció de l'articulat de la llei:

Article núm. 6 que correspon a l'esmena núm. 7 de l'informe de la comissió. Esmena presentada pels consellers generals Srs. Alay i Mateu.

Passo la paraula al Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Si em permet, potser per agilitzar una mica el tràmit, perquè vostè ha dit que són 15 esmenes i de fet són 16 esmenes. Nosaltres hem presentat 15 esmenes i el Grup Nova Democràcia 1 esmena més.

Després d'haver tingut contactes amb la resta dels grups parlamentaris em sembla més fàcil i serà més àgil per aquesta Cambra de votar-ho totalment.

Llavors, deixant de banda que llegirem totes les esmenes, si m'ho permet, faria una explicació global de totes elles. Em sembla que serà més fàcil i en tot cas l'únic que faria seria llegir el text de les esmenes sense la motivació corresponent...

El M.I. Sr. Síndic General:

No... en aquest cas, proposaria de fer-ho per totes excepte una, la corresponent a l'article 11, vist que també ha estat presentada una reserva d'esmena per

part del Grup Nova Democràcia, i aleshores fer el debat sobre aquesta i la votació particular d'aquesta conjuntament després...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

D'acord.

Nosaltres, en tot cas, l'esmena que hem presentat a l'article 11 la retirariem perquè em sembla que per prioritat d'entrada de l'esmena és el Grup Parlamentari de Nova Democràcia el que té prioritat i nosaltres tenim una esmena absolutament idèntica.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, aquesta esmena a l'article 11 queda retirada?

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Sí. Però també volem retirar d'altres esmenes i per això deia si em donava l'oportunitat de...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Moltes gràcies, Sr. Síndic.

Com deia, el nombre d'esmenes que hem reservat és de 15.

Abans de sotmetre-les a votació voldria retirar les esmenes tal com estan enumerades en el plec que hem presentat i que són les següents: 9, 15 -aquesta esmena és la que coincideix amb l'esmena presentada per Nova Democràcia- 17, 27 i 39, és a dir, retirem 5 esmenes.

La resta d'esmenes giren al voltant de dos grans eixos:

Un primer eix el constitueixen les esmenes 7, 16, 18, 19, 20, i 35, és a dir, un total de 6 esmenes que tenen com a denominador comú el fet de reconèixer el dret a adquirir la nacionalitat andorrana en uns terminis més curts, atenent diferents supòsits que creiem que no sols ho fan possible sinó aconsellable, d'acord amb el que es diu a la pròpia exposició de motius de "fer coincidir la població de fet amb la població de dret".

Volem recordar que la mateixa comissió va aprovar una esmena del Sr. Francesc Rodríguez que, en la mateixa línia argumental reconeixia el dret dels néts de nacionals a adquirir la nacionalitat als 18 anys de residència, en lloc dels 25 que estableix l'article 11, que

seria el normalment aplicable. Aquesta circumstància favorable, creiem que concorre també en els supòsits que sotmetem a votació.

Un segon eix el constitueixen les esmenes 9, 26 i 37 que intenten evitar els problemes, potser insolubles, que es puguin derivar del procediment establert en l'article 28, sobretot tenint en compte que el principi de nacionalitat única queda a bastament salvaguardat per altres articles, a més del que nosaltres mateixos proposem -i que vostè, Sr. Síndic, ha citat- d'afegir en l'esmena 26.

Aquí també val la pena recordar que el mateix informe del Govern alertava en aquest sentit, tot i que estranyament -a nosaltres ens estranya- cap dels grups que li donen suport hagi recollit en forma d'esmena aquest sentir de l'Executiu.

Hi ha una última esmena, la 14, que proposa suprimir la facultat discrecional del Govern, quant a l'atorgament de la nacionalitat. Nosaltres seguim pensant que la tasca de govern és executar les lleis i verificar que es reuneixen els requisits previstos, i no la de decidir discrecionalment qui pot ser i qui no pot ser nacional andorrà.

Amb això acabo les motivacions, i el que podem fer es passar a comentar les esmenes que hem presentat...

El M.I. Sr. Síndic General:

Perdó, Sr. Vicenç Alay, podria repetir les esmenes retirades?...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Sí, les esmenes retirades són: la número 9 i la 15 -pel fet que coincideix amb l'esmena presentada per Nova Democràcia i reglamentàriament passa primer la seva esmena- 17, 27 i 39. En total són 5 esmenes...

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha un problema, l'esmena número 17 no hi és...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Com diu?... L'esmena número 17 està al peu de la pàgina 2 "esmena número 17 de modificació a l'article 11".

Sr. Síndic, jo estic llegint el document que vam presentar nosaltres, no sé si hi ha un error en el Butlletí del Consell General i que hagués desaparegut aquesta esmena -això explicaria que vostè parlés de 15 esmenes i no de 16. En tot cas, en el document que vam

entrar nosaltres, en el registre d'entrada sí que hi consta.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo, doncs, la paraula a l'Agrupament Canillo-Masana i recordo que el debat es a la globalitat dels articles... perdó, Sr Vicenç Alay?

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

No seria més normal començar a llegir les esmenes? Ja he dit que no faré motivacions, però almenys llegir el text de les esmenes o vostè considera que no cal...

El M.I. Sr. Síndic General:

No, les podeu llegir, però havia entès que havíeu acabat...

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

No, jo el que deia és que acabava les motivacions, no els textos; em sembla important que la gent conegui els textos...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'esmena número 7 és de modificació a l'article 6 i aquí proposem substituir les tres expressions "18 anys" per "15 anys".

L'esmena número 10 és de modificació a l'article 7 i aquí proposem suprimir "i si en el termini previst en l'article 28 no ha demostrat haver perdut la o les nacionalitats que posseïa anteriorment".

L'esmena número 14 és de modificació a l'article 11 i aquí proposem suprimir del primer paràgraf els mots "a discreció del Govern", pels motius que he citat abans.

L'esmena número 15 està retirada a favor de Nova Democràcia.

L'esmena número 16 és de modificació a l'article 11 i aquí proposem suprimir del segon paràgraf de dit article.

L'esmena número 17 -com he dit- està retirada.

L'esmena número 18 és de modificació a l'article 11 i aquí proposem afegir un nou paràgraf amb el text següent -cito: "pot adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització la persona estrangera que ho demana i que acredita haver tingut la seva residència principal i permanent al Principat d'Andorra durant els 15 anys que precedeixen la presentació de la seva demanda i acredita haver cursat l'ensenyament obligatori al Principat d'Andorra" -és un d'els supòsits que cito ara.

L'esmena número 19 també és de modificació a l'article 11 i aquí proposem afegir un nou paràgraf que diu així: "pot adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització la persona estrangera que ho demana en el moment que el seu fill o filla esdevé andorrà o andorrana d'acord amb les previsions de l'article 6 i que acredita haver tingut la seva residència principal i permanent al Principat d'Andorra durant els 15 anys que precedeixen la presentació de la seva demanda que haurà de tramitar-se conjuntament amb la del fill o la filla en el moment de la confirmació de la nacionalitat."

L'esmena número 20 també és de modificació a l'article 11 i aquí proposem afegir el següent paràgraf que cito: "també pot adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització la persona estrangera que ho demana i que acredita haver tingut la seva residència principal i permanent al Principat d'Andorra durant els 15 anys que precedeixen a la presentació de la seva demanda i prova la seva integració al país".

L'esmena número 26 és d'addició, s'afegiria entre els articles 16 i 17 i diu: "per la nacionalitat andorrana la persona que l'ha adquirit o recuperat en l'aplicació dels articles 8, 9, 10, 11, 12 i 26 si en el termini de 4 anys no ha demostrat haver perdut la o les nacionalitats que posseïa anteriorment.

L'esmena número 27 està retirada.

L'esmena número 35 és de modificació a l'article 26 i aquí proposem modificar a l'apartat 3 "18 anys" per "10 anys".

L'esmena número 37 és de modificació a l'article 28 i aquí proposem suprimir el segon, el tercer i el quart paràgrafs.

I, per últim, l'esmena número 39, que és de modificació a l'article 29 en què proposem suprimir també l'apartat f. He de dir que aquesta esmena està retirada.

He acabat, Sr. Síndic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, recordo que és el conjunt de les esmenes número 7, 10, 14, 16, 18, 19, 20, 26, 35 i 37 que són a l'ordre del debat i, doncs, a votació en última instància.

És això? Sí?...

Passo la paraula a l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

El nostre grup parlamentari no comparteix la idea política d'estat que defensen els Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay en matèria de nacionalitat. En especial, aquesta divergència es fa palesa pel que fa a les seves reserves d'esmenes.

El diferent punt de vista polític fa que mantinguem la nostra posició defensada a la Comissió Legislativa d'Interior i en conseqüència votarem en contra de totes les esmenes reservades.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Coalició Nacional Andorrana en el si de la comissió va treballar per l'elaboració d'un text que és la proposició de llei que ens ha vingut a les mans. En aquells moments el vam donar per bo -encara que ens va costar prou decidir-nos en molts dels seus articles durant la seva elaboració. Doncs, nosaltres ens mantenim en aquella proposició de llei i no estem d'acord a canviar res dins de l'articulat.

He dit.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sra. Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. Síndic.

Efectivament, a nivell de comissió la postura de Nova Democràcia també va quedar clara. Hem fet una reserva d'esmena pel que respecta als anys de residència per optar a la nacionalitat per naturalització -quan ens

correspongui el torn ho defensarem i em remeto als arguments que exposarem a posteriori.

Per tant, Nova Democràcia és manté en la postura que vam tenir a nivell de comissió.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Pere Moles.

El M.I. Sr. Pere Moles:

Gràcies, Sr. Síndic.

La Llei qualificada de la nacionalitat que ens disposem a votar i aprovar avui és conseqüència de la necessitat de modificar la Llei de 1993 que fou objecte de recurs al Tribunal Constitucional, i també dels canvis en les estructures demogràfiques que s'han produït al nostre país en els darrers anys. La immigració ha estat la causa de la forta desproporció que hi ha actualment entre la població nacional i la forana; i l'intent que, progressivament i amb prudència, es tendeixi a fer coincidir la població de dret amb la població de fet, és ben acollit pel Grup Parlamentari Lliberal.

Considerem raonable que una part de la població no andorrana, si ho desitja, pugui accedir a la nacionalitat andorrana a partir d'un cert nombre d'anys de residència i no a partir d'una data fixa com preveia la llei anterior. També és imprescindible que sigui perfectament integrada i que es respecti el principi constitucional segons el qual cap andorrà no ha de tenir dues o més nacionalitats.

Amb aquestes premisses, el Grup Parlamentari Lliberal ha analitzat molt detingudament la proposició de llei presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic i vam introduir algunes esmenes per tal de millorar-la. Hem de dir també que hem estat molt sensibles a les esmenes introduïdes per altres grups d'aquesta Cambra, ja que una bona part d'elles han estat acceptades o transaccionades.

Quant a les reserves d'esmena presentades per Nova Democràcia i Iniciativa Democràtica Nacional, direm que hi votarem negativament ja que van ser debatudes en el si de la Comissió Legislativa d'Interior i el nostre grup ja va expressar aleshores que no compartia la seva filosofia.

Per tant, i resumint, el Grup Lliberal votarà favorablement la present Llei qualificada de la nacionalitat en la forma definitiva en què va quedar redactada en el si de la Comissió Legislativa d'Interior.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el nostre representant en el si de la Comissió Legislativa d'Interior ja va manifestar en el seu dia la posició de l'Agrupament Nacional Democràtic quant a la qüestió tant pel que fa a les esmenes que avui han reservat els consellers generals d'Iniciativa Democràtica Nacional, com a l'esmena reservada per part de Nova Democràcia. Per tant, hi votarem negativament.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem, doncs, a la votació. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena. Votem en aquest cas el bloc d'esmenes que són: la número 7, 10, 14, 16, 18, 19, 20, 26, 35 i 37 i queda la número 28, que serà debatuda posteriorment.

Hi ha oposició? No hi ha oposició.

Doncs, procedim a la votació.

Votació:

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 3 Sí. 25 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, es rebutja el conjunt de les esmenes número 7, 10, 14, 16, 18, 19, 20, 26, 35 i 37.

Passem ara, doncs, a l'esmena número 28 presentada per Nova Democràcia.

Per Nova Democràcia: Sra. Maria Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, Nova Democràcia, abans de tot, vol reiterar el que ja va dir en la sessió del Consell General del propassat 25 de maig, durant el debat per a la presa en consideració de la proposició de llei que ens ocupa avui.

Dèiem, en aquell moment, que donàvem el nostre vot afirmatiu a la presa en consideració d'aquesta Llei de nacionalitat en base a quatre prioritats que queden contemplades en el seu articulat.

La primera i principal és la d'adaptar la Llei vigent a la sentència dictada pel Tribunal Constitucional -la qual cosa entenem que s'aconsegueix amb el text que sotmetem a la Cambra i que resulta dels treballs en comissió i que ve avalat per un expert en aquesta matèria i en dret constitucional, ha col·laborat en els treballs en comissió o se l'ha consultat almenys per part dels que han presentat la llei.

La segona i no menys important, és millorar l'aplicació operativa de la llei, és a dir, que quan el ciutadà hagi d'anar a l'edifici administratiu tingui els menys enrenous possibles -això també entenem que, amb aquesta llei, també queda acomplert.

La tercera és que l'accés a la nacionalitat per residència sigui un procediment normal i eliminar la barrera del 1960 que si bé ha estat bona perquè ha assentat el principi d'una progressiva integració, avui ens cal evolucionar i gairebé ja no s'ha qüestionat per una ampla majoria d'aquest Consell, almenys en el treball en comissió, que s'ha de poder optar a la nacionalitat per naturalització. És a dir, per residència.

I la quarta i darrera prioritat és el principi constitucional d'una sola nacionalitat.

Doncs bé, reprenent aquestes prioritats que entenem que queden assentades a la llei, a Nova Democràcia, d'entre les esmenes que hem presentat -que han estat gairebé totes tècniques- hem volgut reservar l'esmena de modificació a l'article 11 substituint en el seu primer paràgraf el termini de vint-i-cinc anys que figura en el redactat pel de vint anys.

Així, demanem al conjunt d'aquesta Cambra que vulgui reconsiderar els anys de residència que es necessiten per optar a la nacionalitat i els arguments de reflexió que us proposem són els següents -són tres bàsicament:

En primer lloc, perquè considerem més adient i alhora suficient el termini de vint anys que no pas el de vint-i-cinc. Sobretot, perquè aquest termini permet equiparar el ple exercici dels drets econòmics, establert als vint anys de residència, amb la possibilitat d'accedir als drets polítics lligats a la ciutadania andorrana.

En segon lloc, perquè el propi article 11 preveu que s'ha de provar la integració a Andorra i entenem que la diferència de 5 anys de residència no és prova de més o menys integració. Especialment si es té en compte que el Govern ha de precisar per reglament els elements a tenir en compte en la presa de decisió, tot en el respecte dels principis d'igualtat i d'equitat.

I, en tercer lloc, perquè entenem que el principi constitucional d'una sola nacionalitat queda ben establert a la llei. En aquest punt, també cal fer incidència en el fet que aquesta mateixa Cambra, en la sessió del propassat 30 de juny, va aprovar una Proposta d'acord relativa a la convenció sobre la reducció dels casos de pluralitat de nacionalitats i sobre les obligacions militars en cas de pluralitat de nacionalitats del Consell d'Europa.

Amb això queda clar que la voluntat política actual és la de fer complir seriosament aquest principi d'interdicció de doble nacionalitat i aquí no valen els arguments, sovint interessats, que no es pot renunciar a la nacionalitat d'origen. El cert és que pot ser més o menys laboriós però a la fi s'aconsegueix obtenir la renúncia. Si no, es pot demanar a molts andorrans que ho han estat per matrimoni o altres causes i han aconseguit obtenir un document oficial on consta la seva renúncia tant a la nacionalitat francesa com espanyola o altres nacionalitats. Si bé és cert que sovint es pot tornar a recuperar aquesta nacionalitat hi ha un component important en aquest punt -que cal tenir molt present- i és la voluntat de ser únicament i exclusivament andorrà.

Perquè, com també dèiem, i convé que ho repetim ara, cap persona té l'obligació de fer-se andorrà/na. És un dret que comporta varies obligacions: la primera i principal és només ser andorrà i, per tant, complir amb la Constitució.

I en aquest punt, vull recordar a aquesta Cambra que l'any 1986, el Síndic General de l'època i avui President del Grup Lliberal, en una carta adreçada al Comú d'Escaldes, deia textualment i cito:

“El tràmit d'iniciació de l'expedient de pèrdua de la nacionalitat és econòmicament oneros, ja que sol portar aparellada la intervenció d'un gestor i/o procurador. Obligava, doncs, a l'interessat a realitzar unes despeses relativament importants (a part de les pròpies de l'expedient d'adquisició de la nacionalitat andorrana) que poden suposar una dificultat certa per a determinats estrats de la població, sense que aquestes despeses produïssin cap efecte”. Hom pot trobar aquest text als arxius del Consell General (Ref. 1657-SA-86); es tracta d'una carta referent a la modificació del Codi de la nacionalitat que va haver-hi, on ja no era necessari que es presentés l'expedient de nacionalitat que s'havia interposat l'expedient de renúncia de la nacionalitat d'origen al país d'origen.

Doncs bé, entenem que arguments com aquest avui s'han d'evitar a ultrança i és el Govern el que ha de ser rigorós en l'aplicació de la llei perquè si no comencem nosaltres mateixos, els andorrans, a fer complir degudament la llei i ser estrictes, ningú ens prendrà seriosament i només afavorirem la proliferació de dobles nacionals desvirtuant completament la nostra identitat.

Ja podem estructurar les nostres institucions i ser un estat de dret reconegut internacionalment si al costat d'això ens manca el més elemental principi com és el sentiment de nació. Andorra, a més d'un estat de dret independent, som una nació diferenciada.

I és en aquest sentit, que entenem que els vint anys de residència són suficients per ser andorrà. Com ja dèiem també en la presa en consideració de la llei, hem de fer una Andorra oberta fonamentada en les arrels, en la llengua i en la cultura del país però també consolidada en la integració de les noves generacions. Fent aquesta aposta de futur rebutgem una altra Andorra tancada, fonamentada en la segregació i en la fractura social que portaria precisament a la desaparició d'Andorra.

Si som estrictes en l'aplicació de la llei, no hem de tenir cap mena de recança per afavorir la integració per la via de la nacionalitat, tot equiparant els drets econòmics, repeteixo, establerts als vint anys, amb els drets polítics lligats a la ciutadania andorrana.

Per tant, demanem que es voti favorablement la reserva d'esmena que hem presentat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

En la sessió del Consell General del dia 25 de maig d'aquest any, durant el debat de presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat, l'Agrupament Canillo-Massana ja va posar de manifest que durant el tràmit parlamentari de la proposició de llei hi presentaria esmenes encaminades a millorar el text i amb la voluntat d'introduir-hi els posicionaments polítics dels nostres respectius grups.

Com es pot veure en l'informe de la ponència, el nostre grup parlamentari va presentar un total de 19 esmenes que van ésser aprovades o transaccionades en la seva gran majoria, durant la discussió en el si de la Comissió Legislativa d'Interior.

Una de les nostres esmenes, que va obtenir majoria per poder prosperar, va ésser la número 30, que proposava un termini de trenta anys de residència principal i permanent al Principat d'Andorra per a l'obtenció de la nacionalitat andorrana per naturalització, en lloc dels 25 anys que figuraven en el text de la proposició de llei.

L'Agrupament Canillo-Massana entén que hi ha d'haver una obertura per a l'obtenció de la nacionalitat andorrana per naturalització i perquè creu que és just que no es fixi una data determinada d'entrada a Andorra com feia la llei anterior, a fi d'evitar injustícies i greuges comparatius, sinó en funció d'un període de

temps de residència més o menys curt. Malgrat això, la nostra prudència ens aconsellava fixar el període de 30 anys en lloc de 25.

Les modificacions efectuades en comparació amb la llei anterior són ja prou importants.

Com podran comprendre els consellers de Nova Democràcia, el nostre grup parlamentari ja ha demostrat bona voluntat per fer un consens més ampli, en una llei tant important com és la de la nacionalitat, en assumir els 25 anys de residència per a l'obtenció de la nacionalitat andorrana per naturalització, però no podem votar avui els 20 anys que proposen en la seva esmena.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Gairebé hauria de dir que les paraules que hem dit per IDN, doncs, valen per la proposició d'esmena que ha fet Nova Democràcia.

De totes formes també he de dir -perquè això ho sento veritablement- que està en el seu dret la Sra. Ferrer de comentar tot el que ha dit, però només tinc la impressió que està dit per a la galeria.

He dit.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Per al.lusió...

El M.I. Sr. Síndic General:

Deixem les al.lusions per al final...

És a dir, no hi ha intervenció directa...

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

No, quant a la intervenció i a l'esmena que ha presentat Nova Democràcia ha estat contestada en la intervenció del nostre company Sr. Moles.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, ja ho he manifestat en la votació de les esmenes dels consellers d'Iniciativa Democràtica Nacional. El nostre grup parlamentari ja va manifestar en el si de la comissió el que pensava sobre la qüestió i ens refermem al que el nostre representant va votar allí i, per tant, votarem negativament.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els consellers no adscrits: Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com dèiem abans, bé nosaltres no votarem l'esmena de Nova Democràcia ja que he dit que és exactament la mateixa i les raons són que si abans hem propiciat que poguéssim accedir a la nacionalitat gent amb 15 anys de residència després d'haver passat per una prova d'integració, doncs, raó de més per votar favorablement una esmena que parla dels 20 anys. No cal dir que els 25 anys nosaltres ens ha semblat -és a l'abast públic- sempre una xifra desmesurada.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Francesc Cerqueda, per al.lusions.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Doncs, contestaré per al.lusió a la Sra. Consellera. Com que veig que té un arxiu molt acurat i potser no cal que ho tingui a mà, ja que suposo que la memòria no li fallarà, li diré que durant la meua intervenció en el moment que vam votar a la globalitat, deia en aquell moment en un dels apartats: "aquell Projecte del 92 que manifesta un determinat estat d'esperit va incidir en la discussió del setembre del 93 i no va poder prosperar per tal com els Delegats Permanents no van donar curs a la voluntat del Consell segurament perquè no es va pactar prèviament el seu contingut" i afegia: "penso

que millor hauria estat de posposar aquell Projecte fins a l'aprovació de la Constitució -proposta demanada per a diferents consellers en el moment de la deliberació, així com per un grup de ciutadans, concretament 260; a aquest respecte he de dir que la súplica dirigida al Consell General encara no ha merescut cap contesta.

Li dic això perquè nosaltres vam viure una època on les competències eren compartides i al 1992 també ho eren. Raó per la qual quan nosaltres vam negociar les diferents modificacions del Codi de la nacionalitat, ens trobàvem que si no hi havia el vistiplau dels qui realment tenien el poder de decisió, que eren els Delegats Permanents, no prosperaven. I el 86, Sra. Consellera, si nosaltres no haguéssim fet aquesta concessió -que els senyors Delegats Permanents ens van dir per què s'havia de fer, perquè ens van ensenyar físicament un piló de súpliques, la majoria de les quals es trobaven al jutjat de la Seu i estaven allà arraconades, i que sí que ens van parlar de preus onerosos -i vostè que treballa en un gabinet d'advocats pot saber el que costa una súplica dirigida a una autoritat espanyola amb els tràmits corresponents- i se'ns va dir que com no serveix per a res, en aquell moment no servia per a res perquè si no hi havia una pressió de l'interessat prop del jutge perquè així fos aquella súplica es quedava al calaix i es quedaven totes al calaix- i el meu company, el Sr. Calvó, m'ha ensenyat que a l'any 1971 hi ha una ciutadana francesa que obté la nacionalitat andorrana i efectivament veieu que sí que es pot obtenir sempre que hi hagi la voluntat.

Aleshores, aquí, senyora, no vull anar massa lluny amb aquest tema perquè considero que és un tema que es va discutir en un debat públic -en el qual el Sr. Subsíndic m'ho va ficar sobre la taula- i vaig contestar, no tinc cap inconvenient a torna-ho a dir: jo sóc un home positiu i positivista en el sentit que vaig fins a on puc anar i que per no obtenir res ho obtinc fent concessions.

Gràcies, Sra Consellera per haver-me escoltat.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la votació. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena.

Votació:

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 7 Sí. 21 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es rebutja, doncs, l'esmena i queda el text tal com va sortir de la comissió.

Proposo l'acceptació per assentiment de la Cambra de l'exposició de motius i del títol de la llei.

S'accepta? Sí.

Doncs, resta l'articulat acceptat.

En tractar-se d'una llei qualificada mereix una votació conjunta, és a dir, en ser una llei qualificada necessita l'aprovació posterior a la votació d'article per article. Resta aprovada per unanimitat.

Algú vol prendre la paraula?...

Sr. Modest Baró?

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana es congratula que finalment s'hagi pogut elaborar la present Llei de nacionalitat i aprovar per unanimitat, seguint els criteris majoritaris amb una filosofia, respecte a la nacionalitat, que és la seva obertura, sense oblidar, però, la integració al país i impedit en el possible situacions desiguals entre tots els andorrans.

Amb la present llei solucionem els problemes d'inconstitucionalitat anteriors. La naturalització per temps de residència, i no a partir d'una data fixa, evita situacions de desigualtat entre les persones que la vulguin adquirir, i evita així supòsits extrems de dies o hores que sempre comporta la fixació d'una data en el temps, que fa que el criteri adoptat sigui més lògic que l'anterior.

El nostre grup no pot acceptar que existeixin andorrans de dues classes, andorrans amb diferents drets i possibilitats. La nacionalitat andorrana ha de conferir els mateixos drets i obligacions als seus ciutadans. Per això, ens congratulem avui, també, que la llei tracti d'evitar la figura de la doble nacionalitat amb un criteri més restrictiu, seguint així el que ja dèiem el passat 25 de maig en referència al compliment del que disposa l'article 7.2 de la Constitució.

Recordant precisament la nostra postura d'aquell moment, seguim reiterant i recomanant al Govern que endegui les negociacions i treballs que siguin necessaris per a la formalització dels convenis amb els països veïns.

Però també dèiem en aquell moment, i ja abans, el dia 27 d'octubre de 1992, i ho repetim especialment ara que tindrem aprovada la Llei de la nacionalitat, que cal que el Govern presenti ràpidament el seu projecte relatiu a la Llei d'immigració.

Els consellers de l'Agrupament Canillo-Massana estem convençuts que és possible novament elaborar aquesta llei amb el consens de tots els grups parlamentaris i creiem que aquesta pot ser la solució per tal de donar rapidesa a la seva promulgació.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sra. Rosa Ferrer.

La M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només per dir que el que Nova Democràcia havia de dir en relació amb aquesta llei ja ho hem dit en la intervenció anterior i més que de cara a la galeria ho hem fet de cara als ciutadans perquè el que també és cert és que aquesta llei s'ha treballat tota a nivell de comissió legislativa. La comissió legislativa és a porta tancada, les discussions que es produeixen a la comissió el ciutadà les desconeix, i entenc que val la pena que la gent sàpiga una mica quines són les postures internes dels diferents grups i el que es diu de vegades a nivell de comissió. És a dir, que més que fer aquí una intervenció de cara a la galeria, és una intervenció per donar a conèixer clarament la nostra postura -i que, evidentment, també sabem que aquesta postura no ha estat compartida ja que hem perdut l'esmena a nivell de comissió.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Només una cosa prèvia, Sr. Síndic. Ja ha quedat aprovat el text o encara s'ha d'anar a votació?...

El M.I. Sr. Síndic General:

Ha quedat aprovat per unanimitat de la Cambra...

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la posició de Coalició Nacional Andorrana enfront de la Proposició de llei qualificada de la nacionalitat va quedar a bastament expressada el proppassat 25 de maig en el moment del debat de globalitat sobre l'esmentada llei i avui encara no fem cap renúncia a tot el que vàrem dir.

La nostra posició, doncs, no ha canviat. Ens felicitem del fet que la llei que avui s'ha aprovat hagi corregit els articles declarats inconstitucionals. Pel que respecta a l'article 11, Coalició Nacional Andorrana va fer constar la seva posició sobre dos problemes bàsics: l'absència d'una Llei d'immigració i les dificultats per garantir de manera efectiva la renúncia a altres nacionalitats diferents a l'andorrana.

Cap d'aquests dos problemes s'ha resolt en el moment de votar definitivament aquesta llei qualificada, i per tant, des de Coalició Nacional Andorrana, no ens sentim satisfets. El debat profund i genuí de fons envers la política d'immigració que ha de definir el model de país que volem per als propers anys, no s'ha fet o no ha interessat. No s'han fixat les prioritats en matèria d'immigració ni les condicions que regularan la residència dels nous immigrants.

Nosaltres vinculem constantment l'obertura de la nacionalitat amb una clara definició de la política d'immigració.

Un cop més, apel·lem a la responsabilitat de tots els grups polítics d'aquesta Cambra per elaborar conjuntament una proposició de llei per regular la immigració.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Francesc Rodríguez.

El M.I. Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt Il·lustre Senyora, Molt Il·lustres Senyors,

El dia que aquesta Assemblea va acordar prendre en consideració la Proposició de llei de la nacionalitat, presentada a tràmit parlamentari a iniciativa del nostre grup, ja vaig tenir ocasió d'exposar els motius que havien fet decidir l'Agrupament Nacional Democràtic a prendre aquesta decisió. No m'estendré, per tant, en aquelles consideracions.

Un cop aprovada per la Cambra, permeteu-me, però, que em refereixi breument a aquest text avui aprovat.

En primer lloc, hem de constatar que el redactat de la llei que avui ha aprovat el Consell General, és, quant al fons, pràcticament el mateix que el que vàrem presentar a la vostra consideració, i que els canvis introduïts per les esmenes aprovades pràcticament tots són de forma. Aquest, com vostès poden imaginar, és un motiu de satisfacció per a nosaltres, ja que indica que els nostres plantejaments polítics quant al tema de la nacionalitat han estat respectats i, a més, que són compartits, per convenciment o per oportunisme, però la raó ens és indiferent, per una majoria de la Cambra. És simptomàtic, i em plau remarcar-ho, que de les 35 esmenes aprovades, 33 ho han estat per unanimitat.

En segon lloc, ens plau afirmar que, malgrat els entrebancs que, legítimament suposo, han intentat posar els sectors immobiliàstics del país, l'obertura proposada

quant a les principals innovacions de fons contingudes en aquesta proposició de llei, és a dir, el reconeixement de la nacionalitat andorrana d'origen a l'infant nascut a Andorra de pares estrangers, i l'establiment d'un termini d'anys de residència per tal de poder optar a la naturalització, és avui un fet i que, per tant, els objectius principals d'aquesta proposta de modificació de la Llei de la nacionalitat s'han assolit.

No crec que valgui la pena avui estendre'ns més sobre la qüestió. Només em queda per afegir que espero que aquesta data sigui recordada per tots com una fita en la construcció del nostre futur, del futur d'Andorra.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Voldria fer una valoració final a l'igual que la resta de grups.

Bé, mentre que les altres forces polítiques representades avui al Consell General silenciaven totalment el tema de la reforma del Codi de la nacionalitat o es limitaven a fer vagues i abstractes declaracions de bones intencions sense concretar absolutament res, la primera de les prioritats que Iniciativa Democràtica Nacional exposava en el programa d'acció política que va sotmetre els electors en les primeres eleccions generals posteriors a l'aprovació de la Constitució era "la reforma del desastrós Codi a fi d'acabar amb les situacions d'injustícia que provoca". Un any i mig abans, l'abril de 1992, IDN, en el seu programa electoral, ja avançava els dos grans eixos del que per a nosaltres havia de comportar la reforma del Codi:

- Adquisició de la nacionalitat andorrana de tots els nats a Andorra.

- Adquisició de la nacionalitat andorrana per naturalització a partir d'un temps de residència que en cap cas havia de superar els vint anys.

Des de l'inici de la legislatura, bona part de l'estratègia política d'IDN ha anat encaminada a assolir aquest objectiu. La reforma del Codi de la nacionalitat fou un dels pilars del pacte que va permetre, a començaments de l'any 1994, la formació del Govern de l'AND amb Oscar Ribas com a Cap de Govern. La Proposició de llei qualificada de nacionalitat, presentada pel Grup Parlamentari de l'AND, és fruit tardà d'aquell pacte. IDN va considerar, en el seu moment, que la millor

alternativa perquè prosperés la nova llei era que la presentés al Consell General el Grup Parlamentari majoritari de la Cambra (AND), sense que això signifiqui que el nostre partit se n'hagi desentès. No hem escatimat esforços i d'això n'és bona prova el nombre d'esmenes que hem presentat a la proposició de llei - un total de 43 esmenes sobre 82- de les quals moltes s'han aprovat a la comissió per unanimitat o transacció.

Per això avui ens hem de felicitar. La nova Llei qualificada de la nacionalitat que acabem d'aprovar representa, sens dubte, un pas endavant en el camí del procés d'integració plena a la nostra comunitat d'importants col·lectius de ciutadans que fins ara havien estat marginats.

No podem, però, estar plenament satisfets. Els resultats de la votació de les reserves d'esmena presentades per IDN ens demostren que en aquesta Cambra existeix una clara diferència entre dos grups:

- un, el nostre, absolutament minoritari, que aposta obertament per la plena integració dels nats a Andorra i dels residents, que considera que el dret a la nacionalitat d'aquests col·lectius és això, un dret, i no un premi o un regal a atorgar discrecionalment pel Govern, que creu que vint-i-cinc anys -un quart de segle- de residència al país és un període de temps excessiu i que, tot i mantenint un escrupolós respecte al que estableix l'article 7.2 de la Constitució, no vol utilitzar-lo per dificultar o impedir que les persones que en virtut de les noves disposicions legals optin per l'adquisició de la nacionalitat andorrana puguin fer efectiu el seu dret.

- altre, lamentablement -al nostre entendre, clar- avui àmpliament majoritari, que engloba des dels partits més conservadors, fins als parroquialistes, passant pels socials-liberals i per un grup, que no qualificaré de Nova Democràcia, obertament recalcitrants a la possibilitat de l'adquisició de la nacionalitat per naturalització en alguns casos o en altres partidaris d'una tímida obertura, insensibles a permetre que la llei estableixi supòsits, com el d'haver cursat tot l'ensenyament obligatori al Principat d'Andorra, que permetin reduir el termini previst per a l'adquisició de la nacionalitat per naturalització i que, amb propòsits més o menys confessables, porten fins el paroxisme unes precaucions i cauteles en relació amb l'exigència prèvia a la renúncia a la nacionalitat d'origen que, com explicava fa pocs dies el professor Ramon Viñas, possiblement impediran la real i efectiva aplicació de la llei -recordo, aquí, que també el propi Govern s'havia manifestat en aquest sentit.

Sabem que moltes de les nostres propostes són compartides per alguns dels membres d'aquesta Cambra.

Ben segur que si avui els parlamentaris haguessin votat en consciència, el resultat de les votacions de les reserves d'esmena potser seria un altre ben diferent que aquest 26 a 3 aclaparador. Avui, però, s'han tornat a imposar els interessos mesquins per sobre de les consideracions ètiques. La por a perdre el control de l'electorat i a perdre la cadira que alguns, durant tants anys, han tingut assegurada, ha prevalgut sobre l'interès col·lectiu i superior de l'estat.

Malauradament, un cop més, no hem estat capaços de trencar definitivament amb el passat. Els recels d'uns i les pors d'altres no han permès acabar de recórrer el camí i l'objectiu de fer coincidir la població de fet amb la població de dret -objectiu que, segons l'exposició de motius de la llei, hauria de facilitar l'afirmació del Principat d'Andorra com a estat en dret internacional- tampoc s'assolirà amb la nova regulació legal. Per això aquesta Llei qualificada de la nacionalitat -n'estem convençuts, i sabem que hi ha gent que també ho comparteix aquí, en aquesta Cambra- també serà efímera i en un futur més o menys proper el Consell General haurà de procedir a reformar-la, per incorporar al text legal les propostes que avui s'han desestimat.

Moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem, doncs, al tercer punt de l'ordre del dia:

3- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'ordenació de la cartografia.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 32/1995.

En aquest cas, el text no va merèixer cap esmena ni a la totalitat ni a l'articulat per part de cap grup.

Hi ha intervencions?...

Govern? No?...

Agrupament Canillo- Massana? No?...

Coalició Nacional Andorrana? No?...

Nova Democràcia? Sr. Jaume Riba.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Gràcies, Sr. Síndic.

Andorra va elaborar, tard, la seva cartografia oficial.

Recordo que fou al principi dels anys 70 quan Treballs Públics del Consell General fou l'encarregat de dur a terme aquesta tan necessària i important iniciativa.

Calia entendre que un país en plena evolució i amb una singular i difícil orografia no podia prescindir-ne.

Aquest retard, no obstant, va permetre la utilització dels sistemes més avançats en matèria de triangulació, d'anivellament així com de restitució altimètrica.

El resultat fou l'elaboració d'un conjunt de mapes de diferents escales i d'envejada qualitat.

Andorra disposa, doncs, avui, d'una eina de treball important per al desenvolupament de l'Administració així com per a l'oferiment de tot tipus de prestacions en els diferents sectors de la nostra economia.

Una cartografia mare i unes diversificades capes d'informació per a una gestió òptima del nostre territori necessitava una legislació adaptada a la nova etapa institucional, és a dir, unes regles per ordenar l'execució qualitativa, l'ús adequat, les competències, la difusió etc.

El text que avui es presenta, té en compte aquest esperit, i Nova Democràcia li donarà suport.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal? No?...

Agrupament Nacional Democràtic? No?...

Consellers no adscrits? No?...

Proposo, doncs, l'acceptació del text per assentiment de la Cambra.

S'aprova el text.

Passem al quart punt de l'ordre del dia:

4- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de la Llei de taxes sobre el consum, de data 30 de desembre de 1985.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 31/1995.

En aquest cas tampoc no s'ha presentat cap esmena ni a l'articulat del text ni a la totalitat.

Grups parlamentaris: Agrupament Canillo-Massana? No?... Coalició Nacional Andorrana? No?... Nova Democràcia? No?... Grup Lliberal? No?... Agrupament Nacional Democràtic? Sr. Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic és conscient que el Projecte de llei de modificació de la Llei de taxes sobre el consum pot ajudar a activar el sector econòmic del nostre país, especialment en aquests moments de crisi pràcticament de tots els sectors i quan la majoria de les empreses estan intentant trobar noves fonts per poder continuar tirant endavant.

És, doncs, per aquest motiu, que votarem favorablement aquest projecte de llei.

Només voldríem demanar al Govern que el que preveu l'apartat segon de l'article 1, quan fa referència a la destrucció de mercaderia previ al reemborsament de les taxes, les despeses que allò pugui ocasionar no siguin a càrrec de l'estat, sinó de l'importador. Es podria resoldre introduint una norma que ho estableixi dins el funcionament del forn incinerador.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers no adscrits? No?...

Proposo, doncs, l'acceptació del text per assentiment de la Cambra.

S'aprova el text.

Passem al punt cinquè de l'ordre del dia:

5- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de taxes de l'Oficina de Marques.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 31/1995.

Tampoc, en aquest cas, s'ha presentat cap esmena al text.

Grups parlamentaris: Agrupament Canillo-Massana? No?... Coalició Nacional Andorrana? No?... Nova Democràcia? Sr. Jaume Riba.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument, el dia 11 de maig d'enguany, vàrem aprovar la Llei de marques. És amb l'esperit d'estructurar l'estat i a fi i efecte d'aportar solucions per millorar les finances i reactivar l'economia que vàrem instar el Govern a desenvolupar al més aviat possible el text aprovat.

És doncs obvi que recolzarem un projecte que permet l'operativitat d'una llei que vàrem votar.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal? No?...

Agrupament Nacional Democràtic? No?...

Consellers no adscrits? Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Tal com diu l'exposició de motius del Projecte de llei de taxes de l'Oficina de Marques que ara debatem, aquesta llei no és més que el desplegament de l'article 40 de la Llei de marques.

I voldriem recordar que si l'article 40 de la Llei de marques remet a una altra llei posterior que en fixi les taxes és perquè el nostre partit, Iniciativa Democràtica Nacional, va presentar en el seu moment una esmena que fou adoptada, en el sentit de considerar les taxes de la Llei de marques com a impostos encoberts. Per tant, d'acord amb la Constitució, matèria de llei que no podia ésser arbitràriament fixada pel Govern, sinó necessitada d'aprovació parlamentària.

Entenem que l'actual projecte de llei és la conseqüència d'aquella esmena, ens felicitem que, pel que fa al respecte de la Constitució aquella fos aprovada i per tant declarem que el nostre vot serà afirmatiu.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Proposo, doncs, l'acceptació del text per assentiment de la Cambra.

S'aprova el text.

Passem al punt sisè de l'ordre del dia:

6- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 31/1995 i l'esmena va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 35/1995.

En aquest cas, és una esmena de devolució.

Passo la paraula a l'Agrupament Nacional Democràtic que va ser el que va presentar l'esmena: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Voldria encetar la defensa de l'esmena a la globalitat presentada al Projecte de llei de la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques, emetent una sèrie de consideracions d'ordre polític global que fonamenten, no tant sols el plantejament de l'esmena a la globalitat en aquest punt precís, sinó també al Projecte de llei de les taxes judicials establert en el següent punt de l'ordre del dia.

Aquests projectes, anomenats de forma general i de manera genèrica taxes, suposen, de fet, la introducció de noves figures impositives dins l'àmbit tributari del nostre estat. Aquesta introducció de noves figures impositives es realitza, així mateix, de forma totalment descoordinada i absolutament inconnexa amb l'actual normativa. Aquests nous tributs pateixen, doncs, des del seu inici, d'un defecte fonamental, un defecte que ve arrossegant la legislació fiscal del nostre país des dels seus orígens: la manca d'una planificació impositiva a nivell d'estat que permeti configurar aquest àmbit tributari com un sistema fiscal modern i avançat.

Un sistema fiscal modern i avançat l'objectiu del qual no tan sols ha de ser la recaptació dels recursos necessaris per fer front als dèficits estructurals d'inversió que pateix Andorra, sinó també un efecte vertebrador de l'activitat econòmica del país, sobretot en el repte de l'obertura de nous pols d'activitat i en la preservació de la competitivitat dels sectors que fins a l'actualitat han suportat el sosteniment del finançament de les arques públiques. La conceptualització i la implementació d'aquest sistema fiscal passa necessàriament per l'aprovació i la implantació d'un marc genèric, que reguli i defineixi els diferents tipus de tributs, impostos, taxes, contribucions especials i exaccions parafiscals, de manera que es diferenciïn entre si, de tal forma que, per exemple, l'administrat no pugui patir l'encobriment d'un impost mitjançant la denominació de taxa, tal i com succeeix en algun dels projectes de llei presentats avui. D'altra banda, aquest marc genèric també permetria definir i establir els elements bàsics de qualsevol figura tributària, normalitzant i homogeneïtzant les figures impositives presents i futures.

En lloc d'això, podríem concloure que el Govern ha optat una vegada més per la improvisació. Ho podríem pensar a primera vista, per allò del costum, però a la reflexió, i a la vista de les recents manifestacions aparegudes, potser no seria del tot cert.

A la reflexió, al cap i a la fi, tot podria obeir, de fet, al disseny d'una estratègia predefinida, per no parlar de maniobra que conté un cert regust despectiu.

Aquesta estratègia consistiria a presentar una sèrie de lleis destinades a generar ingressos per poder presentar seguidament, gràcies a unes previsions d'ingressos d'aquestes lleis, un pressupost en tendència a l'equilibri.

Paral·lelament, si algú tingués la gosadia de comprometre aquestes iniciatives, es faria caure sobre el pecador la prova lapidària del poble just, que clama contra el ressentit desestabilitzador.

Miri, hi ha dues maneres d'arribar a un pressupost en tendència a l'equilibri, de la mateixa manera que hi ha dues maneres de conduir l'exercici polític.

La primera, la que vostè ha escollit, la seva, la de la improvisació, fidel a la filosofia expressada des de les seves files del qui dia passa, any empeny.

En la part dels ingressos, que és la que ens ocupa avui, s'esbossa una actuació a través de fórmules desconexes, desordenades, descoordinades, desvertebrades, disgregades i desproveïdes de línia política rectora.

La segona via consisteix a plantejar amb claredat, sense enganys i amb coratge una línia d'actuació coherent que arrenca d'una Llei marc general tributària.

Ara fa un any, el país disposava d'un pressupost entrat a tràmit i es presentava una línia d'actuació que permetia omplir el dèficit previst arrencant de la base d'una Llei marc general tributària, posant amb el paquet un vot de confiança imprescindible per dur a terme una reforma d'aquest caire, en tot cas, de manera sòlida.

Aquesta via, en el seu dia, no va comptar amb el suport d'aquesta Cambra. Avui podríem veure triomfar la primera opció definitivament.

Pensem, doncs, que per tot l'exposat, i en concordança amb el model econòmic proposat per l'Agrupament Nacional Democràtic, considerem necessari refusar a nivell global alguns dels projectes de llei presentats avui i proposar la creació de nous textos consistents i coherents amb les bases instituïdes per una Llei marc tributària.

Exposades les consideracions de tipus global, de plantejament polític, voldria fer referència al projecte concret que ens ocupa en aquest punt de l'ordre del dia.

Aquest Projecte de llei de taxa es configura en realitat com un impost, ja que no s'estableix com una contraprestació de cap servei públic, sinó que instaura un tribut fix anyal.

La manca d'una llei marc reguladora provoca fets com aquest, però el principal aspecte a destacar és que aquest tribut fix és establert amb independència total i absoluta de la capacitat econòmica dels qui el supor-

ten, provocant, en aquest sentit, una manca de distribució equitativa de la càrrega fiscal que xoca amb el contingut de l'article 37 de la Constitució. A més, es defineixen tipus de registres diferents en funció de la personalitat jurídica del subjecte passiu, o bé de la naturalesa de les operacions realitzades. Això, no obstant, el mecanisme i les normes de funcionament dels registres, així com la validesa i els efectes i conseqüències que comporten la seva inscripció no s'han establert en el text.

La retroactivitat induïda obliga el Govern a una gran celeritat en l'aprovació del Reglament d'aplicació ja que queda en una gran discrecionalitat la fixació de terminis i dates.

A més, s'estableix un règim d'infraccions i sancions al marge dels existents per a altres figures, fruit també de l'absència d'un marc general.

Sense estendre'ns a més consideracions d'ordre tècnic que afectarien l'articulat, demanem el vot negatiu a la Cambra al Projecte de llei presentat, en raó dels plantejaments polítics expressats anteriorment i la deficient formulació de l'articulat a què ens hem apropiat de forma breu al final de la intervenció.

M'agradaria acabar-la amb un recordatori al fet que es destina el producte d'aquesta taxa al finançament de la Cambra de Comerç. Que no dubti ningú de la voluntat de l'Agrupament Nacional Democràtic que la Cambra de Comerç disposi dels mitjans necessaris per dur a terme la important tasca que ha emprès, mitjans de què es podria dotar a través d'afectació pressupostària si s'escau.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Agrupament Canillo-Massana: No?...

Coalició Nacional Andorrana: Sr. Antoni Cerqueda.

El M.I. Sr. Antoni Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Faré referència als punts 6, 7 i també una mica al número 8 de l'ordre del dia ja que les argumentacions presentades de rebuig són molt similars.

Coalició Nacional Andorrana comparteix la necessitat -anunciada per l'Agrupament Nacional Democràtic- de promulgar una llei marc reguladora de les diferents figures impositives existents i futures.

El que no compartim és l'opinió que no es pugui endegar cap actuació en matèria fiscal mentre no exis-

teixi l'esmentada llei marc. Això no és sostenible. El que caldrà és adaptar, en el seu moment, totes les figures impositives existents a la futura Llei d'ordenament tributari. Els països han de funcionar en cada moment utilitzant el que tenen, sense renunciar a millorar-ho.

Al nostre entendre, res no s'oposa que es fixin tributs o taxes de manera puntual mentre es tramita la Llei general de l'ordenament tributari. És com si, per exemple, es volgués aduir que Andorra no podia fer lleis puntuals mentre no existís la Constitució.

L'argumentació política dels grups que defensen la necessitat prèvia d'una Llei marc tributària, ens sembla, pel cap baix, una tàctica dilatòria destinada -com ja intuïa el Sr. Gilbert Saboya- a evitar que el Govern pugui recaptar nous ingressos addicionals i, per tant, presentar un pressupost equilibrat.

D'altra banda, són nombrosos els exemples de lleis que aquest Parlament ha votat, inclús per unanimitat, i que han suposat la introducció de figures impositives, com les lleis bancàries i sense anar més lluny el Projecte de llei votat avui mateix referit a les taxes de l'Oficina de Marques.

Per tant, Coalició Nacional Andorrana donarà el seu vot favorable a la presa en consideració dels projectes de lleis presentats pel Govern sobre el registre de titulars d'activitats econòmiques, de taxes judicials i de la Llei contra el frau en matèria duanera.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, Nova Democràcia no comparteix el criteri que s'ha exposat aquí que hauria de portar a votar una esmena a la totalitat pel que fa a aquesta llei en concret. Sí que compartim l'exposició general sobre la necessitat d'una llei bàsica que reguli les diferents figures impositives i no solament ho compartim sinó que en els períodes en què hem tingut responsabilitats de Govern, doncs, hem tramès a aquesta Cambra -concretament l'any 1991- un Projecte de llei bàsic per a l'ordenament tributari -que de l'any 1991 fins avui és l'únic text que ha tingut entrada en aquesta Cambra, també val a dir-ho en relació amb aquesta matèria. En tot cas, a nosaltres, el que ens preocupa -el Sr. Gilbert Saboya ho ha dit al final de la seva intervenció- és que

si no es pren en consideració aquest Projecte de llei que se'ns porta, la Cambra de Comerç podria tenir dificultats i tècnicament acudir a un crèdit extraordinari ens sembla que no respectaria la Llei de creació de la Cambra de Comerç -que aquesta sí que penso que la vam votar per unanimitat d'aquesta Cambra. Per tant, nosaltres, és per això que no podem donar suport a aquesta esmena a la totalitat, no per altres arguments -que no serà una cosa malèvola dir que no compartim com els que acaba d'exposar aquí la Coalició Nacional Andorrana entre els quals, novetat transcendental, acabem de descobrir que després d'haver sentit hores i hores de discursos en comissió i al Ple del Consell, que les lleis relatives al sector financer no eren impostos ara resulta que sí que són impostos -cada dia se n'aprèn una de nova.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Grup Lliberal: Sr. Estanislau Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

La meua intervenció se centrarà en dos punts de l'ordre del dia: aquest i el següent. Llegint les motivacions a l'esmena a la totalitat de l'AND i en relació amb el Projecte de llei de taxa del Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques l'Agrupament Nacional Democràtic considera que la motivació de la seva esmena a la totalitat, no es tracta d'una taxa sinó d'un impost i que aquest Projecte de llei no pot prosperar si abans no s'estableix un marc regulador de l'ordenament tributari.

En relació amb la següent llei, la Llei de taxes judicials, l'AND considera que si bé es tracta realment d'una taxa la seva regulació tampoc pot prosperar sense l'esmentada Llei marc de l'ordenament tributari. És opinió de l'AND que la no existència d'aquesta llei justifica la seva actitud paralitzadora en els projectes de llei que avui estem discutint. A nosaltres, aquesta actitud ens sembla com a mínim curiosa a la vista del que ha succeït fins avui -quan diem avui volem dir ara mateix. Fa només un moment hem aprovat la Llei de taxes de l'Oficina de Marques i els arguments que ara defensa l'AND no han aparegut per enlloc. El que ens sembla, a nosaltres, és que els criteris, no només varien en funció dels fets imposables sinó que sovint és té més en compte la identitat del pare de la criatura que el propi naixement de la criatura. Per a les iniciatives de l'actual Govern fa falta una llei marc i aquesta llei és innecessària si es regula la fiscalitat relacionada amb

desplegaments legislatius relacionats amb l'activitat de l'anterior Govern -per a nosaltres és una actitud que no acabem d'entendre. De tota manera -i tal com ja ha apuntat el company de la CNA- d'exemples que d'alguna manera contribuirien a contradir l'argumentació que avui fa l'Agrupament Nacional Democràtic en tenim d'altres, ja que durant aquesta legislatura, entre altres, s'han aprovat: la Llei de cànon de llum i telèfon, la taxa sobre tinença de vehicles; impostos o no diem contribucions -que és un terme més general, que ho engloba tot i prou eufemístic perquè no faci por a ningú- el coeficient d'inversions d'obligat compliment, la regulació de reserves en garantia de dipòsits, la Llei de modificació de la tarifa general de taxes al consum -segur que me'n deixo alguna- i potser no a dins dels àmbits de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost però sí introduint alguna figura de taxa -encara que no sigui el més indicat per treure aquest exemple- la Llei de residències passives.

I la pregunta que ens fem és que si aquestes que s'han aprovat amb el vot favorable de l'AND no regulaven taxes, impostos, tributs, contribucions -com se li vulgui dir- és evident que han tingut el vot a favor de l'AND i que han tingut el vot a favor d'una bona part, i -moltes vegades- de la unanimitat de la Cambra. Jo crec que aquestes lleis han estat aprovades en l'exercici responsable de l'activitat legislativa i almenys el nostre grup entén que avui en dia el que ha desaparegut és la responsabilitat en l'actuació de l'AND. En qualsevol cas, la intervenció de la Sra. Ministra de Finances posarà de manifest que aquest excés de zel legislatiu que avui posen de manifest el representants de l'AND potser avui encara té una cert raó de ser però en un futur immediat no tindrà cap raó de ser ja que la Llei general d'ordenament tributari està pràcticament enllestida per a la seva entrada a tràmit legislatiu.

En qualsevol cas, aquesta llei l'únic que recollirà és una sèrie de figures impositives però això no clarificarà excessivament el panorama tributari del país ja que per clarificar-lo la discussió ha de ser molt profunda i ha d'afectar, no només les figures impositives que depenen de Govern sinó també l'estructura impositiva de totes les administracions públiques d'aquest país. És a dir, que aquesta llei serà un pas endavant.

Quant a la manca d'una línia conductora de l'activitat política d'aquest Govern si els senyors de l'AND fan el favor de rellegir el discurs d'investidura del Cap de Govern, senyor Forné, em sembla que aquestes taxes hi eren presents -aquell dia es va manifestar una voluntat política i avui simplement el Govern està intentant dur a terme aquesta responsabilitat política. Jo els demanaria als parlamentaris de l'AND que fessin un exercici de sinceritat i que ens expliquessin a tots

plegats quina és la raó que hi ha al darrera d'aquestes esmenes a la totalitat i que em sembla que no es correspon amb la motivació que en fan.

Nosaltres, per la nostra banda -em sembla que la totalitat dels grups que donem suport al Govern- continuarem treballant amb la presentació d'un pressupost on evidentment intervenen aquestes taxes -és a dir, la no aprovació d'aquestes taxes afectaria la forma final d'aquest pressupost- amb el convenciment que, en definitiva, tot i l'enrarament del clima polític, una vegada el panorama polític es clarifiqui una mica -i això no vol dir, doncs, que s'hagi de continuar més o menys- al final els interessos partidistes aniran cedint i sigui per l'actual Govern, sigui per un Govern posterior, entre tots serem capaços de dotar-nos d'una eina pressupostària que permeti el bon desenvolupament financer de l'exercici 1996.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Consellers generals no adscrits: Sr. Vivenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

El Projecte de llei de la taxa sobre el registre de titulars d'activitats econòmiques és per a nosaltres un eufemisme que dissimula el que és en realitat un impost indirecte, i entenem que d'acord amb la breu exposició de motius de la llei, adequa el que ja preveu altra legislació, i en especial la Llei de creació de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, a la nova situació d'ordenament jurídic constitucional. Això ho fa en crear per via independent de la Llei de pressupostos generals la normativa relativa a la taxa sobre el Registre d'Activitats Econòmiques.

Dit d'una altra manera, s'ajusta al marc jurídic constitucional quelcom que ja hi havia amb anterioritat, i que si la memòria no ens falla, havia estat posat en funcionament per un Govern anterior, amb una certa vinculació amb el grup polític social-liberal que ara presenta l'esmena a la totalitat a l'actual projecte.

I a més, jo voldria fer als senyors de l'Agrupament Nacional Democràtic la següent reflexió: nosaltres compartim amb vostès bona part de les consideracions que motiven la seva esmena a la totalitat i concretament la inquietud perquè es defineixi un marc general tributari; creiem, però, que convindran potser amb nosaltres en que per alguna cosa cal començar, no fos cas que esperant de tenir-ho tot definit, com en la

volguda associació del tàndem immigració-nacionalitat, féssim tard a l'hora d'afrontar el dèficit públic.

A més, senyors de l'AND, no sé si vostès estan valorant l'ocasió que ara s'està produint, és a dir, ara que el Govern lliberal, enemic dels impostos, es decideix a aplicar un impost indirecte d'acord amb el seu programa polític, estan vostès realment segurs de voler impedir-ho?

Jo, cada cop i vist el que s'ha anat manifestant aquí, en aquesta Cambra, cada cop ho entenc menys, jo no sé si el món és al revés o és que vostès s'han canviat els papers, potser, o no entenc res del que està passant.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la intervenció de la Sra. Ministra de Finances recordaria... vist que no se m'havia demanat la paraula, que les intervencions de Govern es fan a l'inici...

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Sí, ja havíem començat i demanàvem...

El M.I. Sr. Síndic General:

D'acord...

Sra. Ministra de Finances, teniu la paraula.

La M.I. Sra. Susagna Arasanç:

Gràcies, Sr. Síndic.

Dins d'una llei marc de l'ordenament tributari s'han de regular els aspectes comuns de tots els tributs, no solament s'han de definir aquests sinó que s'ha de definir el règim normatiu del tribut per tal de referir-se a les normes comunes i a més per tal de diferenciar-los, tant de les multes o sancions pecuniàries com de la categoria dels preus públics.

Per tant -com molt bé han dit- els tributs es classifiquen en impostos, taxes i contribucions especials.

Aquest Projecte de llei vol establir una veritable taxa en el sentit tècnic-jurídic del concepte ja que l'article 1 situa el fet generador en la inscripció i la permanència en el Registre d'Activitats Econòmiques.

S'ha considerat necessari crear una figura impositiva que permeti finançar la Cambra de Comerç, Indústria i de Serveis d'Andorra en els termes establerts a la Llei de creació de la mateixa Cambra en el seu article 14 quant al seu finançament ordinari.

Tot i ser conscients, però, de la realitat pròpia andorrana i de la necessitat d'introducció de noves figures tributàries de manera progressiva i essent voluntat del Govern configurar un sistema fiscal modern es preveu que la taxa sobre el Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques sigui modificada i passi a ser substituïda en un futur immediat per un impost indirecte que reguli i gravi l'exercici d'aquesta activitat i que mitjançant aquest gravamen es pugui finançar, en part, la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra.

D'aquesta forma, a partir de l'entrada en vigor del nou impost, la taxa segons Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques s'exigirà en el moment de la inscripció del titular de l'activitat en el registre corresponent o de la modificació de les seves dades.

No obstant, degut a l'actual situació del sistema fiscal andorrà, amb la voluntat de garantir un nivell d'ingressos mínims per a la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra, s'estableix una periodicitat anual per la taxa de Registre de Titulars d'Activitats Econòmiques fins a l'entrada en vigor del nou impost.

No es poden deixar de fer les coses necessàries per manca de lleis marcs reguladores de... algunes de les quals i en concret aquesta a què fa referència l'Agrupament Nacional Democràtic va estar presentada en un primer moment pel Sr. Jaume Bartumeu -tal com ell ha recordat- essent aquest Senyor Ministre de Finances i que no ha estat ni debatuda.

Cal afegir que no fa ni gairebé dos minuts que s'ha aprovat el Projecte de llei de taxes per marques sense que el Projecte de llei d'ordenament tributari hagi estat presentat. Tenint en compte que aquesta figura podria no ser o no té per què ser una taxa sinó que es podria definir com un preu públic segons el que determini la Llei d'ordenament tributari. Igual passa quan es parla de la taxa sobre la tinença de vehicles i altres de les quals no cal fer esment si bé el fet que anteriorment s'hagin presentat projectes de llei sense la base normativa corresponent no eximeix de la seva necessitat i immediata tramitació al Consell General. Projecte de llei dintre del qual pot haver-hi una disposició addicional autoritzant el Govern per modificar la denominació de les figures tributàries vigents que no s'ajusten a les definicions contingudes en el projecte de llei per tal d'harmonitzar-les.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, per al·lusions, quant a la primera manifestació referent a l'Oficina de Marques no és casualitat que tinguem una intervenció preparada que era molt curta i que he obviat de fer perquè el temps passa molt ràpid i s'allargaven els debats; ja és mala sort que, per una vegada que no la faci, surti un tema que tenia tractat en la meua intervenció però bé aprofitaré ara per complementar-lo. Sàpiga, senyor Sangrà, que en l'article 40 de la Llei de marques s'establia una data límit perquè es pogués aprovar la Llei de taxes amb la qual cosa, evidentment, la Llei de taxes també té algunes carències que se substituirien amb una Llei marc tributària, però, segurament la responsabilitat política també ens fa... doncs, ens obliga a votar-la en una data límit i si ara passéssim de la data límit infringiríem la legalitat. Això pel que fa a l'Oficina de Marques.

Pel que fa a algunes manifestacions que s'han fet en referència a les lleis bancàries i els impostos no insistiré en el que ja ha dit el Sr. Jaume Bartumeu, però en aquestes alçades de la legislatura em pensava que estava tot més assumit i més paït.

Pel que fa al finançament de la Cambra de Comerç el millor seria que la Cambra de Comerç es financés a través d'aquests ingressos perquè ho marca, endemés, la mateixa Llei de creació de la Cambra de Comerç, però ja es va fer aquest any per al present exercici per via de crèdit pressupostari i, en tot cas, si hagués estat il·legal, estariem a dins de la il·legalitat -en qualsevol cas no crec que sigui el cas.

Pel que fa a les actuacions destructives de l'Agrupament Nacional Democràtic, jo ja m'alegro que les actuacions destructives de l'Agrupament Nacional Democràtic propiciïn canvis de direcció dins de l'actuació del Govern. Ja ho hem fet una vegada amb les lleis bancàries, avui veiem que amb iniciativa nostra ens arriba que el Govern ja té un esborrany d'un avantprojecte d'una llei. No ens sap cap greu, doncs, que aquestes actuacions destructives -tal com les qualifiquen des de les seves files- puguin desembocar en una rectificació o almenys en un dibuix d'una línia rectora d'actuació del Govern.

Pel que fa al fet que no es pugui entendre la raó de ser dels plantejaments de l'Agrupament avui, ja he dit en la meua intervenció que hi havia dos parts: la primera, que es fonamentava en la necessitat d'una llei general tributària i la segona, que entrava més en el detall i que, en aquest cas concret que ens ocupa ara, feia referència al fet que no existeix cap mena d'equitat en la repartició de la càrrega recaptatòria; això, suposo que la gent ho entendrà millor si dic que el quiosc del costat

de la cantonada pagarà el mateix que un gran magatzem, per exemple. I aquest és un punt fonamental de la nostra intervenció.

Pel que fa a l'actuació de l'Agrupament Nacional Democràtic, quan va arribar al poder i que va -diguéssim- introduir també una llei de taxa sobre el telèfon i sobre els vehicles; l'Agrupament Nacional Democràtic quan va arribar al poder, i després de marxar també, ha procurat sempre una voluntat de regulació del que eren abans els textos de la situació preconstitucional. El que és evident és que passen dos anys i que les urgències les tens durant un temps i després s'ha de començar a pensar en plantejaments de futur.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna altra paraula? No?...

Passem a la votació. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i, doncs, manteniment del text.

Votació:

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: NO

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: NO

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: NO

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: NO

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: NO

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 8 Sí. 20 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es rebutja, doncs, l'esmena i es passarà el projecte de llei a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost juntament amb les esmenes formulades a l'articulat.

Passem al punt setè de l'ordre del dia:

7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de taxes judicials.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 31/1995 i l'esmena va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 35/1995.

El Govern vol intervenir? Sí?...

Passo la paraula...

(se sent parlar el Sr. Cap de Govern)

... és, justament, per seguir el procediment que s'ha efectuat cada cop. Cada cop que s'ha plantejat una esmena a la totalitat ha intervingut, en primer terme, el Govern, que és el que presenta el text inicial i després hi ha el debat parlamentari i el Govern no ha intervingut mai a dins d'aquest. És per això que anteriorment no li he donat la paraula.

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Pel que fa al Projecte de llei de taxes judicials i per defensar el text original he de dir que era una obvietat que quan es va fer la Constitució i la Llei posterior d'ordenament de la justícia la Llei provisional de pro-

cediments i que encara és provisional, va quedar dins de la Llei qualificada de la justícia la possibilitat oberta que es regulés el pagament del Servei de Justícia en determinats casos. Aquesta era una situació que abans era clara que era així; la justícia es pagava, sobretot la justícia civil i administrativa tenia unes taxes fixades per l'antic sistema i fixades d'una manera que no eren ni molt menys les que hi haurà en el futur per aquest Parlament quant a voluntat popular i nosaltres sempre -com molts d'altres grups en aquesta Cambra- havíem dit que no tenia per què la Justícia quedar sense ser pagada per aquells que la facin servir sobre tot en el tema que afecta la part civil i administrativa.

El projecte de llei que hem presentat contempla -tal com diu en la seva exposició de motius- un sistema àgil que no complica el treball de les Batllies -bàsicament les principals destinatàries pel que fa al treball a la base de la justícia. Exclou, de moment, el tema penal perquè la regulació del pagament de la justícia penal és bastant més complicada i, a més a més, sempre arriba a tractar-se de persones que bàsicament són persones insolvents o molt sovint. No s'exclou, en canvi, el tema del pagament de la justícia civil derivada de casos penals o de responsabilitat civil. Creiem que és de justícia això i aquí el debat per a mi no és vàlid ja que porta el debat al tema de si hi ha avui dia encara una Llei general tributaria o d'ingressos de l'estat o si no hi és, per una raó i perquè si hi ha alguna de les lleis de caràcter distributiu que hi ha presentades a aquesta Cambra avui dia que la justifiqués és la de taxes judicials, perquè no tenir una Llei de taxes judicials avui dia significa que continuen pagant-se les despeses de justícia per part del pressupost general de l'estat -les continuem pagant, per tant, en detriment d'altres inversions i, per tant, pagant-les entre tots i en canvi la utilització de la justícia és una utilització que, afortunadament, no és majoritària, segurament dins el país. La justícia civil, sobretot, la fan servir particulars que tenen litigis entre ells moltes vegades i l'administrativa, per particulars en litigi amb l'Administració o per administracions entre elles.

Si no hi ha una Llei de taxes judicials seguirà passant, per exemple, que, quan hi ha un litigi administratiu de quanties importants, les quals arriben a una sentència que pot ser milionària per reclamacions contra l'Administració -com ha passat i com el Govern ha hagut de pagar de vegades per aquestes causes- no solament hi ha una reclamació contra l'Administració sinó que, a més a més, el cost de la persona que reclama i que obté un dret queda a càrrec de l'estat en qualsevol cas, però és que si no l'obté també. Per tant, aquí hi ha una disfunció, crec que greu, que pel temps que fa que dura, ha estat una manca important dels ingressos de l'estat mentre que la Justícia ha continuat funcionant i

ha continuat creixent -com és lògic i com és necessari- en un estat de dret amb totes les seves exigències. Per tant, crec que el projecte de llei en la seva exposició de motius explica més bé que el que jo estic fent ara la seva finalitat i el seu detall i no sé si he de comentar ara l'esmena a la totalitat, Sr. Síndic, suposo que ho puc fer, perquè l'hem llegida...

(El Sr. Síndic General assenteix)

Aleshores també valdrà per a l'esmena a la totalitat de la llei anterior, anteriorment comentada i finalment aprovada.

Quan el Sr. Gilbert Saboya ha comentat abans fent ús del diccionari: les desconnexes, les deslligades, les disgregades, etc., és a dir, la manera d'actuar del Govern lliberal segons ell, jo li recomanaré que el diccionari l'agafi per alguna altra lletra i també en podria utilitzar d'altres jo, en tot cas, em comprometo a portar el diccionari de sinònims per a la propera sessió perquè fer servir set o vuit qualificacions per donar èmfasi a un tema no li dóna més valor a la defensa d'aquest tema. Perquè dóna la impressió que quan hi ha un límit marcat, per exemple, com és en el cas de la Llei de taxes, doncs, hi ha un límit marcat per a la taxa de marques i aquest s'ha de complir, perquè, clar, no podem deixar de complir-lo. És veritat que l'hem de complir, estem a punt de fer les obres per a l'Oficina de Marques i si no les complíssim, obriríem l'Oficina i no podríem obrir-la, és a dir, obriríem el local i no podríem rebre ningú per fer taxes. Però, en canvi, quan resulta que hi ha una obligació de finançar la Cambra de Comerç podem passar per la via -que també està prevista afortunadament- que no quedi la Cambra de Comerç sense finançament tot i que les dificultats -com ha explicat el Sr. Bartumeu- serien òbvies. Per tant, sembla que el Parlament no és sobirà en cap cas per dir: "nosaltres hem de complir en tot els casos allò que és la necessitat de l'estat", que és la necessitat de tenir el màxim d'ingressos possibles i el màxim de ben distribuïts que es pugui.

Entre l'opció entre un sistema modern i avançat i inexistent de recaptació general i un sistema que potser per oposició hauria de ser antic però que seria en tot cas nostre i efectiu -que aquest és existent que és el que hem anat tenint fins ara- jo opto per aquest, de moment sense excloure en cap cas la voluntat de fer-lo tan modern com es vulgui i tan avançat com es vulgui, sense que això vulgui dir igual que els altres sinó fet a la mesura d'Andorra. I aquest és el sistema que presentarem properament. Nosaltres fa deu mesos que estem al Govern i ho presentarem. És veritat que des de l'any 1990 només s'havia presentat una vegada i no es va debatre mai.

A partir d'aquí, crec que es pot fer molta demagògia sobre la manera en què es defensen unes lleis i altres, sobre com es defensa la mateixa cosa en diferents paraules, però jo ho tinc molt clar; per a mi està clar que no es pot aconseguir explicar i fer entendre a la gent que ens escolta que AND no aprovi i no accepti discutir a la Cambra unes lleis que poden ser esmenades dins de la Cambra. Si és parla que no hi hagi equitat dins de la Llei de Comerç es pot esmenar i es farà segurament aquesta esmena dins de la comissió corresponent; per tant, rebutjar que es pugui fer això vol dir portar aquesta llei a les calendes gregues i deixar-la per una altra ocasió. Una llei que ja s'havia aplicat, tinc entès, l'any 1993 si no vaig errat -no era a aquesta Cambra per recordar-ho exactament- el fet és que, en canvi, sí que la vam pagar tots. Es tracta, jo crec -com ha dit el Sr. Sangrà- clarament, aquí per part de l'AND d'evitar que els ingressos perfectament defensables com són els que proposàvem en aquestes taxes, i d'altres que encara no hem proposat però que proposarem no tinguin futur o no puguin prosperar. Si prosperés la seva esmena a la totalitat, perquè d'aquesta manera al Govern lliberal li costaria més presentar un pressupost equilibrat -ben segur que sí- però valen tots els arguments que han dit els grups polítics abans per dir que totes les altres lleis que s'han votat aquest any tenen aquesta mateixa finalitat i la finalitat de l'estat és aquesta, és fer un pressupost equilibrat -no solament el del Govern lliberal i dels grups que li donen suport sinó també de qualsevol govern de qualsevol país- aquest és l'anhel que tindria tothom de poder-ho fer. Si per fer-ho és necessiten lleis, si hem d'esperar una Llei general d'ordenament del sistema tributari que hauria d'incloure per anar bé tot l'ordenament tributari de tot el país ens podríem quedar sense mitjans perquè el pressupost tirés endavant, per això jo crec que l'esmena a la totalitat no té cap raó de ser que no sigui política.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, pel que fa als principis polítics que han animat la presentació de la nostra esmena a la globalitat em remeto a la intervenció sobre l'anterior punt de l'ordre del dia.

Sí que volia afegir dos matisos de caire polític i tècnic en aquest punt concret. Al nostre entendre, el pes del sistema recaptatori no pot recaure en cap moment en un col·legi professional sinó que pertany al Govern o a l'òrgan de Govern corresponent. Segons entenem, l'estat ha d'assumir totes les funcions de control i recaptació dels ingressos de l'estat.

En termes tècnics, voldríem fer una observació respecte a l'article 3 en la qual s'estableix que és subjecte passiu de la càrrega econòmica de la taxa la gent, el demandant o peticionari del servei prestat. Malgrat que el que suporta la taxa és el demandant, qui realment està obligat a recaptar i ingressar l'import -segons el seu text- són els propis advocats i en últim terme el propi col·legi, de tal forma que es podria considerar l'avocat com a subjecte passiu ja que és el que està obligat a repercutir l'impost del seu client i posteriorment ingressar-lo a l'Administració, mentre que el demandant és el que acaba suportant la càrrega de l'impost. Això és producte de la manca de definició genèrica justament d'un subjecte passiu i que pot provocar situacions de confusió com l'esmentada.

Pel que fa a la intervenció quan ha fet referència a la taxa de marques, torno a repetir el mateix; es tracta d'un principi de legalitat, exclusivament de legalitat. A la Llei de marques hi ha fixat un temps màxim per a la presentació d'aquest text i considerem que encara que no compleixi tots els requisits que hauria de complir, si hi hagués una Llei tributària sí que ens veiem obligats, i jo crec que gustosos, a votar-lo perquè el principi de legalitat no es compliria. No es tracta de si l'Oficina de Marques té el pis o no té el pis. L'Oficina de Marques ha de tenir tots els mitjans per poder treballar i em consta i en això ho reconec que s'hi treballa amb fermesa i amb continuïtat.

Pel que fa a aquest mateix principi de legalitat, a vegades no arribo a entendre que aquest Govern no pugui arribar a captar la totalitat del que representa per a nosaltres, l'Agrupament Nacional Democràtic, aquest principi. Segurament, amb punts posteriors de l'ordre del dia es veurà confirmat aquest sentiment que tenim.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo Massana? No?...

Per Coalició Nacional Andorrana? No?...

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, nosaltres que hem presentat esmenes a l'articulat del text i que, per tant, doncs, fins i tot ara, amb la intervenció del Sr. Cap de Govern, tindríem coses a dir però em sembla que potser no és el moment. El que sí que he de manifestar és que tot i que hem fet esmenes, que les hem fet amb la voluntat de reparar errors que a nosaltres ens semblen greus i que ara intentaré resumir, nosaltres votarem aquesta esmena a la totalitat però no amb l'esperit amb què ha estat presentada l'esmena -que és tota la qüestió de l'ordenament tributari al qual ja m'he referit abans i, per tant, no em repetiré- sinó amb l'esperit de demanar-li al Govern que s'ho torni a mirar ben mirat, tot això.

Nosaltres en aquest text tenim dues preocupacions principals: la primera és genèrica i està a la motivació primera de les esmenes que hem fet. És que a la mateixa exposició de motius d'aquesta llei que estem comentant ara és fa una referència a l'exposició de motius de la Llei qualificada de la Justícia quan parlava de taxes. Nosaltres, el que pensem, és que aquest projecte s'està desviant de l'esperit, jo diria, gairebé de la lletra de la Llei qualificada de Justícia. Aquella llei parlava que el Consell General podria establir taxes per cobrar certs serveis i ho deia així: "certs serveis". De la manera que està redactada aquella exposició de motius s'entén que els "certs serveis" introduïen un criteri d'excepcionalitat. Ara, el Govern ens trasbalsa aquella filosofia adoptada pel Consell General l'any 1993 i l'excepcionalitat esdevé la regla i la regla esdevé l'excepcionalitat, és a dir, ara sembla que es cobraria per tot i només per algunes coses, només excepcionalment no és cobraria. Això no és el que diu la Llei qualificada de la Justícia i aquesta és la primera preocupació genèrica que tenim.

La segona és de més abast polític. També hem fet una esmena i és que es produeix una deslegalització de matèria en tema fiscal quan el Govern demana que se l'habiliti per poder modificar les taxes. Nosaltres considerem -amb la lectura que nosaltres fem del text constitucional- que això no es pot fer a través de la llei i que, si s'estableixen unes taxes, després és el Parlament el que les ha de tornar a modificar i que si el Govern el que volia és que se li donés una delegació legislativa ho havia de demanar en aplicació de l'article 59 de la Constitució d'una altra manera i no com ho ha formulat aquí.

És per aquestes dos preocupacions principals que demanarem al Govern votant aquesta esmena que reprengui l'estudi d'una legislació sobre el principi de

la qual no ens oposem però sí sobre els plantejaments generals que hi ha.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No?...

Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Des d'Iniciativa Democràtica Nacional compartim plenament l'exposició de motius del Projecte de llei de taxes judicials, i avancem, per tant, que no donarem suport a l'esmena a la totalitat presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

A IDN entenem, tal com molt bé diu l'exposició de motius, que el projecte de llei té com a objectiu que els administrats i justiciables contribueixin a les despeses de funcionament dels serveis judicials, tal com s'havia anat fent fins a l'entrada en vigor de la Llei qualificada de la Justícia. Aquest objectiu, però, ha de fer-se i pot fer-se perfectament compatible amb la garantia del principi d'igualtat i el dret a la jurisdicció, que són principis constitucionals i que entenem queden acuradament preservats en el present projecte de llei.

El projecte de llei preveu, a més, un sistema de recaptació -que aquí s'ha qualificat d'àgil- que ha d'evitar la innecessària burocratització i la manipulació monetària i que és possible amb la intervenció concertada de l'Institut Nacional Andorrà de Finances i el Col·legi d'Advocats d'Andorra.

Per tant, el nostre vot serà desfavorable a l'esmena a la totalitat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la votació. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena i manteniment, doncs, del text.

Votació:

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 13 Sí. 15 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es rebutja, doncs, l'esmena i es passarà el text del projecte de llei a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost amb les esmenes formulades a l'articulat.

Se suspèn la sessió durant quinze minuts.

(Són les 18h15)

Es reprèn la sessió a les 18h45.

Passem al punt vuitè de l'ordre del dia:

8- Examen i aprovació, si escau, de les esmenes a la totalitat al Projecte de llei contra el frau en matèria duanera.

El projecte de llei va ser publicat al Butlletí del Consell General núm. 31/1995 i les esmenes van ser publicades al Butlletí del Consell General núm. 35/1995.

Vist el contingut de les esmenes proposo de procedir al debat i votació conjunts, si no hi ha oposició per part dels grups que les van presentar.

D'acord? Sí.

Doncs, passo la paraula al Govern: Sra. Susagna Arasanz.

La M.I. Sra. Susagna Arasanz:

Gràcies, Sr. Síndic.

En primer lloc, volem precisar que el Projecte de llei contra el frau en matèria duanera refon aquell de què ja es disposa en matèria de règim sancionador, d'una banda, la Llei de taxes sobre el consum de data 30 de desembre de 1985, al capítol setè Règim sancionador -articles 21 a 26- i, d'altra banda, la Llei de l'IMI de data 26 de juny de 1991, títol sisè, Infraccions i sancions -articles 24 a 29.

Aquest projecte de llei es desenvolupa dins el marc del dret duaner, "dret d'ordre públic econòmic" aclarint, precisant i redefinint els conceptes ja existents en matèria d'infracció de contraban i de falsa declaració, de reincidència, de confiscació i venda en pública subhasta, etc. Així mateix, crea i defineix noves infraccions, amb l'objectiu de cobrir uns buits legals existents per manca de tipificació, aportant la màxima seguretat jurídica en la seva aplicació.

El Projecte de llei contra el frau qualifica les infraccions tipificades en aquest d'infraccions administratives. S'adequa, tot salvaguardant els particularismes d'Andorra, a les legislacions dels països del nostre entorn en matèria de frau duaner, tenint en compte el principi de proporcionalitat, rebaixant el quàntum de les sancions en matèria d'infracció de contraban a la importació, d'infracció de falsa declaració a la importació i la infracció de trencament de precintes.

Classifica segons llur gravetat les infraccions en lleus, greus i molt greus, precisant en cada una d'aquestes classificacions diferents categories "de primera, de segona i de tercera" a fi d'ajustar-se al fet ocorregut.

Quant a la resposta a l'esmena presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic:

El projecte de llei que es proposa, refon, reprèn i aclareix els conceptes ja existents, sense posar en perill, en cap moment, la seguretat jurídica dels administrats, ja que l'aplicació de la major part d'aquests conceptes ha estat l'objecte de sentències per part de la Sala Administrativa del Tribunal de Justícia d'Andorra -que estan a la seva disposició.

Quant a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Nova Democràcia i respecte a les observacions que fan:

Observació primera.

La resposta ja està tipificada en l'actualitat amb la mateixa imposició que es proposa de 10.000 pessetes.

Observació segona.

Els articles citats ja existeixen en l'actualitat en l'article 24 de la Llei de taxes i en l'article 27 de la Llei de l'IMI, per tant, en cap moment s'introdueix cap concepte que es pugui perjudicar d'arbitrari ni de discriminatori, ja que aquests han estat objecte de sentències favorables per a l'Administració de Duanes de part del Tribunal Superior de Justícia (Sala Administrativa).

Observació tercera.

Aquesta ja està contestada amb l'esmena núm. 1 presentada per Unió Lliberal, amb supressió de l'apartat c) de l'article 5, on es diu: "no col.laborar amb la Duana en l'àmbit d'una investigació duanera" suprimint aquesta frase.

Observació quarta.

El concepte, d'impost sobre el consum, sense venir a contradir el concepte de taxa al consum o de l'IMI, es continua utilitzant en el sentit de càlcul final en què s'inclouen totes les impositcions que la Duana aplica.

Observació cinquena.

Aquesta esmena -igual que la presentada individualment pel Sr. Ribes- també es contesta amb les esmenes presentades sobre aquest punt pel Grup Lliberal...

(Interrupció per part del Sr. Ribes... no se sent)

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Ribes, de fet és un debat de totalitat, el Govern té la paraula...

(El Sr. Ribes assenteix)

Sra. Arasanz, teniu la paraula.

La M.I. Sra. Susagna Arasanz:

Gràcies, Sr. Síndic.

... referents a l'article 9 "substitució del concepte de contraban a l'exportació per exportació sense declaració".

A títol informatiu, cal dir que el concepte de contraban s'aplica en totes les legislacions, tant a la importació com a l'exportació, quan es tracta de mercaderies comercials que no són objecte d'una declaració a la Duana.

Observació sisena.

El projecte de llei, en els articles 10, 11 i 12, acaba fent una distinció clara entre el concepte de contraban i el de falsa declaració, en benefici de l'administrat, conceptes que en la legislació actual es troben inclosos en el d'infracció de contraban comportant això greus problemes d'interpretació.

Observació setena.

El principi d'acumulació de sancions ja existeix en la legislació actual. La garantia del bon funcionament i de la bona aplicació d'aquest principi, la corrobora el Tribunal Superior de Justícia d'Andorra amb les sentències dictades, reconeixent àmpliament que l'activitat duanera s'ajusta al dret i a la norma suprema, que és la Constitució.

Observació vuitena.

Aquesta queda resolta amb l'esmena presentada pel Grup Lliberal de supressió que fa referència a poder retirar el registre de comerç, en el cas de la reincidència en el frau en relació amb les esmenes que segueixen.

Cal dir que el present Projecte de llei contra el frau, es situa en una línia de continuïtat, malgrat que tot el seguit de sancions estiguin tipificades en el Codi penal, del que disposa l'actual Llei de taxes en l'article 23 i a la Llei de l'IMI en l'article 26.

Referent al paràgraf de l'esmena núm. 11 que diu, d'altra banda, tot el projecte almenys té tres principis essencials que regeixen la repressió de les infraccions duaneres en el marc del gran mercat interior creat per la Unió Europea, es pot dir sobre aquests tres principis que s'evoquen que:

Quant a la responsabilitat objectiva o intencionalitat:

El concepte de responsabilitat objectiva ha format part històricament de tota la legislació duanera andorrana. Aquests darrers anys, el Tribunal de Justícia d'Andorra l'ha reafirmat i el reconeix com a essencial per al bon funcionament de la Duana i evitar, donat el nostre context, qualsevol tipus d'arbitrarietat.

Sobre això és important fer lectura de la sentència dictada pel Tribunal Administratiu i Fiscal del mes d'octubre del 1992 que diu: "a l'hora de jutjar la con-

ducta sancionada cal no oblidar que el dret administratiu sancionador, en matèria duanera, no exigeix una prova efectiva de la intencionalitat defraudatòria o de la negligència a presentar les declaracions, de forma que les infraccions es produeixen per la concordança entre els fets i les definicions de les infraccions... en resum es pot deduir que a les infraccions corresponen unes sancions sense tenir en compte la intencionalitat."

És ben conegut que en matèria duanera, la infracció és de resultat, no essent necessari per constituir una infracció, l'element intencional, sinó que es té en compte l'element moral -intencionalitat- conjuntament amb l'element material -l'omissió o l'acció- i el legal -de violació de la llei.

Pel que respecta al concepte de proporcionalitat:

El projecte de llei, precisament, aporta l'aplicació exhaustiva d'aquest principi equiparant-lo a legislacions nacionals de països de la Unió Europea, ja que en l'actualitat la comunitat no legisla sobre el tema.

Rebaixar els quàntums, concretament en les infraccions de contraban de 15 a 10 vegades i en el de falsa declaració de 10 a 8 vegades, és una prova d'aquest nou plantejament.

Pel que respecta la no discriminació:

Cal dir que el mateix Tribunal de Justícia d'Andorra ha deixat ben clar, segons les seves sentències, que la llei és d'aplicació general sense excepcions. Aquest no ha hagut mai de retreure a la Duana andorrana una aplicació de la llei efectuada amb forma i caràcter discriminatori.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Unicament, voldria precisar que les esmenes a què s'ha fet referència, de fet, encara no han estat publicades i passaran a la comissió en cas de prosperar el text.

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu, per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Voleu dir les esmenes presentades pel Grup Lliberal i pel Sr. Ribes...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí.

Sr. Jaume Bartumeu, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Nosaltres hem plantejat una esmena a la totalitat amb petició de retorn del Projecte al Govern i hem fet una llarga exposició de les mancances i de les qüestions que ens semblen no admissibles en aquest projecte de llei, a bona part de les quals la Sra. Ministra de Finances ha intentat, amb una bona voluntat que li haurem d'agrair, doncs, donar-hi resposta. Dissortadament, em sembla que la resposta que ens dóna, doncs, forma part de la més pura escola de la tradició duanera andorrana i de l'esperit de continuïtat que nosaltres no podem compartir. És a dir, nosaltres ho hem dit a la motivació i ho tornem a dir ara: estem absolutament d'acord en la necessitat d'adaptar la legislació o unificar-la i adaptar-la a la nova situació; això és el que diu l'exposició de motius del projecte. El que passa és que el projecte no s'aguanta per enlloc. En comptes de fer una esmena genèrica hem fet una explicació del que no s'aguanta. Jo ara, aquí, he intentat recollir les explicacions de la Sra. Ministra de Finances. Bé, voler mantenir la definició impost-consum que, efectivament, després d'haver fet les esmenes vaig verificar documentació i he vist que es manté a la mateixa documentació duanera, doncs, hem de reconèixer que estem anant contra l'acord amb la Unió Europea i hem de fer desaparèixer la referència d'impost-consum dels nostres textos legals perquè si no no estem complint l'acord però, en tot cas, això seria una qüestió de detall que amb una operació del tractament de text del programa informàtic es pot solucionar.

Jo crec que voler defensar aquí, doncs, que la nostra observació cinquena a l'article 9 la qüestió del contraban a la sortida d'Andorra... doncs, miri jo li reconec que vostè hi ha posat molta voluntat però és que jo no veig com pot haver-hi una infracció de contraban per defraudació d'una taxa inexistente i no hi ha cap taxa per treure mercaderia d'Andorra, almenys que jo sàpiga.

El fet que molts d'aquest articles vinguin de legislació anterior, inclosa la Llei de l'IMI aprovada per aquesta Assemblea l'any 1991, no ens salva de les observacions que hem fet nosaltres perquè és que entre l'any 1991 i el moment en què vostès presenten el projecte de llei hi ha hagut la Constitució i la Constitució assenta tota una sèrie de principis que en els textos legislatius anteriors no necessàriament eren contemplats. Com tampoc -jo li anava a dir quan vostè ha començat a dir, perquè em sembla que ho ha dit tres vegades, que la jurisprudència dels tribunals administratius andorrans acostuma a donar sempre la raó a la duana- li anava a dir que desconeixia aquesta jurisprudència, però, és clar, ara, l'única sentència que ens ha citat és de l'oc-

tubre de 1992, abans de la Constitució. Jo crec que si n'hi ha després, doncs, s'haurien de mirar cas per cas i no crec que sigui missió nostra entrar en aquest àmbit; en tot cas, el nostre grup no hi entrarà.

Nosaltres insistim en que aquesta és una llei necessària i tal com vostès la porten no la podem votar. Demanem que se la tornin a emportar i que la mirin de fer millor. Amb les contestes que vostè ens dóna sembla que la donen per bona. Per tant, doncs, jo em temo que si en aquest Consell hi ha una majoria per adoptar el text tal com el Govern l'ha presentat tindrem una nova taxa legislativa que de cap de les maneres es podrà acostar als paràmetres europeus en el dret duaner. M'ha fet aquí una referència que, si l'he entès bé, deia que la legislació duanera no la marcava la comissió de les comunitats sinó que la feia cada país. Nosaltres, en el nostre text, no hem dit que la faci la Comunitat, nosaltres només hem dit que el Tribunal de Justícia de les comunitats europees assenten alguns principis per intentar que els legisladors nacionals s'hi adaptin i s'hi acostin i, és clar, aquí el que nosaltres hem fet, per dir-ho clar i català, ha estat calcar una sèrie de disposicions del dret duaner francès que és, des del punt de vista de garanties del ciutadà i de l'administrat, el pitjor dret duaner de tota la Comunitat Europea i el dret duaner més castigat al Tribunal de Justícia de les comunitats europees. I és per això que nosaltres insistim que hauríem de mirar de trobar una altra font d'inspiració.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Ribes.

El M.I. Sr. Josep Anton Ribes:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic considera que la manca d'una norma reguladora bàsica que estableixi i delimiti perfectament els diferents tipus d'infraccions en matèria tributària i les corresponents sancions aplicables als infractors provoca el sorgiment de normes totalment desconnexes entre si, aprovades a discrecionalitat del legislador, que ocasionen una greu inseguretat jurídica als administrats.

En un sistema fiscal d'un estat de dret moderat resulta incongruent i inadmissible l'aprovació de normes que estableixin de forma separada i independent diferents règims d'infraccions i sancions que modifiquin, d'un dia per l'altre, la posició jurídica dels administrats, ja

que l'únic que aconseguir és situar els subjectes passius en la posició d'indefensió esmentada.

A títol d'exemple llegiré l'apartat b de l'article 1 que diu:

"1.- Són infraccions lleus de primera categoria:...

b) No presentar-se a la data, a les hores i els llocs indicats per la Duana, excepte per causa de força major que ha de justificar la persona interessada."

Quant a l'article 9, podria esdevenir una perla en cas que s'aproves. Voldria recordar el seu contingut a aquesta Cambra, diu el següent:

"1.- Són infraccions de contraban en l'exportació:

a) L'exportació de mercaderies sense presentar una declaració de duana als despatxos de Duana fronterers andorrans.

b) L'exportació de mercaderies fora de les carreteres i vies d'accés que porten als despatxos de Duana fronterers andorrans.

2.- Les anteriors infraccions donen lloc a la imposició d'una sanció igual al valor de la mercaderia objecte del frau."

Com s'explica dita sanció, quan no existeix cap taxa a l'exportació sinó tot el contrari, com acabem de votar ara mateix amb la Llei de taxes al consum que preveu, a més a més, un retorn de taxa?

Si aquest projecte de llei fos aprovat potser algun dia les nostres fronteres podrien quedar col·lapsades, no pels controls de les duanes dels nostres dos veïns, sinó per la nostra pròpia duana.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana? No?...

Per Coalició Nacional Andorrana? No?...

Pel Grup Lliberal: Sr. Sangrà.

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, tal com ha dit el Sr. Ribes, potser no és el moment de parlar de les esmenes parcials al redactat de la llei però, a la vista de l'argumentació de l'esmena a la globalitat que fa l'Agrupament Nacional Democràtic i els comentaris molt detallats que acompanyen a l'esmena a la totalitat amb petició de devolució al Govern, que fa Nova Democràcia, jo crec que, aleshores, és rellevant parlar d'aquestes esmenes parcials. És relle-

vant perquè recullen les correccions que el Govern ha volgut introduir en una llei que ja estava entrada a tràmit legislatiu i, d'això, els senyors de l'AND també en saben, perquè com a grup parlamentari també van utilitzar aquest mecanisme amb l'anterior Govern.

Pensem que aquestes esmenes, en concret, són onze esmenes a vuit articles i a la disposició derogatòria -entre ells l'article 9, ens solucionaran molts dels raonaments que s'han escoltat avui en aquesta Cambra; raonaments que si es tractés d'aprovar la llei en la seva forma original justificarien les esmenes a la totalitat, però estem convençuts que la feina en comissió basada en les esmenes que ha presentat el Grup Lliberal permetrà adaptar la llei de manera que la forma final sigui satisfactòria.

En concret, pel que fa a l'adaptació al dret comunitari, és cert que aquesta es pot trobar sobretot en una expressió dins de la llei. Això, jo penso que és una correcció tècnica que es pot superar.

Pel que fa a l'article 9, és clar: parlar de contraban a l'exportació és una mica paradoxal, sobretot en un país com el nostre. És cert que no hi ha taxes que gravin l'exportació però sí que les empreses d'aquest país o els particulars d'aquest país es poden acollir a règims de retorn parcial de la taxa. Amb les esmenes que presentarà el Grup Lliberal el que es pretén és que el que es castigui precisament siguin declaracions d'exportació que, en qualsevol cas, poguessin suposar un frau per al tresor d'Andorra per l'acolliment, en el cas d'exportació, en aquest règim de retorn parcial de taxa.

En definitiva, el Grup Lliberal pensa que tot i que reconeixem que en el redactat original de la llei hi ha tota una sèrie de punts que són millorables i que han aparegut avui aquí, tant en l'argumentació que ha fet Nova Democràcia com en l'argumentació que ha fet l'Agrupament Nacional Democràtic, amb les esmenes que ha presentat el Grup Lliberal i amb la bona voluntat, per part de tots que estem segurs que hi serà, penso que la feina en comissió pot donar com a resultat una llei moderna i aplicable al nostre país.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Els Consellers no adscrits: Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, els consellers generals d'Iniciativa Democràtica Nacional no hem presentat cap esmena a la totalitat d'aquesta llei, i tampoc no votarem les que han estat presentades per altres grups parlamentaris. El motiu és simple: amb totes les seves mancances, defectes i imperfeccions, que en té i molts -i alguns han estat palesats aquí- l'anomenat projecte de llei contra el frau en matèria duanera -un nom que tampoc no ens agrada- nosaltres entenem que aquest projecte de llei millora la norma avui vigent, en dos aspectes particularment sensibles.

Per una part, rebaixa l'import de les multes, almenys les de contraban, que de quinze vegades l'import defraudat (tot un rècord en matèria de rigor sancionador) passen a sancionar-se amb deu vegades aquell import, i les de falsa declaració que passen de deu a vuit vegades l'import defraudat.

Per altra part, millora la tipificació d'algunes infraccions, el que ha de redundar, en definitiva, en major seguretat jurídica i millor defensa dels interessos dels administrats.

M'atreveixo a dir que aquest judici positiu no pot fer-se extensiu, ni molt menys, a la totalitat del text del Projecte. Ben al contrari, hi ha disposicions que convindrà suprimir, i altres que hauran de modificar-se. Però aquesta és una tasca que pot dur-se a terme sense gaires dificultats -i com s'acaba de dir- per mitjà d'esmenes a l'articulat, esmenes que molts dels grups parlamentaris hem presentat, i sobre la majoria de les quals no sembla difícil arribar a una redacció de consens.

He de dir, també, que el nostre entusiasme per la rebaixa de les sancions no significa que Iniciativa Democràtica Nacional vulgui defensar el contraban ni la falsedat en la declaració. Succeeix, però, que àdhuc en aquesta matèria ha d'imperar un principi de proporcionalitat, que, al nostre judici, la llei actual no respecta i, d'altra banda, el fet habitual que freqüentment, els veritables contrabandistes no són castigats amb aquestes multes -perquè actuen amb prou perícia per eludir els controls de la Duana- mentre que ha de pagar per elles l'honest comerciant que, per error o negligència en la immensa majoria dels supòsits, es troba amb la infracció.

Iniciativa Democràtica Nacional, com qualsevol altre observador atent de la vida econòmica del país, està al corrent de la croada empresa per l'Administració de Duana en matèria d'importacions comercials per correspondència, i de l'enorme rigor amb què s'ha sancionat, i es continua sancionant, comerciants essencialment honestos, però poc rigorosos o poc diligents en el compliment de les seves obligacions

duaneres. Per això pensem que una llei que rebaixa l'import de les sancions duaneres és una bona notícia, i que no es pot desaprofitar amb el benentès que aquells errors que aquí s'han anat esmentant poden ser corregits per via d'esmena en el si de la comissió.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la votació. Sí, és sí a l'esmena. No, és no a l'esmena.

Votació:

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: NO

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: NO

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 13 Sí. 15 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Es rubutgen, doncs, les esmenes al text que passarà a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost amb les esmenes formulades a l'articulat.

Passem al punt núm. 9 de l'ordre del dia:

9- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació dels articles 8 i 11.1 del Decret dels Delegats Permanents sobre regulació del contracte de treball de data 15 de gener de 1974.

La proposició de llei va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 29/1995.

El Govern no ha fet arribar cap informe. Té la paraula, Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument per dir que el Govern comparteix i fa seva l'argumentació d'aquesta proposició de llei i el seu esperit.

Quant al contingut i a la lletra, els grups parlamentaris que ens donen suport faran el treball legislatiu necessari per si es pot millorar encara aquest text que repeteixo aquí oralment -perquè és suficient dir-ho en poques paraules- està perfectament adequat al que és una necessitat palpable de la societat andorrana que potser pot anar més enllà en un altre moment potser amb un estudi més aprofundit d'aquell Decret que té ja més de vint anys i que, per tant, requereix una posada al dia en d'altres aspectes però que en aquest cas està molt ben explicada la seva urgència per l'exposició de motius i pel desenvolupament que se'n fa en l'articulat. A partir d'aquí crec que els grups parlamentaris tenen la paraula per millorar-la, si és possible.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Vicenç Alay, presentador de la proposició de llei conjuntament amb els Srs. Mateu i Duró.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, parlaré en nom de tots tres. De totes maneres si el Sr. Duró vol fer una intervenció, evidentment amb molt de gust.

Seré breu i em referiré a l'exposició de motius. Aprofito, endemés, per agrair les paraules del Sr. Cap de Govern de coincidència amb els motius que ens han portat a proposar aquesta llei.

La present Proposició de llei de modificació dels articles 8 i 11.1 del Decret dels Delegats Permanents sobre regulació del contracte de treball, de data 15 de gener de 1974, respon a la voluntat d'aportar millores concretes i tangibles a la situació de les treballadores assalariades al Principat.

Aquesta proposició segueix la línia marcada en el Reglament laboral, on s'explicita que la comissió legislativa continuarà estudiant altres possibilitats de millora del règim laboral, tals com mesures de protecció a la maternitat.

Partint del títol II, article 6 de la Constitució, on es diu:

"1.- Totes les persones són iguals davant la llei. Ningú no pot ésser discriminat per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió, o qualsevol altra condició personal o social.

2. Els poders públics han de crear les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives."

Tenint present que existeixen diferències biològiques que condicionen certs moments de la vida de la dona, tal com és l'embaràs i la maternitat, cal crear mesures que permetin una veritable igualtat de drets, és a dir, major sensibilitat per no crear situacions de marginació, protegint el dret a ser mare i tot conservant el lloc i la categoria del treball.

Aquesta mesura és necessària i imprescindible degut al problema real que actualment pateixen moltes dones embarassades que són acomiadades a partir del moment de la notificació dels seus estat.

Les conseqüències directes d'aquesta situació són fonamentalment:

- pèrdua del dret de baixa per maternitat.

- pèrdua de les prestacions farmacèutico-sanitàries, entre les quals hi ha els costos del part i hospitalització, així com les despeses mèdiques que genera el nadó i el període postpart.

- impossibilitat de trobar una altra feina durant l'embaràs.

Aquesta és una mesura puntual en la posada al dia de la reglamentació laboral. Som conscients que hi cal una revisió aprofundida que ha d'anar molt més lluny i que a més hem de recordar també que aquesta legislació és tota ella preconstitucional. Tanmateix, considerem que aquest és un primer pas que repeteixo és important i necessari.

Res més, moltes gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'Agrupament Canillo-Massana entén raonables les modificacions als articles 8 i 11.1 del Decret sobre el contracte de treball tot i que ens permetem relativitzar la importància de la modificació, ja que creiem que la majoria dels empresaris del país ja tenia en compte la situació de la dona embarassada i ni procedia al seu comiat, ja que tampoc li representava un perjudici econòmic mantenir assegurada una persona amb baixa de maternitat.

Això no obstant, no ens oposem que s'assenti el principi, que en la majoria dels casos ja se segueix, relatiu a la prohibició de comiat de la dona embarassada i els mecanismes per tal que, en la pràctica, aquesta obligació es compleixi.

Cal, però, anar en compte a l'hora de confeccionar el redactat, especialment de l'article 11.1, ja que d'un costat, les sancions en aquest cas particular poden fer que es produeixi un efecte invers al desitjat, és a dir, una minva en la contractació de les dones i de l'altre, certs redactats poden desvirtuar relativament el principi d'igualtat.

És per això que tot i acceptant la proposició de llei, presentarem esmenes al seu redactat.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Simó Duró.

El M.I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Normalitzar segons el que expressa la proposició de modificació que aquí escau, i com més aviat millor, és una convicció de la Coalició Nacional Andorrana i un dret a contemplar.

He dit, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Xavier Mora.

El M.I. Sr. Francesc Xavier Mora:

Sr. Síndic,

Srs. Consellers Generals.

Aquesta proposició de llei evidencia una vegada més que estem apedaçant una llei de l'any 1974 necessitada d'una reforma molt més àmplia i completa que actualitzi i reculli la situació actual.

Una proposició de llei de l'Agrupament Nacional Democràtic referent a l'actualització de les sancions del Reglament laboral va ésser retirada una vegada presa en consideració i fet el treball en comissió, pel grup esmentat, per no assumir el resultat de l'actualització. Desitgem que aquesta proposició, avui, reculli una voluntat constructiva de la Cambra i prosperi no sols a la presa en consideració, sinó que serveixi per resoldre qualsevol greuge comparatiu a l'aplicació de la igualtat de drets.

Val a dir que l'interès per legislar, per actualitzar una legislació laboral a partir del títol 11, article 6 de la Constitució és totalment compartit per Nova Democràcia.

Per poder dur a terme aquesta actualització i/o regularització ens seran necessaris els informes i/o els estudis que justifiquin les modificacions presentades quant a la possible marginació, pèrdua de drets de la baixa de maternitat i/o pèrdua de les prestacions de farmàcia i sanitàries, i fins i tot de la impossibilitat de trobar una altra feina durant l'embaràs, si és el cas.

Tot això, ben entès, hauria de servir per justificar uns arguments que, creiem, corresponen a casos molt aïllats i que en cap cas haurien de servir per modificar una altra realitat.

Val a dir que des de Nova Democràcia esmenarem aquesta proposició, no sols en la voluntat dels principis exposats sinó també recollint d'altres aspectes de la problemàtica postmaternitat com pot ésser una excèdència a la feina, un treball parcial, un horari flexible,

aportant solucions a una problemàtica que cal valorar àmpliament en tot el seu contingut, abans i després de la maternitat.

Nova Democràcia votarà afirmativament a la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació dels articles 8 i 11.1 del Decret dels Delegats Permanents sobre regulació del contracte de treball, de data 15 de gener de 1974.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Recollim positivament l'exposició de motius, molt especialment quan diu que respon a la voluntat d'aportar millores concretes i tangibles a la situació de les treballadores assalariades i, en segon lloc, perquè segueix la llei marcada en el Reglament laboral on s'explicita que es continuaran estudiant d'altres possibilitats, raó per la qual nosaltres serem atents en examinar aquesta proposició de llei i possiblement es presentaran unes esmenes sempre amb la voluntat de millorar en el possible l'interès que han aportat els signants de la proposició de llei.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

La proposició de llei presentada coincideix plenament amb la sensibilitat social que anima el projecte polític de l'Agrupament Nacional Democràtic. Ja en l'aprovació de la Llei de guarderies infantils havíem volgut recordar un aspecte col·lateral però directe d'aquell text, com era el de facilitar l'accés de la dona al món del treball; per tant, i en el mateix sentit, recolzem la iniciativa parlamentària que es presenta avui per a la presa en consideració.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Vistes les intervencions proposo prendre en consideració la proposició de llei per assentiment de la Cambra.

Doncs, es pren en consideració la proposició de llei.

Passem al punt número 10 de l'ordre del dia:

10- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de regulació d'anells de la caça de l'isard per a l'any 1995.

La proposició de llei va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 24/1995.

Abans de passar al debat, i vist l'intitulat de la llei voldria demanar als diferents grups que han presentat la proposició de llei si mantenen el text.

(Nova Democràcia i els Srs. Alay i Mateu assenteixen)

D'acord.

Tampoc, en aquest cas, es va presentar cap informe.

Passo la paraula al Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Es tracta d'una proposició de llei que regula les anelles per a la caça de l'isard per a l'any 1995, que ja s'ha fet, que s'ha practicat i s'ha aplicat amb ús de la llei que va quedar vigent en el seu moment -votada amb caràcter d'urgència, crec recordar. A partir d'aquí, una cosa és que es continuï aquesta tramitació i una altra és que tingui utilitat. La qüestió és que la proposta de Llei de caça que s'hagi de fer serà una proposta de Llei de caça global -en què el Govern està treballant- perquè es pugui presentar en aquesta Cambra en les millors condicions possibles i amb el temps i potser amb la serenor per poder-la debatre sense enfrontaments excessius per a un tema que caldria que quedés regulat d'una manera que no fos cada any objecte d'excessiva publicitat mediàtica, quan en realitat hi ha temes que mereixen més publicitat mediàtica i que interessen més al país, com és natural. A partir d'aquí, queda a la disposició del Parlament, naturalment, parlar, debatre o prendre en consideració o no aquesta llei per la qual no tenim cap més comentari a fer.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Jaume Riba per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Gràcies, Sr. Síndic.

En la sessió del Consell General, de data 30 de juny de 1995, vàrem poder reviuir una vegada més, el polèmic que representa parlar de la caça de l'isard al nostre país.

En la nostra intervenció instàvem el Govern perquè entrés a tràmit urgentment tant la modificació de la Llei de caça com la Llei de reserves, a fi i efecte de poder consensuar un pla de gestió cinegètica amb tots els sectors implicats: caçadors, associacions ecologistes i Administració.

Sense una llei que clarifiqui equitativament els drets de tothom no es resoldrà mai tan penosa situació.

La nostra responsabilitat ens convida a legislar, d'una vegada per totes, un text que planifiqui racionalment i definitivament l'activitat de la caça al nostre país, que cal recordar, que avui és un estat de dret.

Vist que el setembre de 1995 ja és història,

Vist que la caça és un assumpte de mai acabar,

Vista la complexitat de legislar en la matèria,

Vist que la memòria tan sols es reactiva a les portes de cada tardor,

Vist també que avui encara cap projecte ha entrat a tràmit, malgrat promeses esperançadores, ens veiem en l'obligació de reconduir la Proposició de llei de regulació d'anelles per a la caca de l'isard per a l'any 1995 i demanem la seva presa en consideració amb el benentès que si prospera farem una esmena perquè l'any 1995 esdevingui 1996.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

La nostra intenció, quan es va entrar a tràmit aquesta proposició, era la de proposar una alternativa al text tramitat pel Govern, sense comprometre la temporada de caça de 1995.

El text de Govern va obtenir els vots suficients a la Cambra i ha estat, en definitiva, el que ha prevalgut. Això no priva que la nostra posició segueixi essent igual de crítica que en la sessió del 30 de juny.

Sabem, doncs, que aquesta proposició està condemnada a no prosperar, la qual cosa, evidentment, tampoc ens sorprèn. Tanmateix, considerem important tornar a posar el tema damunt la taula amb una finalitat ben precisa: recordar que tenim pendent una veritable reforma de la Llei de caça, si no una redacció d'un projecte completament nou.

No s'escapa a ningú que el tema de la caça és un tema recurrent, que any rere any genera conflictes i tensions. Conflictes que bé ens podríem evitar si afrontéssim el problema amb decisió i donant-nos el temps per treballar-hi acuradament a fi que el text pugui recollir, de la millor manera possible, els interessos de totes les parts. El que no es pot fer és deixar la feina per a l'últim dia i, com en el cas que ens ocupa, aprovar una llei el darrer dia hàbil abans de la setmana de la caça.

Des d'aquí instem, doncs, al Govern en la tasca de presentar un Projecte de llei de caça i el corresponent Pla de gestió cinegètica en uns terminis raonables. Per a nosaltres, la premissa de partida és clara; cal regular la caça a partir del nombre d'isards, no del nombre de caçadors. Volem creure que el que és normal a qualsevol altre país, a Andorra serà almenys possible.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Josep Garrallà.

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

Gràcies, Sr. Síndic.

Els consellers de l'Agrupament Canillo-Massana estem sorpresos que avui, dia 5 d'octubre, es pugui discutir en aquesta Cambra la presa en consideració d'una Proposició de llei per regular les anelles de caça de l'isard per a l'any 1995 -encara que el Sr. Jaume Riba va dir que ho modificarien per a l'any 1996- presentada pels Srs. Jaume Bartumeu en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, Vicenç Mateu i Vicenç Alay, consellers Generals.

Si la nostra memòria no ens falla, la caça de l'isard a Andorra es va practicar durant la setmana del 10 al 17 del passat mes de setembre, conforme a la Llei de caça en vigor i a la modificació aprovada per aquest Consell General el dia 30 de juny d'enguany.

Si aquesta proposició de llei obtingués la seva presa en consideració avui per part d'aquesta Cambra i després del tràmit parlamentari, ens trobaríem que aquest any es podria caçar l'isard una segona setmana, naturalment cap a finals d'any, ja que la proposició solament té per objecte regular les anelles per a l'any 1995, o sigui aquest any.

Aquesta finalitat és, al nostre criteri, difícilment defensible per part dels presentadors de la proposició de llei, i no creiem que, de cap manera, pugui ésser la seva voluntat, ja que no és pas amb aquesta òptica que el Conseller General Sr. Jaume Riba va defensar la no aprovació de la modificació de la Llei de caça al Consell del passat 30 de juny.

Aquest any, segons informes obtinguts prop del Govern, s'han lliurat un total de 120 anelles, que si s'acumulessin a les de la proposició que ara discutim, si prosperés, se n'atorgarien 122 de més (25% del nombre de llicències de l'any 1994). Aquesta proposició de llei, de cap manera, és més restrictiva que la que es va aprovar el 30 de juny i que Nova Democràcia i els consellers Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay no varen votar.

La presentació d'aquesta proposició de llei si no és per fer demagògia es deu tractar, doncs, d'un error; altrament no ho podem entendre.

L'Agrupament Canillo-Massana, en tot moment, ha defensat una reducció de les captures. El temps ens ha donat raó quan defensàvem una llei que en lloc d'atorgar una anella per a cada caçador, se'n lliurés una per a cada 4 caçadors. Amb aquesta mesura s'ha passat de lliurar 488 anelles l'any 1994 a lliurar-ne 120 l'any 1995. Som de l'opinió que és un bon començament -recordem que aquest any s'han capturat molt menys de 100 isards, és a dir que almenys la Llei de caça a funcionat.

Els consellers de l'Agrupament Canillo-Massana volem aprofitar aquesta ocasió per reiterar, una vegada més, que volem una Llei de caça que, a més de contemplar la modificació aprovada el passat 30 de juny, tingui també per objecte ampliar les atribucions del Cos de Banders, per poder controlar més àmpliament i millor els caçadors, amb la finalitat d'eradicar, d'una vegada per totes, el furtivisme al nostre país.

Un altre objectiu del nostre grup parlamentari, tampoc nou, i repetitiu en aquesta sala, és que per a l'any 1996 Andorra pugui disposar de més zones protegides de caça, on la caça hi sigui prohibida, a excepció de la caça selectiva.

Amb aquestes dues opcions, podem estar ben segurs que la població d'isards augmentarà de manera consi-

derable, sempre i quan es faci una gestió adequada de les zones protegides.

I ja per acabar, manifestar que perquè no votem una segona setmana de caça de l'isard aquest any i perquè la proposició de llei objecte avui de discussió, tampoc té per objecte fomentar l'augment de la població d'isards a Andorra, votarem negativament a la seva presa en consideració.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana? No?...

Pel Grup Lliberal? No?...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Joan Travesset.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Gràcies, Sr. Síndic.

Com ja el títol de la proposició de llei indica, des de l'Agrupament Nacional Democràtic creiem que la presa en consideració de la Proposició de llei de regulació de les anelles de la caça de l'isard per a l'any 1995 està fora de context i la resposta és òbvia.

Ara bé, si alguna utilitat té, és aquesta possibilitat de tornar a debatre sobre la futura Llei de la caça, sobretot ara que ja s'ha acabat la setmana de l'isard 1995 i que hi ha un pèl més de tranquil.litat.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic som conscients que l'absència d'una veritable política de gestió de la fauna no fa res més que ajudar a fer trontollar els ciments tendres del nostre estat de dret -la Constitució ja ens ho recorda en l'article 31 on diu: "l'estat ha de defensar la flora i la fauna autòctones" entre altres preceptes. Per tant, hem de vetllar per la gestió racional i equilibrada de tots els recursos naturals del nostre país -n'és un dret i també un deure. El nostre deure com a parlamentaris és, en aquest moment, recordar al Govern del Sr. Forné de no oblidar els compromisos adquirits el passat 30 de juny, tant pel Projecte de llei de reserves o vedats, com pel Projecte de llei de caça global; tot citant-los en els mateixos termes que vostè va emprar -i ja no m'estendré més. Facin aquesta feina. Tenen totes les eines per treballar-hi: elaborin un pla cinegètic, o dissenyin plans d'aprofitament, etc.

Des de l'Agrupament Nacional Democràtic vetllarem perquè d'una vegada per totes, al carrer, es deixi de parlar de qüestions d'estat -entre cometes- i els nostres veïns ens creguin una mica més seriosos.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per al.lusions Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Breument, per contestar per al.lusions al President de l'Agrupació Canillo-Massana el qual ens ha parlat de demagògia. A veure, el text nosaltres l'hem mantingut i així ho hem exposat aquí, únicament i exclusivament per recordar al Govern -i com ara també acaba de dir el representant de l'Agrupament Nacional Democràtic- que s'havia dit que fariem una Llei de caça i estem al mes d'octubre i no hem vist una Llei de caça i el que sí que hem vist a la premsa d'aquest matí són noves manifestacions de caçadors i de membres de l'Associació de Caça i Pesca. Per tant, és clar jo ja li dono el benefici de l'inconvenient que suposa portar la seva intervenció preparada.

Vostè ha insistit dues vegades que el que volíem nosaltres era una segona setmana de caça de l'isard i havent dit això encara ens ha dit que nosaltres manteníem la llei per demagògia. És clar, això de la demagògia és una paraula que gastem massa però, en tot cas, si demagògia hi ha, aleshores és voler fer dir a la nostra proposició de llei el que no deia i que és que hi hagués dues setmanes.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern per al.lusions.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Adreçant-me al Sr. Joan Travesset he de dir que naturalment que hi estem treballant -d'altres governs hi han treballat sense èxit abans que el nostre- i el nostre Govern, en canvi, va aconseguir que el dia 30 de juny quedés aprovada en aquesta Cambra una llei que no era la que voldríem tots sinó la que en aquell moment es va poder fer. Aquesta llei va permetre una cosa que és que la llei anterior, que era pre-constitucional, quedés -una part d'aquella llei que era inconstitucional, de fet- incorporada al text actual amb tota capacitat per part del Consell General per legislar sobre temes de sancions. A partir d'aquí, considero que va ser bastant important aquella llei i el seu resultat ha estat el que

s'ha constatat i és constatarà, és a dir, hi ha hagut molta menys caça d'isards aquest any. Però el que passa és que per treballar amb la llei que preparem no podem treballar-hi sols, volem treballar conjuntament amb els comuns i també amb les associacions, i això no és tan fàcil com per dir aquí teniu la proposta de llei, senyors consellers, voteu-la preferint que no hagi d'ésser el Consell qui hagi de negociar entre uns i altres sinó que arribin els temes elaborats ja amb el màxim consens possible.

I, finalment, quant a la referència també que ha fet el Sr. Travesset al final de la seva intervenció per dir que quan ens prenem com a model els països veïns, segons per quines coses a mi no em serveix de res perquè quan es parla de caça selectiva i de recompte de la caça, primer pels isards abans que pels caçadors, aleshores depèn de com s'apliqui, perquè la veritat és que en alguns llocs la caça selectiva es converteix en una caça elitista totalment i no es tracta de comptar isards sinó de comptar caçadors rics i això no és així a Andorra i tampoc crec que ho hagi de ser. Per tant, tampoc no ens hem d'emmirallar massa amb el que facin els altres perquè hi ha motivacions que no les diuen i que hi són, que és la recaptació per part dels ajuntaments de la major part dels ingressos que tenen a l'economia de muntanya gràcies a la caça. Tots sabem el que costa matar un isard a la Cerdanya o al Pallars, que és molt més que a Andorra i que no ho pot fer tothom sinó només la gent que pot, amb grans mitjans econòmics. No és un model que puguem fer servir a Andorra, em sembla a mi, perquè hi ha caçadors d'isards de tota mena, a Andorra, n'hi ha que tenen diners i n'hi ha que no en tenen tants. A partir d'aquí, la consideració que en tenen els estats veïns no la necessitem per a res.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Garrallà, li demanaria que la seva intervenció no es convertís en un diàleg...

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

No, Sr. Síndic, no en faré cap, de diàleg. Només per al.lusions del Sr. Bartumeu...

El Sr. Bartumeu no em pot discutir que si aprovàvem avui aquesta llei no haguéssim tingut una altra setmana de caça de l'isard, això no m'ho pot discutir.

I després, recordar-li, perquè no deu d'estar gaire al dia, que membres de l'Associació de Caça i Pesca, avui, no n'hi ha cap, perquè van dimitir tots.

I després, per al Sr. Forné, el cost per matar un isard, he de dir, que n'hi ha de molt més inferiors a fora d'Andorra que no pas a Andorra.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per acabar, Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Miri, li puc discutir i li discuteixo perquè si la llei fos presa en consideració, amb les esmenes es pot esmenar el que es vulgui i, per tant, no cal fer una setmana i això ho sabem tots.

En segon lloc, de membres de l'Associació n'hi ha; el que va dimitir és la Junta. No es va dissoldre l'Associació, per tant l'Associació existeix i els socis també hi són.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem a la votació. Sí, és sí a la presa en consideració de la proposició de llei. No, és no a la presa en consideració de la proposició de llei.

Votació:

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: NO

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: NO

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: NO

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: NO

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: NO

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: NO

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: NO

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: NO

M.I. Sr. Josep Areny Fité: NO

M.I. Sr. Modest Baró Moles: NO

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: NO

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: NO

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: NO

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 7 Sí. 21 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, no es pren en consideració la proposició de llei.

Passem a l'onze punt de l'ordre del dia:

11- Debat i votació de la proposta de resolució presentada pel M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, en representació del Grup Parlamentari Nova Democràcia, per escrit de data 4 de juliol de 1995.

La proposta de resolució va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 29/1995.

No s'ha presentat cap esmena a la proposta.

Passo, doncs, la paraula al Sr. Jaume Riba per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Riba:

Gràcies, Sr. Síndic.

El 4 de juliol de 1995, Nova Democràcia presentava una proposta de resolució prèviament argumentada i que cito a continuació:

El Consell General insta el Govern perquè la Concessió administrativa a establir per a la construcció del túnel

d'Envalira, en el cas de proposta d'execució del túnel sense la carretera d'accés per la Solana, vagi lligada a l'establiment d'un conveni entre l'Administració francesa i l'Administració andorrana que garanteixi la millora de l'accés a l'Hospitalet-Pas de la Casa i atorgui la possibilitat de participar en l'obertura i manteniment de la viabilitat hivernal per part dels serveis públics andorrans.

Com exposàvem, doncs, i per evitar greus conseqüències per a les finances públiques, seria prioritari i molt important l'establiment de l'esmentat conveni entre les dues administracions referides.

Seguint els criteris expressats en la sessió del Consell General de data 30 de juny de 1995, on van fer referència a la particular situació en què es troben les arques de l'estat i on, malgrat tot, expressàvem el nostre convenciment que caldrà fer un esforç d'adaptació de les infraestructures públiques i no deixàvem de fer prevaler criteris de racionalitat, de prioritat i d'estalvi. I és per no hipotecar el país i alhora assegurar-se que l'Administració participi activament en el seu desenvolupament general, que ens caldrà pensar totes les intervencions. Per això, i amb la finalitat d'evitar actuacions desencertades portem a debat i votació aquesta Proposta de regulació.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana, passo la paraula al Sr. Josep Areny.

El M.I. Sr. Josep Areny:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument dir que el Consell General va expressar en una sessió anterior, la seva voluntat de la construcció del túnel d'Envalira pel sistema de concessió administrativa.

Si bé el nostre grup prefereix la construcció del túnel d'Envalira amb la carretera d'accés via la Solana hem de dir que es tracta del Projecte que a nosaltres ens agradaria i no solament ens agradaria sinó que hi somniem tots. Ara, no obstant això, estem d'acord amb la resolució que ha presentat Nova Democràcia.

Dir també que ens consta que el Govern està treballant a tal efecte, i el volem encoratjar perquè aquesta via d'obertura del port d'Envalira pugui ser, al més aviat possible, una realitat perquè creiem que el país està en uns moments en què és necessària aquesta solució.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Coalició Nacional Andorrana: Sr. Enric Pujal.

El M.I. Sr. Enric Pujal:

Gràcies, Sr. Síndic.

A la vista de la formulació que féu el Sr. Cap de Govern en el seu dia, relativa a la presentació de dues propostes per a la construcció del túnel d'Envalira pel sistema de concessió administrativa -que dit entre parèntesi lamentem que encara no hagi sortit al públic- l'una, d'execució del túnel i de l'accés al Pas de la Casa des de la boca est, i l'altra, d'execució del túnel i de la carretera de la Solana fins a la zona frontera de l'Hospitalet, naturalment també amb un accés al Pas de la Casa. Els consellers de Coalició Nacional Andorrana considerem assenyada la Proposta de resolució avui presentada pel President del Grup Parlamentari Nova Democràcia Sr. Jaume Bartumeu.

Ara bé, com ja ho vam manifestar anteriorment, nosaltres entenem que no es pot concebre la construcció del túnel sense construir, al mateix temps, la carretera de la Solana fins a l'Hospitalet. I això, per òbvies i nombroses raons ja argumentades en anteriors ocasions i que ara només ens limitarem a recordar: la carretera de la Solana, per la topografia dels llocs i la seva exposició solar, tindrà una viabilitat indiscutiblement millor que l'actual, sense oblidar tampoc que serà molt més recta, força més curta i consegüentment molt més segura. Reiterem, doncs, que ens decantem per aquesta solució i, en qualsevol cas, perquè el projecte de construcció del túnel d'Envalira pel sistema de concessió administrativa, sigui ben aviat un fet.

Per les raons exposades, Coalició Nacional Andorrana, sense oposar-nos a la Proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari Nova Democràcia, ens abstindrem en la votació de dita resolució.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal: Sr. Antoni Calvó.

El M.I. Sr. Antoni Calvó:

Gràcies, Sr. Síndic.

En referència a la construcció, explotació i manteniment del túnel d'Envalira per concessió administrativa el Grup Parlamentari Lliberal comparteix les inquietuds contingudes en la proposta de resolució presentada per Nova Democràcia.

Ens consta que el nostre Govern està duent a terme ja des de fa temps actuacions en aquest sentit i per aquest motiu el nostre grup votarà favorablement la present resolució.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Jordi Torres.

El M.I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Quan aquesta Cambra va prendre en consideració la Proposta relativa a la construcció, explotació i manteniment del túnel d'Envalira presentada justament per aquest Govern, es va desvincular el que era túnel d'Envalira i accés des del Pas de la Casa a l'Hospitalet.

Si només construïm el túnel d'Envalira, evidentment, apropem el Pas de la Casa a Andorra però el problema, si realment volem comunicar Andorra amb França, quedés el mateix. És l'accés del Pas de la Casa a l'Hospitalet el que sempre està bloquejat o que moltes vegades està bloquejat a l'hivern. El Port d'Envalira està obert i podem arribar fins al Pas de la Casa i no podem passar d'aquí perquè l'accés està tancat. Llavors jo penso que amb la resolució aquesta que s'ha presentat des de Nova Democràcia almenys solucionem el problema si mai es fes el túnel. Ara bé, comparteixo plenament l'explicació que ha donat el Sr. Pujal dient que preferiríem també nosaltres la carretera a la Solana. Aquesta seria la solució definitiva per a Andorra i realment per donar un accés des d'Andorra a França, túnel i carretera de la Solana -aquesta seria l'ideal, si no, nosaltres també aquí el que farem és recolzar la resolució presentada per Nova Democràcia per si no es fes aquesta segona solució.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay.

El M.I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. Síndic.

Independentment que l'opció finalment retinguda per al Projecte del túnel d'Envalira sigui tant la de carretera o sense carretera d'accés, la qual cosa s'haurà de debatre en el seu moment, entenem que fóra bo l'establiment del conveni apuntat en la proposta.

En el cas de túnel sense carretera, el conveni esdevé l'única fórmula eficaç per evitar que l'esforç econòmic que suposa la construcció del túnel no es vegi greument compromès -en termes de rendibilitat econòmica i viària- per la manca d'infraestructures complementàries.

En el cas de túnel amb carretera d'accés, l'establiment del conveni significa assegurar al màxim la viabilitat i facilitar una via alternativa d'accés a França amb els avantatges que això suposa.

No sabem en quin estat es troben les converses que se citen en la proposta -encetades el 1991, sembla- ni les dificultats que poden sorgir en la negociació. Tanmateix, repetim, cal treballar en l'establiment d'aquest conveni, i coincidim amb Nova Democràcia que en el cas de concessió administrativa en l'opció sense carretera d'accés, aquesta vagi lligada a l'establiment del conveni en qüestió.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Procedirem, doncs, a la votació.

(El Sr. Cap de Govern demana al Sr. Síndic poder prendre la paraula)

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Molt breument per dir que el Govern comparteix aquesta demanda que fa Nova Democràcia fins al punt que el dia que se'n va parlar aquí, al Consell, teníem ja el projecte de conveni preparat i ja està negociat amb França. He de dir que potser en l'època postconstitucional, entre altres moltes millores enormes, aquesta en té una que és que la disponibilitat dels estats veïns per negociar temes és segurament molt més gran i està en una bona via -el Sr. Ministre de Relacions Exteriors té aquí tota la documentació de tot el que s'ha fet ja per esperar la contesta definitiva per part de França.

D'altra banda, l'edicta de posada en execució de la primera fase del túnel d'Envalira i la carretera d'accés a la Solana, és a dir, la selecció prèvia d'empreses que s'ha de fer, obligatòriament en aquests casos de grans obres, està a punt, està acordat per la reunió de Ministres d'ahir i serà publicat en el pròxim Butlletí Oficial, tot per tirar endavant la recomanació i l'obligació que tenim de posar en marxa el túnel d'Envalira per la via que el Consell General va decidir.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem doncs a la votació. Sí, és sí a la Proposta de resolució. No, és no a la Proposta de resolució.

Votació:

M.I. Sr. Simó Duró Coma: Abstenció

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: SI

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: SI

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: SI

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: Abstenció

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: Abstenció

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: SI

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: SI

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: SI

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: Abstenció

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: SI

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 4 Abstencions. 24 Sí.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'aprova, doncs, la resolució.

Passem al punt dotzè de l'ordre del dia:

12- Debat i votació de la moció presentada pel M.I. Sr. Jordi Torres Alís, en representació del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, per escrit de data 3 de juliol de 1995.

La moció va ser publicada al Butlletí del Consell General núm. 29/1995.

Passo la paraula al Sr. Ladislau Baró per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

El dia 30 de juny de 1995, i amb motiu del debat provocat per diverses preguntes formulades en el si del Consell General, els parlamentaris vàrem tenir constància de certes actuacions del Govern que condueixen a una situació anòmla i força preocupant en el funcionament de les nostres institucions. Es va poder així constatar com el Govern, sovint sense cap norma com a punt de referència concret, ha anat atorgant i renovant concessions temporals a favor de determinades entitats esportives per gestionar l'activitat del quinto-bingo; ha instaurat, a la vegada, un sistema fiscal sobre aquesta mateixa activitat i ha concedit passaports diplomàtics a determinades autoritats. Cal aquí esmentar que el Govern ha tractat de corregir aquest darrer tema amb l'elaboració a corre-cuita d'un reglament sobre l'atorgament de passaports diplomàtics, regulant a posteriori una actuació feta amb la més total discrecionalitat i sense cap mena de cobertura normativa.

L'Agrupament Nacional Democràtic, molt preocupat per aquesta confluència d'actuacions controvertides, algunes d'elles inadmissibles, va decidir presentar el 3 de juliol de 1995 una moció al Consell General per tal d'exercir les seves tasques de vigilància i de control de l'Executiu. Si en el Debat sobre l'orientació política del Govern el nostre grup retreia, sobretot, la manca d'un sistema clar de prioritats i d'un projecte programàtic coherent en l'acció executiva, avui, tot mantenint aquesta crítica genèrica, ens veiem obligats a denunciar actuacions del Govern que, com afirmava el Sr. Jordi Torres en presentar aquesta moció que ara discutim, soscaven les bases mateixes de l'estat de dret.

D'entrada, volem puntualitzar que un dels principis que regeixen l'actuació administrativa és el principi de

legalitat, principi que la Constitució reconeix expressament a l'article 3.2 de forma genèrica, i també a l'article 72.3 de forma més específica, quan estableix que l'Administració ha d'actuar amb plena submissió a les lleis i als principis generals de l'ordenament jurídic. Les potestats d'actuació que exerceix el Govern són aquelles que li reconeix l'ordenament jurídic i aquest és el significat primordial del principi de legalitat, que resulta vulnerat si s'admet un poder d'actuació genèric del Govern al marge d'una norma habilitadora, especialment quan aquesta actuació té efectes externs.

A la vegada, i en relació directa amb el principi de legalitat, cal formular els següents imperatius:

- necessitat de respectar el principi de seguretat jurídica -article 3.2 de la Constitució- que des de la perspectiva dels potencials gestors del joc demana l'existència d'una norma certa i concreta per l'exercici del seu dret.

- necessitat de respectar el principi d'interdicció de l'arbitrarietat -article 3.2 de la Constitució- i del control jurisdiccional de l'Administració -article 72.3 de la Constitució- que queda en entredit quan el Govern actua sense tenir com a referència una norma habilitant. Sense una norma que determini les condicions en què el Govern ha d'atorgar les autoritzacions, així com d'exercir altres potestats de control i de sanció, és possible que les decisions entrin en el terreny de l'arbitrarietat, al mateix temps que es dificulta el control jurisdiccional en no disposar els tribunals del paràmetre necessari -norma prèvia- per poder controlar si l'actuació administrativa s'adequa a la legalitat.

D'altra banda, el principi de legalitat s'ha de cobrir, al nostre entendre, en aquest cas, per mitjà d'una llei, per dues raons bàsiques:

En primer lloc, perquè com a activitat privada susceptible de generar beneficis connecta directament amb el principi de llibertat d'empresa -article 28 de la Constitució. Tractant-se, doncs, d'una regulació que ha de contemplar les condicions, requisits i límits d'una activitat empresarial, es fa necessària l'exigència d'una llei, almenys, en la regulació dels elements essencials -article 40 de la Constitució.

En segon lloc, perquè és consubstancial amb l'activitat del joc, la previsió d'un règim sancionador en cas d'incompliment de les obligacions que la norma imposa als gestors del joc. D'acord amb els articles 9.4 i 40 de la Constitució existeix aquí un àmbit encara més específic a favor de la reserva de llei.

Com a conclusió del que s'acaba d'exposar, cal dir que la situació actual de les concessions del joc del bingo-quinto no s'adequa a les exigències constitucionals que porten a l'existència d'una normativa reguladora

de l'activitat i a la certesa i concreció de quines són les potestats que en aquesta matèria pot exercir el Govern. Aquesta regulació hauria de fixar els aspectes indispensables per a l'exercici de l'activitat -requisits de les entitats gestores, condicions de les autoritzacions, normes tècniques dels locals, etc., i s'hauria de concretar en una norma de rang legal, almenys, pel que fa a la determinació del règim legal bàsic, sens perjudici d'un complement reglamentari.

Tenia raó el Sr. Forné quan el 30 de juny afirmava haver heretat una situació, en certa forma de fet pel que fa al joc del quinto-bingo, com a conseqüència de determinada deformació d'hàbits més o menys tradicionals alguna forma de joc s'havia institucionalitzat de facto al marge del nou esquema institucional formal.

En canvi, no tenia i no té raó el Sr. Cap de Govern quan davant d'aquesta situació decideix, no únicament ampliar les concessions, sinó també -i aquí estem remarquant uns fets especialment greus- iniciar una estratègia recaptatòria al marge de la llei. O el que és el mateix, iniciar la introducció de mecanismes fiscals d'esquenes a la Constitució. Els fins no justifiquen els mitjans, Sr. Forné. Per més que vostè vulgui destinar els diners recaptats a funcions benèfiques, intenció en si mateixa molt lloable, això no el pot eximir de respectar la legalitat.

Avui, a Andorra, el que cal és modificar l'estructura de les finances públiques i introduir una llei marc d'ordenament del sistema tributari -com ha quedat dit abans- que atorgui seguretat jurídica als ciutadans. En aquests moments, el que menys convé és caure en maniobres que puguin portar a instaurar una mena d'estat corsari que pretengui recaptar diners al marge de l'estat de dret. Davant la situació que el Sr. Forné afirmava haver heretat el que calia i el que cal és fixar les pautes d'un debat públic sobre la regulació del joc i sobre les dimensions i la incidència que es pretén que aquest tingui en l'activitat econòmica i en la vida social del Principat. I si el que es volia era recaptar diners, el camí escollit no podia ser pitjor.

Permetin-me, doncs, Srs. consellers, reflexionar una estona sobre els ingressos generats a favor de les finances públiques per l'activitat desenvolupada pel bingo, aspecte sens dubte medul·lar, a l'hora d'avaluar la pèssima actuació del Govern en aquesta matèria i eix vertebrador de l'estratègia de defensa de la moció presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

Segons es desprèn de les afirmacions pronunciades pel Sr. Cap de Govern en aquesta mateixa sala el mes de juny de 1995, les entitats esportives autoritzades que gestionen els bingos satisfan al Govern un percentatge del 8% dels seus ingressos; percentatge que consta,

pressupostàriament, dins la partida "d'altres ingressos" de les finances públiques.

La principal qüestió que aquest tema planteja és la de determinar la seva naturalesa i legalitat. Segons informa el Govern, l'autorització de funcionament dels bingos s'entén com una concessió no gratuïta, que generaria una contraprestació establerta per via del pacte. Tanmateix, aquesta qualificació és del tot impròpia, ja que la noció de concessió s'entén habitualment com a referida a la prestació d'un servei públic, és a dir, a la realització per un particular -concessionari- d'una activitat de titularitat pública, circumstància que no és dóna en aquest cas, en tractar-se d'activitats privades.

En realitat, doncs, el títol que habilita a la gestió dels bingos s'ha de considerar com el d'una autorització administrativa sobre una activitat privada, amb el problema que comporta el fet de la manca de regulació ja comentada.

I aquesta manca de regulació legal presenta ara un nou i més greu problema, com és el de determinar la naturalesa de l'ingrés que el Govern exigeix o accepta.

Dins el sistema d'ingressos públics, la recaptació d'un percentatge com el que aquí considerem s'hauria d'incloure dins el concepte genèric de tribut i, més en concret, com de naturalesa impositiva. A aquesta conclusió s'arriba si considerem que s'origina en una relació jurídico-pública -la qual cosa exclou la seva possible qualificació com a ingrés de dret privat- i si descartem les altres figures tributàries com són les taxes, que tenen com a pressupost necessari la realització d'una activitat pública o la prestació d'un servei del qual es beneficia el particular i que, per aquesta raó, ha de satisfer la taxa o el preu.

En aquest cas, es podria parlar de taxa pel que fa a l'atorgament de l'autorització pròpiament dita -com les que es paguen per a l'obtenció d'altres autoritzacions o llicències- però no, en canvi, respecte d'un ingrés permanent que grava l'exercici de l'activitat autoritzada.

Ens trobem, doncs, per les seves característiques, amb un ingrés de naturalesa clarament impositiva que grava l'exercici d'una activitat concreta i determinada. I això exigeix, per mandat de l'article 37 de la Constitució, la seva regulació per llei, ja que en cap cas pot ésser títol suficient de cobertura un simple acte administratiu, com és el de l'autorització o concessió que obre la porta a la més absoluta arbitrarietat, tant a l'hora de fixar la modalitat del tribut com la seva incidència econòmica. Per què un 8%? Per què no un 13%? o un 15%? Avui pot ser una cosa i demà una altra. Som davant, senyors, de l'imperi de la discrecionalitat.

Si l'opció política final fos la de legalitzar el joc del bingo i considerar-lo, al mateix temps, com una font objecte de gravamen a efectes fiscals, el que caldria és establir i regular per llei aquesta figura tributària. Aquesta situació fóra la que permetria resoldre, al mateix temps, l'ambigüitat pressupostària actual pel que fa a la comptabilització d'aquests ingressos, així com donar-los un destí finalista concret si es considerés convenient.

Per tot l'exposat, l'Agrupament Nacional Democràtic, ha decidit sotmetre a la consideració i votació del Consell General la present moció. Una moció que s'ha d'entendre en termes de desaprovació de l'acció de govern i, en concret, dels titulars dels ministeris concernits i, en concret, del titular del Ministeri de Finances que és sobre el que recau bona part de l'estratègia sobre la qual hem argumentat aquesta moció.

Perquè no es pot actuar de forma arbitrària, sense cobertura normativa i al marge de la llei i de la Constitució.

Perquè quan el Govern es troba davant una situació de fet que no es correspon del tot a l'ordenament jurídic, el que ha de fer és corregir la situació fent coincidir, al més aviat possible, les dues instàncies -la factual i la legal- i el seu Govern el que ha fet, Sr. Forné, ha estat un gran salt qualitatiu instaurant conductes propenses a agreujar la situació.

Perquè no es poden implantar mesures fiscals sense atendre la corresponent reserva de llei.

Perquè quan són en joc els principis de l'estat democràtic i els drets dels ciutadans no es pot tractar de fer experiments basats en l'estratègia següent: implementar, primer, una figura impositiva a veure com reaccionen els sectors implicats i el conjunt de la societat i després ja reglamentarem i legislarem en conveniència. Vostè, Sr. Forné, no pot actuar, en aquest cas, com si fos un científic ni pot considerar el país com un laboratori on practicar les seves proves d'experiments -greu error.

Perquè, finalment, ni el Govern, ni cap dels altres poders públics, ni els ciutadans, poden efectuar o promoure accions susceptibles de subvertir els principis de l'estat de dret.

Per tot això, demanem als membres d'aquesta Assemblea el vot favorable a la moció presentada pel Grup Parlamentari de l'Agrupament Nacional Democràtic, el dia 3 de juliol de 1995.

Gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Canillo-Massana: Sr. Modest Baró.

El M.I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. Síndic.

Respecte la moció presentada pel Sr. Jordi Torres Alís en nom de l'Agrupament Nacional Democràtic, l'Agrupament Canillo-la Massana entén, concretament pel que fa a la temàtica del joc del bingo-quinto, que el Govern ha actuat al marge de la llei.

La normativa vigent i el caràcter especialment sensible d'aquest tema fan, efectivament, que aquest hagi de ser discutit en aquesta Cambra i que s'hagi de crear una llei que ordeni la seva estructura i actuació, que després haurà de seguir el Govern. És per això que entenem que és necessària l'advertència proposada.

Però volem deixar ben clar que, tot i el nostre vot favorable a l'avís, la nostra posició no pot, en absolut, ser interpretada com una retirada de la confiança al Govern.

És precisament aquesta la tasca dels grups parlamentaris que han atorgat la confiança al Govern. No es tracta d'un atorgament incondicionat i per un termini fix de la nostra confiança. La confiança atorgada es manté dia a dia i es confirma amb les actuacions que es van realitzant. I no són tampoc uns fets puntuals els que fan trontollar aquesta confiança, ja que es valoren en relació amb tota l'actuació del Govern i no de manera singular i allunyada de la restant tasca governativa.

Els fets puntuals que tractem, relativitzats dins el marc de l'actuació global del Govern mereixen, d'un costat, el vot favorable a l'avís, però de l'altre el nostre aclariment respecte a la confiança que seguim atorgant al Govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per la Coalició Nacional Andorrana: Sr. Josep Angel Mortés.

El M.I. Sr. Josep Angel Mortés:

Gràcies, Sr. Síndic.

L'activitat del quinto tradicional s'ha desenvolupat durant molts anys en el nostre país als voltants de l'època de Nadal i durant un període que oscil·lava entre 60 i 90 dies. En els darrers anys, aquest període s'ha incre-

mentat i així l'any 1994 es van realitzar 150 dies d'aquesta activitat.

El joc del quinto ha anat evolucionant en els darrers anys, responent a una demanda de la societat resident, oferint una alternativa lúdica als visitants i creant prop de 100 llocs de treball.

La necessitat de regular aquesta activitat apareix cada dia com a més evident. Però per regular d'una manera conseqüent cal informació. Efectivament, la informació de què es disposava era molt limitada, ja que únicament es coneixien les possibilitats durant un curt període de temps i es feia molt difícil extrapolar a la resta de l'any els resultats obtinguts durant l'època tradicional.

Conscients d'aquesta manca d'informació per determinar les possibilitats econòmiques reals i les implicacions socials d'aquest joc en el nostre país, Coalició Nacional Andorrana dóna suport a la decisió presa pel Govern d'allargar l'autorització per realitzar aquesta activitat amb l'objectiu de recollir informació real i poder presentar al Parlament un projecte de llei adaptat a les peculiaritats i possibilitats del país.

No disposar d'aquesta informació sobre el terreny, comportaria copiar el model espanyol sense conèixer la realitat i les possibilitats de desenvolupament d'aquest joc en el nostre país.

Endemés, el fet d'allargar l'autorització comportava un increment dels beneficis, tant de les entitats esportives que tenen el permís per realitzar l'activitat, com de les empreses explotadores. El Govern va negociar amb els sectors implicats una participació econòmica que permetés incrementar els ingressos de l'estat.

Es tracta d'una contribució acordada entre les parts, que no afecta els usuaris del servei i molt menys encara la resta de la societat.

El fet és que d'una activitat lúdica que es ve realitzant des de fa molts anys, i mitjançant un acord entre les parts, l'erari públic es beneficia d'una part dels resultats de l'activitat, que en cinc mesos han suposat prop de 80 milions de pessetes.

Nosaltres, des de la Coalició Nacional Andorrana, entenem com a prou sòlida l'argumentació del Govern, que permet analitzar sobre el terreny les possibilitats reals del joc del bingo i que han de servir per determinar el tractament fiscal que la llei reguladora haurà d'establir.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Per Nova Democràcia: Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, la moció que ha presentat l'Agrupament Nacional Democràtic recollirà el vot favorable del Grup Parlamentari Nova Democràcia. És una moció que es deriva de dues interpel·lacions parlamentàries que precisament el nostre Grup Nova Democràcia havia dut a terme el dia 30 de juny de 1995, en exercici de la missió constitucionalment atribuïda als membres del Consell General de controlar l'actuació del Govern, de l'Executiu i, per tant, voldria ara raonar ràpidament el perquè nosaltres donem el nostre vot favorable a aquesta moció.

Aquesta moció es deriva de dos fets puntuals, com diré més endavant. Hi ha d'altres fets que vénen a confirmar que hi ha un dibuix general de relacions Executiu-Parlament que el nostre grup parlamentari no pot compartir. Un és la qüestió de l'atribució dels tristament famosos passaports diplomàtics i l'altra és la qüestió del joc del bingo.

Sobre la qüestió dels passaports diplomàtics, el Govern suposo que ens dirà que creu haver-ho resolt ja amb posterioritat al dia 30 de juny d'enguany amb l'adopció i publicació d'un Decret relatiu als passaports diplomàtics. El Sr. Cap de Govern també ha dit, i jo diria que amb molta raó, que aquest és un tema menor i jo hi afegiria -perquè no n'estic segur, perquè no he pogut consultar avui els meus reculls de premsa, no estic segur que ell ho hagi dit, però en tot cas, si ho hagués dit ho comparteixo i si no ho dic jo- que gairebé és ridícul que haguem de parlar d'aquesta qüestió.

Efectivament, és ridícul que n'haguem de parlar perquè si el Govern hagués fet el que en el nostre esquema institucional tocava fer, que era portar un projecte de llei de creació del passaport diplomàtic, aquí ho hauríem votat, jo penso que tothom, i no estariem parlant d'aquest tema, que és efectivament menor, però és clar com que això no es va fer, així doncs, vam haver de passar pel ridícul de preguntar si era cert que n'hi havia; de rebre la contesta que existien; ridícul de veure que se'ns portava, per informació a través de la Junta de Presidents, dos projectes de decrets relatius a l'atribució dels passaports: un, amb les famílies com a beneficiaris de passaports; l'altre, el segon, el que finalment s'ha adoptat, amb la retirada de les famílies; ridícul també l'intent de fer callar les veus discordants en aquesta sala oferint també passaports diplomàtics als seus presidents, és a dir, als síndics i els consellers

que viatgin. Tot això s'acaba dient que nosaltres pensem que per fer un decret regulador -que el Govern tindria tot el dret i fins i tot l'obligació de fer-lo- calia abans una habilitació legislativa. I aquest és el problema que planteja la moció.

Pel que fa al tema del joc, estem exactament en la mateixa situació, executar no és legislar i legislar no és executar. Jo diria que he quedat garratibat quan he sentit l'explicació que ens acaba de fer la Coalició Nacional Andorrana, és a dir, aquí en aquest país malgrat que tenim una Constitució que diu el que diu, si el Govern s'entén amb uns particulars i fan un tracte, això va a missa i ningú ho pot discutir, això és el que acabem de sentir aquí, senyors. Tornin a llegir la Constitució ràpid perquè anem malament; això no va així, no es poden fer tractes d'aquesta manera perquè la Constitució és la norma suprema que explica com han de funcionar les relacions institucionals i de les institucions de l'estat amb els particulars, però, és clar, no ens hem d'estranyar que se'ns digui això, és que a darrere d'això vindrà el tracte del famós casino i, és clar, l'argument ja s'ha llançat avui aquí. I ens vindran i ens diran: no, mirin, és que hem trobat un casino cap aquí baix i que està molt bé i que, a més a més, ens dóna tants diners i que cap andorrà no s'ha de rascar la butxaca i que, tranquils, que això està molt bé. Nosaltres estem absolutament oposats a aquesta manera d'entendre el funcionament de l'estat i en el seu moment, quan arribi el paroxisme de la situació del joc, doncs, ja direm el que haguem de dir.

En tot cas, això em porta a dir que hi ha una constant -ho deia al començar aquesta intervenció- en l'actuació del Govern en relació amb una sèrie de temes que a l'entendre del nostre grup parlamentari és preocupant, és la constant de saltar-se el Consell General en determinades actuacions. Hem parlat dels passaports, hem parlat dels bingos, d'aquí a una estona parlarem de sanitat. Quan hem parlat abans de la Llei de taxes judicials he dit també que el nostre grup feia una esmena a un article, a una disposició d'aquesta llei que ens sembla a nosaltres que atribueix al Govern facultats legislatives que són pròpies del Consell General. En tot cas, aquí hi ha un problema de lectura de la Constitució. La Constitució va fer d'Andorra, per voluntat del poble andorrà, un copríncipat parlamentari i mal disgusti a algú, doncs, aquí tothom s'ha de sotmetre al control parlamentari i al principi de legalitat i amb això no s'ha de pretendre dir que el Consell General vol ser el Consell General d'abans de les comissions i voler controlar el que faci el Govern. El Govern ha d'exercir plenament la seva tasca executiva, el Parlament s'ha de limitar a controlar, però hi ha determinades actuacions que requereixen una votació d'una llei per part dels

representants del poble que tenen constitucionalment atribuïda aquesta missió.

Res més.

El M.I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No hi ha intervenció?...

Sr. Vicenç Mateu.

El M.I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, aquesta és per a nosaltres una qüestió -la que s'està debatent aquí- política i institucional de fons. Car per a nosaltres el respecte a la Constitució ha d'estar per damunt de tot. Ens cal l'assentament de la Constitució i precisament el seu desenvolupament constitucional. Per això és fonamental el respecte a les normes fonamentals de l'estat de dret. Fonamental, també, el respecte a les garanties constitucionals, i que es respecti el principi de legalitat, és a dir, l'imperi de la llei.

Ens troben endemés a la primera legislatura constitucional, ens cal una necessitat d'estabilitat política i institucional i, per tant, si així es pogués dir, cal tenir més respecte que mai a les lleis. Circumstàncies polítiques actuals fan que això no sigui així i a nosaltres no ens val com a argument possible que també en altres moments s'hagin produït situacions d'alegalitat o de clara il·legalitat, car precisament en el seu moment vàrem emprendre algunes iniciatives perquè es restaurés l'imperi de la llei quan enteníem que aquest no hi era. És evident la necessitat d'estabilitat parlamentària, de pactes i de majories, però no podem donar recolzament polític al Govern quan aquest no se sotmet a la llei i no fa complir la llei. Bingos, passaports diplomàtics, contractacions de sanitat irregulars, no són temes menors, són formes de manifestar-se una manca de respecte pels principis constitucionals, que són els que avui emparen la legitimitat de les nostres institucions.

Aleshores, jo el que convidaria els senyors del Govern és a rectificar. Penso que rectificar és de savis i, en aquest sentit avanço que els parlamentaris d'Iniciativa Democràtica Nacional donarem suport a la moció presentada per l'Agrupament Nacional Democràtic.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Voldria dir que la sensació que tinc en aquest debat és que el tema dels passaports diplomàtics és un tema infinitament menor -com ja s'ha dit- a la qüestió dels bingos en l'esperit dels consellers que han intervingut o de quasi tots ells. I ho dic perquè també és el meu sentiment des del primer dia. Els passaports diplomàtics, tinc la certesa i el convenciment, en tot cas, que atribuir un passaport diplomàtic no és res més que donar un duplicat del passaport normal a una persona que ja el té amb unes característiques diferents per facilitar el seu viatge: per a res més que per a això, i d'una manera que realment no és que sigui exhaustivament necessària, ni molt menys. L'experiència dels pocs viatges que hem fet ho demostra, no es demana el passaport quasi enlloc i tant és anar amb el diplomàtic com amb l'altre; és veritat que és així. Aquests passaports estaven ja fets quan van arribar al Govern, era un model que estava preparat junt amb el nou model de passaport andorrà més normalitzat, més europeu i els vam posar en funcionament sense realment pensar que fos un tema tant important com perquè hagués de portar-se a debatre una llei en aquest Parlament i seguim pensant que és així. El decret que vam fer -certament fer-lo en dues versions perquè fos negociable i així els grups parlamentaris ens diguessin quin era el que el Parlament preferia- es va portar amb aquesta finalitat, amb dos possibilitats en una hi figuraven més persones que a d'altres. També es va discutir això -no s'ha d'oblidar- quines són les persones -altres- que les famílies evidentment que no tindran dret amb aquest decret a la mà, és a dir, sobre quines altres persones de càrrecs institucionals hi tenien dret i en algun d'aquests casos sí que era necessari perquè sabíem que feia falta perquè algunes persones, com per exemple, els serveis dels Coprínceps en aquest cas, tinguessin possibilitat de demostrar en el seu pas de frontera que tenien actuació per a l'Estat andorrà, amb la qual cosa evitàvem els problemes de documentacions que poden ser regirades per duaners dels estats veïns. Dic això perquè realment el tema considero que està resolt amb el decret que s'ha fet, i si en el moment que el Govern els va començar a emetre no era adequat, jo he de rectificar però, fins i tot, tinc la impressió que com a acte de l'Administració es podria discutir si el Govern no tindria dret a fer-los espontàniament, aquests passaports diplomàtics, perquè el fet de fer un decret crec que és suficient per emmarcar-los i perquè el mateix Govern tingui clar quines són les persones i les circumstàncies amb les quals es pot atribuir.

Dit això passem al tema del bingo, que certament és més important. La conclusió que trec del debat és la

següent: si no s'hagués fet el conveni amb les tres entitats esportives i dues empreses que estan explotant bingos des de fa anys, sinó s'hi hagués posat una contribució econòmica, probablement no hi hauria hagut tanta discussió, però hi hauria continuant havent una il·legalitat i és cert que el que no puc dir de cap manera és que les il·legalitats o les faltes d'adequació totals a la Constitució anteriors puguin justificar les que puguin fer-se després. Els errors que s'hagin fet abans no justifiquen els que pugui fer aquest Govern, si és que són errors.

Pel meu entendre, vaig explicar clarament el dia 30 de juny d'enguany -crec- quina era la motivació de tot això. La motivació principal era saber i controlar com es feien aquests bingos, que ja existien i que havien existit després de l'aprovació de la Constitució dos hiverns sense la intervenció d'aquest Govern i dels quals ningú s'havia preocupat realment; perquè la Llei dels bingos que es va presentar en aquesta Cambra abans -tot just aprovada la Constitució, tinc entès- no es va arribar a discutir o no va passar de la comissió o era abans de la Constitució, però el fet és que sobre joc i reglamentació del joc se'n parla des de fa més de quinze anys a Andorra -se'n parla des de fa segles- de fet, se'n parla en aquest Consell General d'una manera oberta des de no fa tant i en canvi no s'ha fet res. No s'ha fet absolutament res i s'ha seguit, això sí, tolerant que hi hagi joc de loteries estrangeres que entren a Andorra per tot arreu i també s'ha seguit tolerant que hi hagi no solament un bingo, sinó que n'hi ha dos, ja.

A partir d'aquí, passa que la manera de conèixer quina és la incidència dins d'un petit país com Andorra d'uns quintos tradicionals que no eren tals bingos formalment però que en realitat sí que ho eren, era ben difícil. És a dir, podem fer una llei de bingos i equivocar-nos molt i un reglament -la prova és que a Catalunya n'han fet onze, de reglaments de bingos, en pocs anys -des del 77, em sembla- i a la resta d'Espanya, si fa no fa, i en canvi cada vegada s'ha complicat més i el fet és que havent-hi hagut una gran eufòria al principi en la creació de bingos que tothom es pensava que era la bicoca, a l'hora de la veritat ha quedat reduït a una quantitat mínima de bingos que tenen més volum però que són rendibles perquè la gent hi va, ja que segons diuen, la gent busca que hi hagi premis més grans etc. Això, per a Andorra, és important perquè una cosa és liberalitzar aquest tema, si el Parlament ho accepta així en el seu dia, ja que de moment hi ha una situació de fet que existeix, i una altra és liberalitzar-ho de manera que aquest sector desaparegués i això podria passar i podria passar en perjudici, en aquest cas, ara mateix, de les entitats esportives que se'n beneficien. I com que en mantenir a aquestes entitats esportives un permís tot l'any tindrien un benefici molt més considerable del

que havien previst, igual que les empreses, per això vam pactar una retribució de la continuació d'aquesta explotació. Una contribució administrativa -que se li digui com es vulgui- és veritat que aquí, una vegada més, s'ha d'insistir que no tenim una reglamentació d'ingressos de l'estat que situï exactament com són cada una de les contribucions a l'erari públic. És veritat que la quantitat recaptada són els 80 milions que s'ha dit i haurem de veure ara que se n'ha de fer d'aquests diners recaptats; crec que són ben recaptats, tanmateix, i seria llàstima que s'haguessin de tornar, però en fi la qüestió és que no hem anat tan ràpid com voldríem a l'hora de presentar una Llei general del joc. Però vull aprofitar per dir aquí, avui, que aquí no hi haurà cap paroxisme, Sr. Bartumeu, sobre casinos ni res que s'hi assembli i que qualsevol insinuació com la que va fer a la premsa que ell no era representant dels casinos de Catalunya, jo li asseguro que no sóc dels casinos de Catalunya ni de cap més, ni jo mateix ni el meu despatx -on treballa encara el meu germà, naturalment. Per tant, aquí és presentarà per part del Govern al Consell General, una llei que voldria tenir ja enllestida però que té una complexitat tal que val més no córrer i tenir-la a punt tal com nosaltres voldríem i presentar-la a aquest Parlament. Una llei de base sobre el joc en general no una llei del bingo únicament, crec que és millor començar pel començament, que hi hagi un gran debat en aquest Parlament sobre el joc a Andorra. A partir d'aquí, si aquesta llei, tot i no autoritzar res i no despenalitzar res, en aquell moment encamina al Consell General a rebre projectes de llei del Govern sobre temes diferents i estudiar cada un dels temes aquí en aquesta Cambra per si s'han d'aprovar o no, crec que serà la bona manera de fer-ho i, per això, no puc fer un Projecte de llei del bingo ja immediatament per regular una situació existent. Aquesta situació existent no hi ha dubte que és així, és un fet. I és un fet que, cal dir-ho -ja ho vaig dir el dia 30 de juny- per les seves paraules, són bingos.

A partir del conveni que es va fer, també s'han de remarcar les característiques positives, com són el fet que es va regular l'entrada, es va regular la prohibició total als menors, cosa que estava una mica inconnexa perquè hi havia possibilitats de barreja i es va regular tota una sèrie de condicions del joc que garantien que es feia i que es continua fent ara encara més amb tota la seguretat i amb totes les proporcions que són habituals en aquests llocs. A partir d'aquí el perjudici per a l'administrat no hi és. No n'hi ha perquè és tracta d'una part de recaptació que reverteix en l'estat però que ven de la mateixa part que revertia en les empreses i en els concessionaris esportius, mai en els utilitzadors del bingo, perquè la part de premis ha quedat la mateixa, com és natural. A partir d'aquí, el fet que s'hagin

renovat era per la finalitat que he dit, estudiar-ho més. I ara ja ho tenim clar, tenim clar quins són els resultats que han sorprès molta gent i una altra cosa que també s'ha dit i s'ha de dir: que des que són realment bingos -tal com eren abans i no cal que ens enganyem- ara es diuen bingos i el fet aquest fa que també hi entrin els estrangers, que no hi entrin solament la gent del país com era tradicional i que, per tant, la recaptació que es pugui fer en el seu dia, quan sigui passada per la via de la Llei general tributària o d'una llei concreta del joc, serà una recaptació que vindrà, en gran part, de persones no residents a Andorra. Crec que és força important que sigui així.

A partir d'aquí jo he de dir que la moció que es presenta, que evidentment serà votada, l'advertiment a aquest Govern serà aprofitat per aquest Govern i serà acceptada, com és natural i com és la nostra obligació, per accelerar el treball i poder debatre en aquesta Cambra la Llei de bases del joc i que el Consell pugui dir que vol despenalitzar el joc en aquesta àrea o aquesta altra, en qualsevol d'elles. I que cada una d'aquestes àrees distribuïdes de la manera que el Parlament decideixi prenen de base la nostra proposta o la que es faci per esmenes es pugui portar al Parlament novament amb una llei concreta de bingos, amb una llei concreta, si es vol, d'un sistema de casino i una llei concreta també de loteries de l'estat i des estats veïns per a la seva regulació. És tot el que m'agradaria afegir a aquest tema.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Lasdislau Baró.

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, el tema és molt més important segons la meua manera de veure o la nostra manera d'entendre'l que tal com ho planteja vostè, Sr. Forné. Vostè ens ha reconegut -una mena d'autoinculpació o de meua culpa- algunes errades en el plantejament però ho ha fet, més que res, en els temes accessoris, amb els temes anecdòtics, però no ho ha fet en allò fonamental. Ha afirmat, en algun moment de la seva intervenció, que considerava que aquests diners eren ben recaptats. Potser ho considera a través d'algun criteri moral o algun criteri ètic però en tot cas no pot considerar que estiguin ben recaptats des del punt de vista de l'ordenament jurídic i des del punt de vista de l'imperatiu constitucional.

Jo entenc que aquí s'ha operat des del Govern al marge de l'ordenament jurídic i al marge de la Constitució. Això és molt greu. I és greu sempre, en tots els casos, però endemés s'escau que estem parlant d'impostos, que estem parlant d'introduir un sistema fiscal de forma que no respecti l'ordenament jurídic i de forma, per tant, que trepitgi el principi de seguretat jurídica dels ciutadans. Tots som conscients que és difícil, a Andorra, modificar l'estructura de les finances públiques; sembla que cada vegada, però, hi ha un consens més ampli perquè això es pugui fer, però d'altra banda, si les passes que fem de cara a aconseguir aquesta modificació de l'estructura de les finances públiques es fan al marge de la legalitat trobarem una quantitat d'entrebancs enormes i nosaltres serem els primers a plantejar-los perquè el que estarem fent és vulnerar els fets fonamentals dels ciutadans. Per tant, Sr. Forné, de ben recaptats, aquests diners, no ho són. No ho són des del punt de vista de respecte a l'ordenament jurídic i del respecte a la Constitució.

D'altra banda, el que vostè argumenta en algun moment de la seva locució i que també argumenta el Sr. Mortés de forma clara, de dir bé, a canvi de recollir informació, podem fer una trampeta i la legislació, ja ho mirarem i després ja podrem treballar bé, és una afirmació que gairebé és rebut per ella mateixa perquè no es pot justificar de cap manera que per tal d'obtenir informació vulnerem o subvertim els principis de l'estat de dret.

És cert que ens trobàvem en una situació de fet que no coincidí plenament amb la situació de dret. Això era un plantejament que ja es donava abans que vostè actués en aquesta matèria. I en tot cas, sí que hi havia responsabilitat per omissió, tant dels governs anteriors com per part del seu propi Govern, de no mirar d'ajustar ràpidament aquestes dos instàncies -la legal i la real. El que passa és que vostès, senyors del Govern, han afegit a aquesta responsabilitat per omissió una responsabilitat per acció, perquè han anat més lluny, no només s'han cuidat de fer coincidir les dues instàncies, la legal i la real, sinó que les han distanciat més, i el que han fet ha estat crear un sistema fiscal al marge de la legalitat.

Bé, no m'estendria més en aquest plantejament. S'ha de dir que aquí s'ha plantejat una moció que nosaltres entenem en termes de desaprovació. És clar, el Reglament del Consell General, quan planteja aquesta figura de control del Govern, la deixa oberta i l'únic que ens diu, en tot cas, és que no pot ser considerada com una moció de censura, per tant, tanca aquesta possibilitat però, en canvi, no hi ha cap altre plantejament que restringeixi l'ús o la intencionalitat que es vulgui donar a aquesta moció.

Nosaltres -com ja hem dit en la intervenció inicial- entenem aquesta moció com una moció de desaprovació, de desaprovació de determinades actuacions del Govern: passaports diplomàtics i regulació del tema dels bingos. Passaports diplomàtics, sigui dit de passada, és un tema potser menor per ell mateix pel que respecta a l'atorgament dels passaports, però, en canvi, el procediment que es fa és igualment nociu per a la consolidació de l'estat de dret; per tant, quant a forma ho considerem gairebé igualment greu que el tema de la regulació del joc i el cobrament de les taxes.

Per tant, com dèiem, es tracta d'una moció que nosaltres entenem en termes de desaprovació i, per tant, pensem que nosaltres volem donar una mica de profunditat que la qualitat d'avís que el Sr. Modest Baró hi atribuïa -en tot cas, tothom la pot interpretar una mica com vulgui perquè la moció, s'ha de deixar clar, no té efectes jurídics però en canvi en té de polítics. Per a nosaltres, en el cas que la majoria del Consell general desaprovi la conducta del Govern en aquests àmbits té efectes polítics molt clars i el que sí que volem fer és demanar responsabilitats polítiques als titulars dels ministeris concernits.

Es tot, gràcies, Sr. Síndic.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna altra paraula? No?...

Procedim, doncs, a la votació. Sí, és sí a la moció. No, és no a la moció.

Votació:

M.I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols: SI

M.I. Sr. Josep Garrallà Rossell: SI

M.I. Sr. Antoni Martí Petit: NO

M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: SI

M.I. Sr. Pere Moles Aristot: NO

M.I. Sr. Francesc Xavier Mora Baron: SI

M.I. Sr. Josep Angel Mortés Pons: NO

M.I. Sr. Enric Pujal Areny: NO

M.I. Sr. Jaume Riba Sabaté: SI

M.I. Sr. Josep Anton Ribes Roca: SI

M.I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa: SI

M.I. Sr. Gilbert Saboya Sunyé: SI

M.I. Sr. Estanislau Sangrà Cardona: NO

M.I. Sr. Jordi Torres Alís: SI

M.I. Sr. Joan Travesset Grau: SI

M.I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: SI

M.I. Sr. Miquel Aleix Areny: SI

M.I. Sr. Josep Areny Fité: SI

M.I. Sr. Modest Baró Moles: SI

M.I. Sr. Lasdislau Baró Solà: SI

M.I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: SI

M.I. Sr. Antoni Calvó Casal: NO

M.I. Sr. Enric Casadevall Medrano: SI

M.I. Sr. Antoni Cerqueda Gispert: Abstenció

M.I. Sr. Francesc Cerqueda Pascuet: NO

M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos: SI

M.I. Sr. Josep Dalleres Codina: SI

M.I. Sr. Simó Duró Coma: NO

El M.I. Sr. Síndic General:

Recompte?

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Recompte: 19 Sí. 1 Abstenció. 8 No.

El M.I. Sr. Síndic General:

S'aprova, doncs, la moció.

Passem al darrer punt de l'ordre del dia:

13- Preguntes al Govern.

Tenint en compte el contingut de les preguntes, proposaria als grups parlamentaris que les han presentat de poder fer el debat globalment.

D'acord? Si?...

Per l'Agrupament Nacional Democràtic: Sr. Joan Travesset.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Gràcies, Sr. Síndic.

Vistos els dos informes que obren en possessió del Consell General en relació amb les decisions preses pel Govern en matèria sanitària relatives a:

Primer: la contractació del Sr. Triquell.

Segon: el nomenament del Sr. Triquell com a Director de Sanitat.

Tercer: la contractació dels serveis de GECESSA.

Pensa el Govern mantenir les decisions preses en aquestes matèries?...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Joan Travesset?

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Voldria saber qui contesta...

El M.I. Sr. Síndic General:

Aparentment, el Sr. Cap de Govern ha hagut de sortir a trucar per telèfon...

Se suspèn la sessió durant quinze minuts.

(Són les 20h30)

(El Sr. Francesc Rodríguez abandona la sala de sessions)

Es reprèn la sessió a les 20h45.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Era per excusar-me davant del Sr. Joan Travesset ja que he hagut de sortir per una trucada que era urgent. Em sap greu haver-lo deixat amb la paraula a la boca, estava llegint i lamento que s'hagi hagut d'interrompre la sessió per això. Demano excuses.

El M.I. Sr. Síndic General:

Doncs, Sr. Joan Travesset, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Gràcies, Sr. Síndic.

No hi cap problema. Jo pensava que marxava perquè no sabia que dir, però ara veig que ha tornat i me n'alegro...

El M.I. Sr. Síndic General:

Passem al darrer punt de l'ordre del dia, Sr. Travesset, si us plau.

(El Sr. Joan Travesset torna a llegir la pregunta adreçada al Govern)

El M.I. Sr. Síndic General:

Passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu per Nova Democràcia.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. Síndic.

Faré lectura a la nostra pregunta:

"El passat dia 12 de juliol, trobant-se el Consell General fora de període de sessions, el BOPA número 38, en la seva pàgina 813, publicava el Decret de nomenament d'una persona que no té la nacionalitat andorrana com a Director del Ministeri de Sanitat.

El Grup Parlamentari Nova Democràcia, preocupat pel que suposava un pas més en un seguit d'actuacions en l'àmbit sanitari que semblaven fruit d'un pla preconcebut adreçat a aprofitar el període entre sessions per conculcar des de l'Executiu, per la via del fet consumat, diferents disposicions legals d'obligat compliment va acollir-se al que estableix l'article 37 del Reglament del Consell General instant la convocatòria de la Comissió Permanent amb la finalitat, dèiem: "...d'adoptar les decisions i actuacions que siguin més adients per vetllar pel compliment de la Constitució."

Convocada la Comissió Permanent, el nostre grup parlamentari va manifestar la seva oposició al Decret de nomenament del Director de Sanitat, publicat al BOPA número 38, per considerar que topava amb la Constitució, el Codi de l'Administració i la Llei d'organització de l'Administració general.

Pel que fa a la Constitució -consideràvem aleshores i considerem encara avui- que l'article 25 diu que l'exercici dels càrrecs institucionals queda reservat als andorrans excepte en els casos previstos en la Constitució o els Tractats Internacionals.

Diu també la Constitució en el seu article 40 que la regulació de l'exercici dels drets reconeguts en el títol II -drets i llibertats- només es pot dur a terme per llei.

I, diu finalment l'article 72.3 de la Constitució que l'Administració pública ha de servir amb objectivitat l'interès general i actuar d'acord amb els principis de jerarquia, eficàcia, transparència i plena submissió a la Constitució, les lleis i els principis generals de l'ordenament jurídic definits en el Títol I de la Constitució.

Pel que fa al Codi de l'Administració, l'article 15 defineix els directors com els graus intermedis de la jerarquia de l'Administració pública, just a sota del Cap de

Govern i els seus ministres. L'article 22 del Codi estableix que cap autoritat administrativa ni cap funcionari no té altres poders o competències que els que li són conferits per la llei o que li són delegats de conformitat amb la llei.

L'article 25 del mateix Codi diu que la llei determina les condicions en que podran ésser reclutades les persones que no gaudeixin de la nacionalitat andorrana.

I finalment, tercera eina legislativa: la Llei d'organització de l'Administració general del 24 de maig de 1995, que en el seu capítol IV defineix els alts càrrecs de l'Administració. I, dins d'aquest capítol, l'article 10 fa referència als directors prèviament definits com a alts càrrecs de l'Administració general i diu la llei:

“Els directors de departament són nomenats i revocats pel Cap de Govern, a proposta del Conseller -ara Ministre- respectiu. En tot cas, el seu mandat finirà quan expiri el de Conseller -Ministre- a proposta del qual han estat nomenats.”

I, tot plegat ens permetia concloure -el passat mes de juliol- que el nomenament d'un estranger per al càrrec de Director de Sanitat era contrari a la Constitució a les lleis.

D'igual manera consideràvem que el Govern estava desmantellant subreptíciament el SAAS sense respectar la llei, en contractar la gestió de la sanitat pública a una empresa privada.

La Comissió Permanent del Consell General va acordar encomanar, com s'ha exposat aquí en el primer punt de l'ordre del dia en l'exposició que ha fet el Sr. Síndic General, un informe jurídic en relació amb les qüestions esmentades en la nostra petició de convocatòria de la Comissió Permanent.

L'informe que ha emès la Sra. Jacqueline Amiel-Donat, professora agregada a les facultats de dret, a finals del passat mes d'agost, diu ben clarament que el nomenament analitzat d'un estranger per a un càrrec institucional es pot considerar inconstitucional.

Posteriorment, el passat dia 15 de setembre, la Junta de Presidents de grup parlamentari va rebre la còpia d'unes notes jurídiques formulades per un altre professor, en aquest cas, de Barcelona, el Sr. Antoni Bayona Rocamora, professor de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, en les quals confirma que la noció de càrrec institucional s'ha d'entendre com equivalent a exercici d'autoritat. Exercici que s'ha de fer per persona que representa o exerceix funcions públiques. I diu, també, aquest professor, si els mateixos funcionaris han de tenir la nacionalitat andorrana, amb més motiu

encara els alts càrrecs que són titulars de les responsabilitats polítiques i administratives de màxim nivell.

D'igual manera, també, aquestes notes posen en evidència la il·legalitat derivada de la cessió de la gestió del sistema sanitari per part del SAAS a un tercer, en aquest cas, una empresa privada.

És per tot això que preguntem:

A- No creu el Govern que el nomenament de Director del Ministeri de Sanitat publicat al BOPA el dia 12 de juliol de 1995 és contrari a l'article 25 de la Constitució, a l'article 15 del Codi de l'Administració -no els repetirem tots- i a la Llei d'organització de l'Administració general?

I, segona vessant de la pregunta:

B- No creu el Govern que el traspàs en bloc de la responsabilitat de gestió del servei públic de sanitat, encomanat per la Llei del SAAS, a una empresa o entitat privada significa, en la pràctica, desvirtuar el contingut de la previsió legal establerta en la Llei de creació del SAAS?

Aquesta és la pregunta que formulem.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Respecte a la pregunta formulada per l'Agrupament Nacional Democràtic, dir que el Govern pensa mantenir les decisions preses en matèria de sanitat i ho pensa fer perquè malgrat dos informes de juristes molt respectables seguim pensant que no hem actuat en contra de les lleis i molt menys en contra de la Constitució.

S'ha de dir, per altra part, que, fins i tot, els informes contenen arguments que posen en evidència que les actuals llacunes legals de desenvolupament de la Constitució no permeten ser tan taxatius en cap sentit per ningú. Per això, em sembla que el que cal és permetre que la sanitat segueixi el seu camí de reforma iniciat per la Llei general de l'any 1989 -molt poc desenvolupada encara- i mantenir i augmentar la confiança que mereix la sanitat andorrana.

Afegeixo que com que la pregunta del Grup Parlamentari de Nova Democràcia sobre els mateixos temes és molt més extensa en el seu enunciat i exigeix una resposta més detallada, aleshores amb la resposta que faré contestaré també la pregunta de l'AND.

Pel que fa a Nova Democràcia, comença l'enunciat de la seva pregunta pel comentari a la Constitució dient que el nomenament del Sr. Triquell és contrari al seu article 25.

Al nostre entendre la prohibició de contractar no andorrans de forma expressa no resulta de cap dels textos legals. L'article 25 de la Constitució, després de dir que tots els andorrans tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a les funcions i als càrrecs públics -el que constitueix, és clar, una declaració de drets- afegeix que l'exercici de càrrecs institucionals queda reservat als andorrans excepte en el que prevegi aquesta Constitució o els tractats internacionals. Certament, aquesta és l'excepció prevista per als càrrecs de magistrats i fiscals.

Anant llavors al Codi de l'Administració, que es anterior a la Constitució, el seu article també 25 diu literalment: "la llei determinarà les condicions en què podran ésser reclutades les persones que no gaudeixin de la nacionalitat andorrana." Ho diu així, ho diu en futur, no en present com hi figura a la pregunta. Ho diu en futur i el fet és que cap llei no ha desenvolupat aquesta prescripció des de llavors.

El meu Govern es va fixar com un dels objectius prioritaris la redacció d'una llei de la funció pública i la refosa de la Llei de la contractació pública que englobi tots aquests buits legals i desenvolupin els articles 25 de la Constitució i del Codi i d'altres.

Com he dit abans només fa deu mesos que hi som i aquest treball el tenim pràcticament enllestit, igualment que la Llei d'ingressos generals de l'estat que, per exemple, no ha estat un obstacle perquè tota la legislació bancària hagi estat aprovada també i crec que té una incidència, d'alguna manera tributària, força important.

Sens dubte, per exigències d'eficàcia i d'igual forma que seguim comptant amb els magistrats i fiscals no andorrans en alguns casos puntuals també se segueix demanant la participació tècnica i professional de persones en càrrecs importants encara que no institucionals. Per exemple, l'anterior Director general del Centre Hospitalari, contractat de manera directa i després de deixar desert un concurs obert a persones i a empreses andorranes i estrangeres -això va ser l'any 1993-1994- igualment que el Director actual del Servei contra Incendis i Salvament, que té per contracte una missió molt similar en el temps i en els objectius a la del Sr. Triquell, és a dir, assegurar el funcionament del servei mentre es vagin formant a Andorra persones qualificades per al càrrec. Són dos exemples que, salvades totes les diferències que s'hi vulguin trobar, demostren que en determinats moments, per causes a

vegades polítiques relacionades amb l'endèmica inestabilitat de la qual tots ens queixem però que alguns saben fomentar tan bé, és impossible trobar andorrans i andorranes capacitats -que n'hi ha- que acceptin un compromís. Aquest és el problema, un compromís temporal amb l'Administració, un compromís parcial i amb el temps limitat.

Més enllà d'aquells alts càrrecs que no cal enumerar, eminentment polítics, que representen les institucions de l'estat i que són institucionals per definició i essència, em sembla lògic i coherent que els càrrecs inferiors dins de l'Administració, com el cas dels directors de departament, no poden pas tenir la consideració de càrrecs institucionals en el sentit polític del mot. En tot cas, es tracta d'una qüestió absolutament opinable mentre no hi hagi una llei que ho defineixi clarament.

Els directors de departament que constitueixen graus intermedis en la jerarquia de l'Administració general segons ho defineix l'article 15 del Codi de l'Administració tenen funcions delegades del Ministre a proposta del qual han estat nomenats i la seva tasca com a caps de departament és la coordinació de les activitats del servei, plans i programes d'actuació, organització i forma de treball, direcció dels funcionaris del departament, assessorament i estadístiques tal i com ho disposa la Llei d'organització de l'Administració -article 13.3 en general i article 13 en particular, 15.3 perdó.

Les funcions dels directors de departament s'han d'entendre en tot cas -que es poden entendre- com a funcions d'Administració pública i de gestió delegada i no pas com a funcions de caràcter polític; aquests darrers queden òbviament reservades als ministres al Consell de Ministres i al Cap de Govern.

D'altra part, la mateixa redacció del ja mencionat article 15 de la Llei d'organització preveu en el cas que no hagués estat nomenat un director d'acord amb el que disposa l'article 10 -després d'uns paràgrafs diu: "...hi haurà una persona que exercirà les funcions que li siguin encomanades." La llei manifestament previsorament permet que algú, sense haver estat nomenat expressament per al càrrec, pugui exercir aquelles funcions de director que li hagin estat encomanades. Altrament dit, es pot deixar un departament sense director i delegar unes funcions a algú o en tot o en part a una persona sense cap requisit o exigència especial.

Per altra part, la representació de l'Executiu que és conferida al Sr. Triquell en l'apartat quart de l'article segon del contracte en els consells directius i consells d'administració d'entitats parapúbliques de l'àmbit sanitari en la menció que el propi Govern determini, només s'ha d'entendre com una delegació de representació merament tècnica i de gestió dins del marc de

les tasques que el contracte li encarrega i no pas de representació en sentit polític, endemés facultativa a criteri del propi Govern. Tot plegat, la nostra conclusió segueix essent que el nomenament del Sr. Triquell per al càrrec d'assessor sanitari adscrit al Ministeri de Sanitat i també el seu nomenament com a Director de Sanitat no són contraris a les lleis ni a la Constitució. I amb això contesto l'apartat a) de la pregunta.

Pel que fa al contracte amb GEFESA s'ha de recordar que fou signat després d'un concurs restringit amb invitació directa en el qual van participar tres empreses estrangeres especialitzades en gestió sanitària.

El seu objecte segons la clàusula primera és la gestió del Centre Hospitalari Andorrà i altres centres i serveis dependents del SAAS, tant en el seu aspecte assistencial i sanitari com en el seu aspecte econòmic. De la lectura d'aquesta primera clàusula, considerant la seva aparent amplitud, se'n podria concloure que es tracta d'un contracte de gestió de servei públic. Ara bé, el seu restant contingut porta a qualificar-lo de contracte de prestació de serveis tècnics administratius i d'assessorament; en efecte, primer, GEFESA no té cap poder de decisió ni intervenció en allò que és el model sanitari del país, la seva política i els serveis mèdics pròpiament dits. Els objectius assistencials i sanitaris, diu el contracte, seran marcats pel Consell directiu, òrgan superior del SAAS; per tant, no hi ha delegació.

GEFESA, més lluny de percebre els seus honoraris en paraules del contracte com a contraprestació dels serveis gerencials, no té cap relació econòmica amb els administrats que utilitzen els serveis i això fóra propi d'un sistema de concessió o de gestió directa de servei públic, que no és el cas.

Tercer, GEFESA ha de prestar els seus serveis de gestió gerencial sota la dependència del Consell directiu del SAAS (clàusula segona dos). Els requisits i criteris assistencials d'obligat compliment per part de GEFESA relatius al ventall de prestacions mínimes als estàndards de qualitat i als de productivitat i als de rendiment són fixats pel Ministeri de Sanitat (clàusula quarta). El pressupost i la memòria anual han de ser aprovats pel SAAS i el Consell directiu ha de donar la seva conformitat per inversions no previstes en els pressupostos, operacions de reestructuració o reorganització global de la plantilla, acomiadament o contractació de càrrecs directius i qualsevol canvi o modificació substancial del funcionament de l'hospital (clàusula sisena).

Totes aquestes condicions específiques i expressades que resulten del clausulat del document descarten la seva qualificació com a contracte de gestió de servei i també desvirtuen qualsevulla lectura propensa a ima-

ginar que es pugui tractar d'un traspàs en bloc de la responsabilitat de la gestió sanitària que, per llei, té encomanada el SAAS i que indiscutiblement conserva i ha d'exercir, i la nostra voluntat, naturalment, és que es conservi. No tenim ni la intenció, en aquest moment, de presentar una modificació legislativa en sentit contrari. Encara que el SAAS, en el seu moment, va ser creat per mancances òbvies del Ministeri de Sanitat -que no existia- i ha fet una funció important -que es pot considerar si la continua fent de la manera adequada o si pot quedar incorporat o no al Ministeri- això és un tema polític que no és motiu d'aquest debat.

Al tractar-se, doncs, d'una prestació de serveis i d'assessorament tècnic en el camp sanitari -matèria, per altra part, altament especialitzada- el procediment emprat s'ajusta perfectament, al nostre entendre, a l'ordenament vigent. Cal considerar que s'han tingut en compte determinades previsions legals que són exigides pels contractes de gestió de serveis públics i no pas pels de prestació de serveis i d'assessorament; aquests queden expressament exclosos de la Llei de contractació pública (article tercer) és a dir, els de prestació de serveis personals de l'Administració i els d'assistència tècnica i assessorament. Una contractació d'assessorament pot ser de qualsevol quantitat i de qualsevol responsabilitat sense haver de passar per la Llei de contractació pública, cosa que s'està estudiant també en el projecte que estem elaborant.

Subsidiàriament i admetent per hipòtesi que ens trobéssim davant d'un contracte de gestió de servei públic, s'han de recordar les previsions legals que li serien d'aplicació per al cas de l'article 52 del Codi de l'Administració, que exceptua de la regla general el supòsit en què requereixen una qualificació especial així com els motius d'urgència. I l'article 34 de la Llei de contractació pública que permet la contractació directa per a aquells serveis respecte als quals no pugui ser promoguda la concurrència o que per circumstàncies excepcionals justificades en l'expedient no convingui promoure-la -que no era el cas del tot.

Finalment, dins de la mateixa hipòtesi, qualificació especial d'urgència i impossibilitat de promoure la concurrència i circumstàncies excepcionals, en tot cas són conceptes de caràcter absolutament subjectiu i que només poden resultar de la realitat dels fets i això també ho diu l'informe de l'eminent doctora que el va fer a demanda de la Sindicatura -Madame Jacqueline Amiel-Donat. Per tot això no hem traspassat, crec, en bloc la responsabilitat de gestió ni molt menys del servei públic de la sanitat i, per tant, no hem desvirtuat el contingut de la Llei de creació del SAAS.

Per tant, insisteixo en un tema: el que és fonamental en aquest tema és -com que considerem que no hem

infringit en cap cas ni la llei ni la Constitució, i com ha dit abans el Sr. Ladislau Baró- que els mitjans, en aquest cas, la finalitat sí que és important donant per suposat, al nostre entendre, que estem dins de la legalitat -com volem estar-hi sempre.

A partir d'aquí, també s'ha de dir que la sanitat està funcionant, que necessitava una posada al dia de reglamentació -pel que he dit abans, ja que des de l'any 1989 s'ha reglamentat molt poc, tot i que la Llei general de sanitat permet, per via de reglament, molta adaptació d'una manera progressiva a les circumstàncies de cada dia i que la nostra actuació en aquest cas no es justifica de cap manera per actuacions anteriors; no volem pas fer-ho ni volem servir-nos d'aquesta excusa perquè el tema de la sanitat és massa important com perquè puguem tirar-nos al cap mancances anteriors, errors anteriors o justificacions que no vénen al cas.

El que jo demano és que la gent sàpiga que la sanitat funciona, que l'hospital funciona millor que mai, que hi ha un bon ambient dins de l'hospital amb tots els professionals que hi treballen i que s'han adonat que per unes persones que no són d'Andorra, en alguns casos, potser poden veure amb més bona perspectiva com s'han d'organitzar aquests serveis, en benefici que el Govern pugui fer aquesta organització. D'aquesta manera, crec haver contestat les preguntes i vull, una vegada més, exhortar -que també és important en aquest tema a partir que nosaltres creiem que hem obrat o actuat correctament, ja que continua treballant-se d'una manera correcta com han pogut fer anteriors sistemes i anteriors governs en el tema de sanitat- que ho puguem fer en benefici dels ciutadans, que és per això que som aquí.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Rèplica, Sr. Joan Travesset.

El M.I. Sr. Joan Travesset:

Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, ara recordava allò del Govern de la paraula: és més aviat el Govern de l'esprint de la paraula, Sr. Cap de Govern, és que va molt ràpid i gairebé m'atreveria a dir que no el segueixo.

Bé, en tot cas, jo intentaré simplificar, per si algú té encara la paciència d'escoltar-nos, inclús la ràdio, em sembla que s'està transmeten per la ràdio.

Jo el que noto, Sr. Cap de Govern, són coses clares:

Primer, per a mi, un director de qualsevol ministeri és un alt càrrec de l'Administració, doncs, per a mi, requereix que sigui andorrà -vostè vesteixi-ho com vulgui, jo no ho entenc així. Entenc que no podem sobrepassar -vostè aquí s'ho salta tot- el que passa és que com a bon advocat que ja era, doncs, ho explica molt bé i va tan ràpid que suposo que al final alguna cosa en queda.

Jo, el que voldria recordar-li, perquè ara no entrarem tant en el detall i a més vostè diu que la sanitat funciona molt bé, perfecte. Aleshores, resulta que nomenem un senyor de fora, el fem director de sanitat, a continuació resulta que la sanitat la gestiona una empresa que tria aquest senyor de fora. Molt bé, molt natural, vestim les formes, agafem el Codi, ens saltem una mica la Constitució -vostè diu que no, jo podré dir que sí, el Sr. Bartumeu segurament també dirà que sí. Bé, potser haurem de buscar que algú ens digui si ens l'estem saltant o no perquè al final entrarem en aquesta batalla dialèctica i jo no vull entrar-hi.

En tot cas, jo recordo que el dia 30 de juny, quan ja se li va parlar de sanitat, vostè va dir que vostè estava en tractes per fitxar a algú, inclús vam fer el rapprochement com diuen els francesos amb els futbolistes, amb els esportistes, va dir: vull fitxar algú, gairebé està a punt. L'únic que em falta és acabar de polir les condicions econòmiques -recordo que vostè això ho va dir el dia 30 de juny. I, desafortunadament, jo tinc la sensació d'haver estat enredat, aquí veig que aquest contracte es va firmar el dia 28 de juny. Tinc la sensació que en aquell moment, no solament em va enredar a mi, sinó que va enredar el Consell General Sr. Forné.

Passo la paraula al company Sr. Bartumeu.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Travesset, si no hi veu inconvenient li passaré jo, la paraula...

(Se sent riure)

Sr. Jaume Bartumeu.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. Síndic... i Sr. Travesset.

Bé, es clar, aquí em sembla que tenim dos debats, no sé si és això el que ha volgut dir el company Sr. Travesset, almenys, nosaltres aquí veiem dos debats. Hi ha un debat que el Cap de Govern ara ha intentat situar -jo diria que força bé- en l'àmbit de debat de criteris jurídics, de si s'ha violat o no la Constitució. Bé, nosaltres -potser no ho he dit bé a l'hora d'exposar la pregunta- no pensem entrar aquí en una batalla d'in-

formes jurídics i contrainformes i el meu expert o el meu professor és més bo que el teu. No ho havia dit, però ho dic ara, nosaltres vam plantejar el tema davant de la Comissió Permanent amb els arguments que ens semblaven bons en aquell moment i que ja he dit que ens continuen semblant bons. És a la Comissió Permanent, un dia precisament en què el nostre representant no hi va poder assistir, que es va decidir -i a nosaltres ens va semblar molt bé- de demanar aquests informes. Però no perquè els informes diuen el que diuen nosaltres hauríem canviat d'opinió si haguessin dit una altra cosa. Per tant, per molts arguments contraris als que desenvolupen els informes nosaltres mantenim que aquí hi ha hagut, una vegada més, perquè abans quan hem discutit la moció ja he fet al·lusió al tema de la sanitat, una lectura diferent de la que a nosaltres ens sembla políticament correcta de la Constitució.

Clar, aquí argumentar que es poden fer directors perquè hi ha una llacuna de la llei, perquè hi ha una paraula que parla en futur, que la llei regularà, etc. El cas del Sr. Casanovas, Director que va ser del Centre Hospitalari, no és assimilable al cas del Sr. Triquell i no cal que ho bordem, això ho veu tothom, era un senyor que venia a fer una funció determinada i no havia estat mai nomenat director d'un ministeri. El cas del Cap de Bombers és més fàcilment bandejable. El cas que diu la Llei d'organització de l'Administració general que es poden, fins i tot, donar situacions que no havent-hi director hi ha algú que fa de director en funcions; home, això, per si no ens n'havíem adonat, la pràctica del Govern actual ens hi hauria fet fixar perquè ja n'hi ha uns quants de directors en funcions, especialment, per exemple, el Ministeri d'Ordenament del Territori del qual depèn aquest famós Cap de Bombers que està aquí en serveis especials.

Aquí el problema és un altre; el problema és que políticament nosaltres considerem, com ja he dit abans en l'altra moció, que no es pot tirar pel dret i després venir aquí i dir-nos que no ha passat res. És a dir, el Govern ha d'exercir fins al límit totes les seves funcions i competències, però hauria de veure que n'hi ha algunes que no les pot assumir perquè els textos no li ho permeten. Clar, amb tot això de la sanitat hi ha una qüestió clara -el Sr. Travesset ha dit: ens han enredat. Jo no diré això però, és clar, li'n diré una altra: a la documentació que el Govern va enviar a la Comissió Permanent, hi ha una acta d'un Consell directiu del SAAS del dia 18 de juliol de 1995. Ara resulta que ens hem hagut d'assabentar que aquesta acta no és la bona perquè els representants de la Caixa Andorrana de Seguretat Social impugnen aquesta acta perquè diuen que no reflecteix la seva posició i s'hauria modificat l'acta. Tot això, Sr. Cap de Govern, és poc formal, més aviat fa desordre i és per això que nosaltres, en aplica-

ció dels drets que ens dona el Reglament General del Consell, presentarem una moció arran del que ha passat avui aquí. És una moció que tindrà una doble vessant:

En primer lloc, volem demanar al Consell General que, en aplicació de la llei qualificada corresponent i de l'article 71 i 78.1 de la Llei del Tribunal Constitucional, acordi instar un conflicte de competències amb el Govern. Així ja discutirem allà on s'ha de discutir quina és la competència i de qui és i això serà bo deixar-ho assentat per a futures legislatures.

I després, aquesta moció ha de tenir una vessant que és política. Abans, el representant de l'Agrupament Nacional Democràtic demanava responsabilitats polítiques a la Ministra, que li semblava que li podien pertocar, és clar, si nosaltres anem per aquesta línia haurem de demanar responsabilitats al Sr. Cap de Govern, que és el Ministre de Sanitat, però en tot cas, nosaltres destriarem el debat jurídic, que crec que no pertany a aquesta Cambra, del debat polític, i farem les dues coses.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

Primerament voldria dir-li al Sr. Joan Travesset que m'excusi per haver parlat ràpid però m'he llegit el Reglament del Consell General i volia intentar ser breu perquè em sembla que tenim un temps molt limitat, però agraeixo la tolerància del Sr. Síndic que no ha interromput cap dels interlocutors perquè, si no, ja faria estona que hauríem hagut d'acabar amb aquestes preguntes i és millor que sigui així.

A partir d'aquí he de dir que si per al Sr. Travesset un director no pot ser andorrà aleshores, clar, es planteja: per què un director és diferent que un altre? Aleshores, si em deixen entrar en el debat sobre qui té més incidència en la vida de les persones: el Director de Sanitat que actua sempre a les ordres del Ministre, que no firma res com a decisió perquè ho firma tot el Ministre i que no pren cap decisió important que no sigui assessorant el Ministre -en aquest cas el Sr. Cap de Govern- o bé, el Director d'un hospital que treballa en un hospital i que té a la seva mà, naturalment, la vida de les persones que hi entren o un Director de Bombers que fa una magnífica feina -que per això ha estat contractat- la qual continuarà fent, naturalment,

perquè segons aquesta teoria també s'hauria de plantejar la qüestió de constitucionalitat pel seu nomenament i el nomenament anterior d'altres càrrecs.

A partir d'aquí jo crec que els arguments que en algun cas semblen bons, és que semblen bons per a tothom? Trobo molt encertat el que ha dit el Sr. Bartumeu de no debatre els informes des del punt de vista jurídic. El que passa és que, és clar, n'hi ha uns -jo no he rebut encara els altres perquè vaig esperar a tenir els que tenia al Consell General per veure si espontàniament veia quins eren els arguments. He dit abans, també, que els mateixos informes que s'han rebut no fan unes afirmacions tan categòriques sinó que diuen: "si es considera tal cosa, la conseqüència és aquesta i si es considera tal altra, la conseqüència és una altra"; però si hi ha sempre una consideració a l'origen de varies de les proposicions que es fan -molt ben argumentades- que són de tipus subjectiu; per això, estic d'acord que segurament un conflicte de competències podria ser interessant en aquest cas. El Tribunal Constitucional ha demostrat sempre la seva aplicació de la llei, com és evident, i endemés un treball dins uns terminis molt raonables perquè està contemplat de tal manera que no està saturat de feina com en d'altres països, sinó que té una feina molt voluntàriament limitada per tothom perquè no se'l fa servir massa. Crec que no seria una utilització inadequada i, en aquest cas, en tindríem tots la consciència més neta i més tranquil·la saber si aquest tema, des del punt de vista tècnic o jurídic, és encertat o no: el plantejament que se'n fa des de l'oposició.

A partir d'aquí, el que voldria dir també per afegir-ho és que en el cas del director, en el tema del contracte, Sr. Travesset, no he enganyat, realment que no i sobretot no he enganyat a consciència, això està molt clar. El dia 30 no havia firmat aquell contracte, és així, el contracte està fet en data del dia 28 però el vaig firmar posteriorment, no hi ha cap problema per reconèixer-ho. De contractes que se'n firmen quan la data està posada i que fa temps que s'estan negociant i que finalment es firmen amb la data que porten no és el primer; no fa molt temps vaig firmar el contracte del Director de l'INAF i era un director que estava, de fet, en funcions per acabament de contracte feia un mes i mig, i el vaig firmar en la data que li renovava el contracte. Això és una cosa que és una pràctica corrent, que no és cap incongruència i que va ser així. Podíem perfectament haver modificat la data i firmar-la el dia que es firmava, però no he volgut enganyar de cap manera el Consell General en cap tema. A partir d'aquí, en fi, l'explicació que he donat és aquesta. Crec que ens haurem de trobar per discutir a veure si jurídicament ha actuat correctament el Govern.

Des de l'altre punt de vista, el punt de vista polític és una cosa a discutir, però jo crec que aquest Govern té el mateix dret que els altres governs a suplir les mancances de tot tipus que pugui tenir en algun moment a base de comptar amb assessorament extern -com ara hi hem comptat i com ha estat el cas en governs anteriors repetidament- per al bé del país i tenint en compte que és evident que una bona part de tot aquest problema s'origina en el fet que no tinc Ministre de Sanitat. Això està molt clar, però el que també és cert és que la inestabilitat política que es detecta -que sobretot és fomenta- no ajuda pas a això, tampoc perquè la gent, comprometre's amb un govern que, com sempre en els governs últims d'Andorra, està sempre a l'espera de quines són les possibilitats de prosperar. No és el millor moment de demanar a una persona ni que sigui Director de Sanitat sent un andorrà ni que sigui Ministre de Sanitat tampoc, malgrat el qual ho intento i ho segueixo intentant.

Estem aquí davant d'una qüestió política -per a mi clara- d'aprofitament d'unes circumstàncies que es volen pretendre jurídicament inacceptables per combatre el meu govern, com és lògic, des de l'oposició. Això és així i aquí el que ens hem de preguntar és si sempre serà així, si sempre el Govern, a la més mínima que algú creu que té la manera d'agafar-se, es planteja una inestabilitat política i en funció d'aquesta inestabilitat hi hagi unes conseqüències posteriors que fan més difícil governar i que fan que la gent pensi a veure què és el que fem de vegades, tots plegats, en un país que està en crisi. Val més que pensem una mica més en el futur que no en les circumstàncies tan immediates.

Res més, gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna altra repregunta? Si?...

Sr. Gilbert Saboya.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bé, jo no sé si és producte de l'hora ja o si fa moltes hores que hem dinat però les últimes contestes m'estan produint uns efectes fisiològics.

La frescor amb què s'ha contestat la moció dels bingos m'ha provocat grifos de fred jo no sé...

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Perdó, ha de fer una pregunta...

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Sí, és una repregunta...

El M.I. Sr. Síndic General:

Que jo sàpiga he demanat repreguntes...

El M.I. Sr. Estanislau Sangrà:

Em sembla que això del seu estat de l'organisme...

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Sangrà, em sembla que, concretament, avui, s'ha deixat temps a tothom i a mi em sembla que fora lògic, i raonable, deixar el mateix temps a tothom... Sr. Sangrà, m'hauria agradat que quan ha parlat el Sr. Cap de Govern i s'ha excedit, per pràcticament el doble del temps impartit a la totalitat dels consellers, vostè hagués tingut exactament la mateixa intervenció...

Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El M.I. Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies, Sr. Síndic.

La durada de la meua repregunta serà la que fixa el Reglament del Consell General, és a dir, que no m'estendré més del compte.

Deia que la frescor amb què s'ha contestat la moció dels bingos m'ha provocat grifos de fred, i no era la temperatura sinó la frescor que hi havia. La recontesta a la pregunta del Sr. Jaume Bartumeu m'ha causat quasi anestèsia i devia ser per la llargada de la seva intervenció. I la darrera contesta quasi m'ha causat tremolors perquè un contracte lliga les parts amb la data de la firma del contracte.

Però la pregunta era una altra, la pregunta era si el nomenament del senyor Triquell no és un càrrec institucional, on està l'edicte que dóna plaça per al càrrec que no és institucional, que és el de director?

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

No hi ha un edicte però hi ha un nomenament com a director per un decret. El que passa és que ell té la funció per contracte d'assessor i en qualsevol moment el Sr. Cap de Govern, Ministre de Sanitat, el pot nomenar Director de Sanitat, que és el que ha fet.

El que també està clar és una cosa que s'ha dit des del primer dia d'aquesta polèmica: que el que podia haver fet és solament nomenar-lo assessor i, aleshores, no hi hagués hagut cap problema. Certament, la societat GESGRUP, que es va contractar dos dies abans d'acabar la legislatura de l'any 1992 -dos dies abans de les eleccions- va ser un contracte d'assessorament sense cap impediment legal, en absolut; segur, però, que va costar 120 milions de pessetes a l'estat i el seu resultat, el dia que vulguin, el podem analitzar. En aquest cas, el que ara ens ocupa, jo vaig tenir la voluntat de contractar-lo com a assessor, les negociacions ja feia dies que duraven, els contractes són els que es firmen però, fins i tot, els acords verbals també serveixen en un contracte, encara que no estigui firmat. I, a partir d'aquí, la possibilitat que sigui director és la que està plantejada com a inconstitucional per alguns de vostès i és el que s'haurà de veure si és així o no. Si no pot ser així pot perfectament tornar a la seva condició d'assessor i pràcticament farà la mateixa feina i sobretot si en aquell moment ja tinc un Ministre de Sanitat que espero tenir.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Francesc Cerqueda.

El M.I. Sr. Francesc Cerqueda:

Gràcies, Sr. Síndic.

Sí, jo vull agrair, primerament les explicacions que ens ha donat el Sr. Cap de Govern que justifiquen la seva actuació la qual compartim totalment des del nostre grup parlamentari.

Els criteris jurídics, Sr. Bartumeu, perquè vostè motiva les seves preguntes referint-se a la Constitució. La versió que es dóna entre uns i altres és una versió diferent. El que penso és que hi ha una institució que ho haurà de dir. Aquí se n'ha parlat i la versió que donen els signataris de la pregunta no correspon a la versió que en dóna el Sr. Cap de Govern; aleshores, que les persones o els estaments que es considerin vagin on hagin d'anar.

Jo, la pregunta que volia fer al Sr. Cap de Govern, i voldria que em notifiqués, és la següent: la qualitat de la sanitat a Andorra, l'ambient que regna en aquell

centre és tan bo, és millor, és més dolent, és a dir, vostè farà el necessari perquè s'integri aquesta sensibilitat que a Andorra hi ha una bona sanitat i que hem de procurar que el percentatge de gent que vagin a fora, si no és per motius molt excepcionals, es puguin quedar a Andorra i que doni confiança en tots els seus serveis a l'usuari. Moltes gràcies, Sr. Cap de Govern.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Sr. Cap de Govern.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. Síndic.

El que em pregunta és fàcilment contestable. En una primera fase, és a dir, he de dir que l'enquesta de sanitat que ja està analitzada i que en tenim els resultats revela precisament els resultats inversos als d'aquell conegut debat a la televisió, del qual naturalment no se'n podia tenir fiabilitat perquè la gent que pregunta per telèfon segur que no són els que poden opinar amb certesa, és a dir, cap fiabilitat com ja es va dir. En canvi, l'enquesta que s'ha fet sí que és fiable i el resultat és l'invers. La satisfacció general de la sanitat andorrana és del 70% dels usuaris. El problema és que hi ha una part que no són usuaris i aquest és el repte que tenim. I una satisfacció del 70% tot i ser bona no és òptima, ni molt menys. S'ha de millorar, i s'ha de millorar en el sentit d'incorporar a la gent que utilitza els serveis sanitaris andorrans la gent que ara no els utilitza en molts casos. Hi ha casos, com tots sabem, en què es inevitable fer-se tractar en un hospital dels països veïns. La facilitat que tenen els ciutadans d'Andorra de fer-ho a Espanya i també a França és única al món, amb les mateixes condicions per a la seguretat social i, en canvi, Andorra necessita que l'hospital guanyi la confiança del dia a dia, cada cop més, perquè la gent no se'n vagi a l'estranger, perquè no deixa de ser una dificultat per a les famílies anar a operar un parent a fora d'Andorra. Aquest és el repte que té l'hospital i la sanitat andorrana i que li puc confirmar, Sr. Cerqueda, i a tots vostès, que s'està portant a terme tot el necessari per aconseguir-ho. Ja es portava abans, no podem dir que això ho haguem començat, de cap manera: era el repte des de sempre dels últims governs i ho és del meu- amb les persones i entitats que he posat al servei de la sanitat andorrana. Per això, estic convençut que ho estem aconseguint ja que l'ambient dins de l'hospital ha millorat també en aquest aspecte.

Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

Hi ha alguna repregunta més? No?...

S'aixeca la sessió.

(Són les 21h20)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: tel. 821234